

235

ZÁKON

ze dne 1. dubna 2004

o dani z přidané hodnoty

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje daň z přidané hodnoty (dále jen „daň“). Daň se uplatňuje na zboží, nemovitosti a služby za podmínek stanovených tímto zákonem.

§ 2

Předmět daně

(1) Předmětem daně je

- a) dodání zboží nebo převod nemovitosti anebo přechod nemovitosti v dražbě (dále jen „převod nemovitosti“) za úplaty osobou povinnou k dani, s místem plnění v tuzemsku,
- b) poskytnutí služby za úplaty osobou povinnou k dani, s místem plnění v tuzemsku,
- c) pořízení zboží z jiného členského státu Evropské unie (dále jen „členský stát“) za úplaty, uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, a pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplaty osobou, která není osobou povinnou k dani,
- d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

(2) Předmětem daně však není pořízení zboží z jiného členského státu, s výjimkou pořízení nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně,

- a) pokud je pořízení zboží uskutečněno osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání,

jestliže dodání tohoto zboží v tuzemsku by bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 9, nebo

- b) pokud je pořízení zboží uskutečněno osobou osvobozenou od uplatňování daně podle § 6 nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, nejedná se o pořízení zboží podle písmene a), a celková hodnota pořízeného zboží bez daně nepřekročila v běžném kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo ekvivalentní částku v jiné měně přepočtenou na českou měnu a tato částka nebyla ani překročena v předcházejícím kalendářním roce; do stanovené částky se nezapočítává hodnota nového dopravního prostředku a hodnota zboží, které je předmětem spotřební daně, při pořízení z jiného členského státu.

(3) Plnění, která jsou předmětem daně, jsou zdaatelnými plněními, pokud nejsou osvobozena od daně.

§ 3

Územní působnost

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) tuzemskem území České republiky,
- b) třetí zemí území mimo území Evropského společenství,
- c) územím Evropského společenství území stanovené příslušným právním předpisem Evropských společenství.¹⁾

(2) Z území Evropského společenství jsou pro účely tohoto zákona vyloučena následující území jednotlivých členských států:

- a) ze Spolkové republiky Německo ostrov Helgoland a území Büsingen,
- b) ze Španělského království Ceuta, Melilla a Kanárské ostrovy,
- c) z Italské republiky Livigno, Campione d'Italia a italské vody jezera Lugano,
- d) z Francouzské republiky zámořské departementy,
- e) z Řecké republiky hora Athos.

(3) Území Monackého knížectví se pro účely tohoto zákona považuje za území Francouzské repu-

¹⁾ Směrnice Rady 77/388/EHS, ve znění směrnice Rady 91/680/EHS.

bliky a území ostrova Man se považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irska.

§ 4

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) úplatou zaplacení v penězích nebo platebními prostředky nahrazujícími peníze nebo poskytnutí nepeněžitého plnění,
 - b) jednotkovou cenou cena za měrnou jednotku množství zboží nebo cena za službu anebo nemovitost,
 - c) daní na vstupu daň, která je obsažena v částce za přijaté plnění, daň při dovozu zboží, daň při pořízení zboží, daň při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo daň při poskytnutí služby zahraniční osobou,
 - d) daní při dovozu zboží daň, kterou je při dovozu zboží do tuzemska povinna zaplatit osoba, které bylo zboží propuštěno do příslušného celního režimu,
 - e) daní při pořízení zboží daň, kterou je povinen přiznat pořizovatel při pořízení zboží z jiného členského státu,
 - f) daní při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě daň, kterou je povinen přiznat plátce, kterému byly poskytnuty služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku,
 - g) daní při poskytnutí služby zahraniční osobou daň, kterou je povinen přiznat plátce, kterému byly poskytnuty služby zahraniční osobou povinnou k dani,
 - h) daní na výstupu daň, kterou je plátce povinen přiznat ze základu daně za uskutečněné zdanitelné plnění nebo z přijaté platby, daň při pořízení zboží, daň při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo daň při poskytnutí služby zahraniční osobou,
 - i) odpočtem daně daň na vstupu, popřípadě krácená podle § 76,
 - j) osvobozením od daně bez nároku na odpočet daně osvobození od daně u plnění podle § 51, ve vztahu k nimž nelze uplatnit nárok na odpočet daně,
 - k) osvobozením od daně s nárokem na odpočet daně osvobození od daně u plnění podle § 63, u nichž lze uplatnit nárok na odpočet daně,
 - l) vlastní daňovou povinností daňová povinnost, kdy daň na výstupu převyšuje odpočet daně za zdaňovací období,
 - m) nadměrným odpočtem daňová povinnost, kdy odpočet daně převyšuje daň na výstupu za zdaňovací období,
 - n) daňovou povinností vlastní daňová povinnost nebo nadměrný odpočet,
 - o) zvýšením daňové povinnosti zvýšení vlastní daňové povinnosti nebo snížení nadměrného odpočtu,
 - p) snížením daňové povinnosti snížení vlastní daňové povinnosti nebo zvýšení nadměrného odpočtu,
 - q) dotací k ceně přijaté finanční prostředky poskytované ze státního rozpočtu, z rozpočtů územních samosprávných celků, státních fondů, z grantů přidělených podle zvláštního zákona, z rozpočtu cizího státu, z grantů Evropského společenství či dle programů obdobných, pokud je příjemci dotace stanovena povinnost poskytovat plnění se slevou z ceny a výše slevy se váže k jednotkové ceně plnění; za dotaci k ceně se nepovažuje zejména dotace k výsledku hospodaření a na pořízení dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku,
 - r) správcem daně příslušný finanční úřad, při dovozu zboží do tuzemska příslušný celní úřad, pokud zákon nestanoví jinak,
 - s) plátcem osoba povinná k dani, která byla registrovaná k dani v tuzemsku podle § 95,
 - t) osobou identifikovanou k dani osoba, která byla registrována podle § 97,
 - u) osobou registrovanou k dani v jiném členském státě osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v jiném z členských států,
 - v) zahraniční osobou osoba, která nemá na území Evropského společenství sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, popřípadě místo pobytu či místo, kde se obvykle zdržuje,
 - w) místem pobytu fyzické osoby adresa místa trvalého pobytu státního občana České republiky, adresa místa pobytu osoby z jiného členského státu nebo adresa místa pobytu zahraniční osoby,
 - x) provozovnou místo, které má personální a materiální vybavení nutné k zajištění ekonomických činností.
- (2) Zbožím jsou věci movité, elektrická energie, teplo, chlad, plyn a voda. Za zboží se považuje nemovitost, která se nezapisuje do katastru nemovitostí. Za zboží se nepovažují peníze a cenné papíry. Penězi se pro účely tohoto zákona rozumí platné bankovky, státopvky a mince české nebo cizí měny. Za platné bankovky, státopvky a mince se považují i takové, jejichž platnost byla ukončena, ale lze je ještě za platné bankovky, státopvky a mince vyměnit. Za zboží se však považují
- a) bankovky a mince české měny při jejich dodání

výrobcem České národní bance, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu, nebo jejich dovoz Českou národní bankou,

- b) bankovky, státopvky a mince české nebo cizí měny prodávané pro sběratelské účely za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota nebo přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu podle směnného kurzu vyhlášeného Českou národní bankou,
- c) cenné papíry v listinné podobě při jejich dodání výrobcem emitentovi v tuzemsku, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu nebo jejich dovozu a vývozu jako výrobku.

(3) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

- a) dopravním prostředkem loď delší než 7,5 m, letadlo o maximální vzletové hmotnosti větší než 1550 kg, vozidlo určené k provozu na silničních pozemních komunikacích s obsahem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud jsou určeny k přepravě osob nebo zboží, s výjimkou námořních lodí užívaných k obchodní, průmyslové, rybářské nebo záchranné činnosti a letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou dopravu,
- b) novým dopravním prostředkem dopravního prostředek, který
 1. byl dodán do 3 měsíců, v případě pozemního motorového vozidla do 6 měsíců, ode dne prvního uvedení do provozu, nebo
 2. má najeto méně než 6000 km v případě pozemního motorového vozidla, u lodí najeto méně než 100 hodin, u letadel nalétáno méně než 40 hodin,
- c) obchodním majetkem souhrn majetkových hodnot, který slouží nebo je určen osobě povinné k dani k uskutečňování ekonomických činností a o kterém je tato osoba povinna účtovat nebo jej evidovat,
- d) majetkem vytvořeným vlastní činností dlouhodobý nehmotný a dlouhodobý hmotný majetek včetně nedokončeného majetku a zásoby, oceněné vlastními náklady nebo reprodukční pořizovací cenou podle zvláštního právního předpisu,²⁾
- e) kolaudací kolaudace nové stavby a též kolaudace, která je provedena po změně stavby podle zvláštního právního předpisu, pokud cena této změny

bez daně je vyšší než 30 % zůstatkové ceny³⁾ stavby ke dni zahájení stavebního řízení,

- f) osobním automobilem dopravní prostředek, který má v osvědčení o registraci zapsanou kategorii osobní automobil M₁ nebo M_{1G},⁴⁾
- g) finančním pronájmem přenechání zboží nebo nemovitosti za úplaty do užívání podle smlouvy o finančním pronájmu, pokud si strany v této smlouvě sjednají, že uživatel je oprávněn nebo povinen nabýt zboží nebo nemovitost, která je předmětem smlouvy, nejpozději úhradou posledního závazku ze smlouvy; takový finanční pronájem se posuzuje obdobně jako dodání zboží nebo převod nemovitosti,
- h) nájmem věci i podnájmem věci,
- i) prodejem podniku prodej podniku nebo části podniku, tvořící organizační složku podniku, podle zvláštního právního předpisu;⁵⁾ za prodej podniku se považuje rovněž vydražení podniku nebo jeho organizační složky ve veřejné dražbě.

(4) Pro účely tohoto zákona se pro přepočet cizí měny na české koruny použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou a platný pro osobu provádějící přepočet ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, popřípadě přiznat osvobození od daně.

HLAVA II

UPLATŇOVÁNÍ DANĚ

Díl 1

Daňové subjekty

§ 5

Osoby povinné k dani

(1) Osoba povinná k dani je fyzická nebo právnická osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomické činnosti. Osobou povinnou k dani je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, pokud uskutečňuje ekonomické činnosti.

(2) Ekonomickou činností uvedenou v odstavci 1 se pro účely tohoto zákona rozumí činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a činnosti vykonávané podle zvláštních právních předpisů, zejména nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatelské

²⁾ § 25 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb.

³⁾ § 26 a 29 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.

⁵⁾ § 476 obchodního zákoníku.

nebo učitelů, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců. Za ekonomickou činnost se také považuje využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získání příjmů, pokud je tento majetek využíván soustavně. Samostatně uskutečňovanou ekonomickou činností není činnost zaměstnanců nebo jiných osob, kteří mají uzavřenou smlouvu se zaměstnavatelem, na základě níž vznikne mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem pracovněprávní vztah, případně činnosti osob, které jsou zdaňovány jako příjmy ze závislé činnosti podle zvláštního právního předpisu⁶⁾ nebo jako příjmy, z nichž je uplatňována zvláštní sazba daně podle zvláštního právního předpisu.⁷⁾

(3) Stát, kraje, obce, jakož i právnické osoby, které byly založeny nebo zřízeny zvláštním právním předpisem nebo na základě zvláštního právního předpisu (dále jen „veřejnoprávní subjekt“), se při výkonu působnosti v oblasti veřejné správy nepovažují za osoby povinné k dani, a to i v případě, kdy za to přijímají úhradu. Pokud však uskutečňováním některých z těchto výkonů došlo podle rozhodnutí příslušného orgánu k výraznému narušení hospodářské soutěže, anebo vykonává-li veřejnoprávní subjekt rovněž ekonomickou činnost podle odstavce 2, považuje se, pokud jde o tento výkon nebo o ekonomickou činnost, za osobu povinnou k dani. Osobou povinnou k dani se pro účely registrace plátce rozumí účetní jednotka veřejnoprávního subjektu.

(4) Veřejnoprávní subjekt se však vždy považuje za osobu povinnou k dani, pokud uskutečňuje činnosti uvedené v příloze č. 3.

§ 6

Osoby osvobozené od uplatňování daně

(1) Osoba povinná k dani, která má sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku, je osvobozena od uplatňování daně, pokud její obrat nepřesáhne za nejbližších 12 předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců částku 1 000 000 Kč, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 94).

(2) Obratem se pro účely tohoto zákona rozumí výnosy za uskutečněná plnění s výjimkou plnění, která jsou osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, u osob, které mají povinnost vést účetnictví nebo účetnictví vedou dobrovolně, nebo příjmy za uskutečněná plnění, s výjimkou plnění, která jsou osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, u ostatních osob. Do obratu se také zahrnují výnosy nebo příjmy z převodu a nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, které jsou osvobozeny od daně bez nároku na odpočet daně podle § 56, které nejsou příležitostnou

činností osoby povinné k dani, a výnosy nebo příjmy z finančních činností a pojišťovacích činností, které jsou osvobozeny od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 a 55, které nejsou příležitostnou nebo doplňkovou činností osoby povinné k dani. Do obratu se nezahrnují výnosy nebo příjmy z prodeje dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku. Obratem veřejnoprávního subjektu se pro účely tohoto zákona rozumí výnosy za zdanitelná plnění uskutečněná účetní jednotkou.

Díl 2

Místo plnění

§ 7

Místo plnění při dodání zboží a převodu nemovitosti

(1) Místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.

(2) Místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Pokud však odeslání nebo přeprava zboží začíná ve třetí zemi, za místo plnění při dovozu zboží a následného dodání zboží osobou, která dovoz zboží uskutečnila, se považuje členský stát, ve kterém vznikla daňová povinnost při dovozu zboží.

(3) Pokud je dodání zboží spojeno s jeho instalací nebo montáží osobou, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou, za místo plnění se považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.

(4) Pokud však zboží je dodáno na palubě lodě, letadla nebo vlaku během přepravy cestujících uskutečněné na území Evropského společenství, za místo plnění se považuje místo zahájení přepravy cestujících. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

(5) Pro účely odstavce 4 se rozumí

- místem zahájení přepravy cestujících první místo, kde mohli nastoupit cestující na území Evropského společenství,
- místem ukončení přepravy cestujících poslední místo, kde mohli vystoupit cestující na území Evropského společenství,

⁶⁾ § 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 36 odst. 2 písm. e) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

c) přepravou cestujících uskutečněnou na území Evropského společenství část přepravy uskutečněná bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a ukončení přepravy cestujících.

(6) Místem plnění při převodu nemovitosti je místo, kde se nemovitost nachází.

§ 8

Místo plnění při zasílání zboží

(1) Za místo plnění při zasílání zboží podle § 18 se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy osobě, pro kterou se dodání uskutečňuje.

(2) Pokud je zboží při zasílání zboží odesláno nebo přepraveno z třetí země a dovoz zboží je uskutečněn plátcem, který uskutečňuje zasílání zboží, do jiného členského státu, než ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží osobě, které má být dodáno, považuje se zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého byl dovoz zboží uskutečněn.

(3) Pokud je však při zasílání zboží podle § 18 dodáno zboží, s výjimkou zboží, které je předmětem spotřební daně, je místem plnění místo stanovené podle § 7 odst. 2, jestliže celková hodnota dodaného zboží do členského státu bez daně nepřekročí v jednom kalendářním roce částku stanovenou tímto členským státem a tato částka nebyla ani překročena v předcházejícím kalendářním roce.

(4) Pokud plátce při zasílání zboží podle § 18, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska, nepřekročí celkovou hodnotu dodaného zboží podle odstavce 3, může oznámit správci daně, že za místo plnění považuje místo stanovené podle odstavce 1. Obdobně se postupuje, pokud je zasílání zboží uskutečněno z jiného členského státu do tuzemska. Podle odstavce 1 je plátce povinen při stanovení místa plnění postupovat nejméně 2 následující po sobě jdoucí kalendářní roky ode dne oznámení.

§ 9

Místo plnění při poskytnutí služby

(1) Za místo plnění při poskytnutí služby se považuje místo, kde má osoba poskytující službu sídlo nebo místo podnikání, popřípadě místo pobytu nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

(2) Pokud však osoba poskytuje službu prostřednictvím provozovny, považuje se za místo plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

§ 10

Místo plnění při poskytnutí služby ve zvláštních případech

(1) Za místo plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovitosti, včetně služby realitní kanceláře,

odhadce nebo služby architekta a stavebního dozoru, se považuje místo, kde se nemovitost nachází.

(2) Místem plnění při poskytnutí přepravní služby je území, kde se přeprava uskutečňuje. Pokud je však poskytnuta přeprava zboží mezi členskými státy, místem plnění je místo zahájení přepravy. Jestliže je však přeprava zboží mezi členskými státy poskytnuta pro osobu registrovanou k dani v jiném členském státě, než ve kterém je zahájena přeprava, považuje se za místo plnění území členského státu, který vydal daňové identifikační číslo, které tato osoba poskytla pro poskytnutí této služby.

(3) Pro účely odstavce 2 se rozumí

- a) přepravou zboží mezi členskými státy přeprava zboží, pokud místo zahájení a místo ukončení přepravy je na území dvou různých členských států; za přepravu zboží mezi členskými státy se považuje také přeprava, kdy místo zahájení a místo ukončení přepravy je na území stejného členského státu, a tato přeprava je přímo spojena s přepravou zboží, kde místo zahájení a místo ukončení přepravy je na území dvou různých členských států,
- b) místem zahájení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží začíná,
- c) místem ukončení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží končí.

(4) Místem plnění při poskytnutí

- a) služby kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, výchovné a zábavní včetně organizování této služby a poskytnutí s ní přímo související služby,
- b) služby přímo související s přepravní službou,
- c) služby oceňování movité věci nebo práce na movité věci,

je místo, kde je tato služba uskutečňována.

(5) Pokud však je poskytnuta služba přímo související s přepravou zboží mezi členskými státy nebo služba oceňování movité věci nebo práce na movité věci osobě registrované k dani v jiném členském státě, než ve kterém je tato služba uskutečněna, za místo plnění se považuje území členského státu, který vydal daňové identifikační číslo, které tato osoba poskytla pro poskytnutí této služby. Jestliže však movitá věc nebyla odeslána nebo přepravena z území členského státu, ve kterém byla služba oceňování movité věci nebo práce na movité věci uskutečněna, za místo plnění se nepovažuje členský stát, který vydal daňové identifikační číslo, které tato osoba poskytla pro poskytnutí této služby, ale místem plnění je místo, kde je tato služba uskutečněna.

(6) Při poskytnutí služby zahraniční osobě nebo osobě registrované k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku, je místem plnění místo, kde má osoba, které je služba poskytnuta, sídlo, místo podnikání, popří-

padě místo pobytu či místo, kde se obvykle zdržuje, nebo místo, kde mají tyto osoby provozovnu, je-li služba poskytnuta pro tuto provozovnu, pokud jde o tyto služby:

- a) převod a postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky a podobného práva,
- b) reklamní službu,
- c) poradenskou, inženýrskou, konzultační, právní, účetní a jinou podobnou službu, stejně jako zpracování dat a poskytnutí informací,
- d) bankovní, finanční a pojišťovací službu, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek,
- e) poskytnutí pracovní síly,
- f) nájem movité věci, s výjimkou všech druhů dopravních prostředků,
- g) telekomunikační službu,
- h) provozování rozhlasového a televizního vysílání,
- i) elektronickou službu,
- j) přijetí závazku zdržet se zcela nebo zčásti v pokračování nebo vykonávání podnikatelské činnosti nebo práva uvedeného v tomto odstavci,
- k) poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění služby uvedené v tomto odstavci.

(7) Při poskytnutí služby podle odstavce 6 zahraniční osobou povinnou k dani nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, plátcí, který má sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku, nebo osobě povinné k dani podle § 6 odst. 1 je místem plnění tuzemsko.

(8) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) elektronickou službou dodání webových stránek (website supply), hostitelství webových stránek (web-hosting), vzdálená údržba programového vybavení, dodání programů a jejich aktualizace, dodání prezentace, textů a informací, včetně vytvoření dostupné databáze, dodání hudby, filmů a her, včetně hazardních her, a dodání politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých a zábavních vysílání, dodání výuky na dálku; za poskytnutí elektronické služby se nepovažuje komunikace přes elektronickou poštu mezi osobou, která službu poskytuje, a osobou, které je služba poskytována,
- b) telekomunikační službou služba spojená s přenosem, vysíláním nebo příjmem signálů, textových dokumentů, obrázků a zvuků nebo jakékoliv informace prostřednictvím kabelu, rádia, optických nebo elektromagnetických systémů včetně příslušného přenosu nebo stanovení práva využívat kapacitu pro tento přenos, vysílání nebo příjem nebo přístup k informačním sítím.

(9) Pokud je však nájem dopravního prostředku

a) poskytnut zahraniční osobě, a ke skutečnému užití nebo spotřebě po celou dobu nájmu dochází ve třetí zemi, nestanoví se místo plnění v tuzemsku podle § 9, ale za místo plnění se považuje tato třetí země,

b) poskytnut zahraniční osobou povinnou k dani, a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, i když jen po část doby nájmu, nestanoví se místo plnění ve třetí zemi podle § 9, ale za místo plnění se považuje tuzemsko.

(10) Při poskytnutí elektronické služby zahraniční osobou povinnou k dani osobě, která není osobou povinnou k dani, se za místo plnění považuje tuzemsko, pokud má osoba, pro kterou je služba poskytnuta, sídlo nebo místo pobytu, popřípadě místo, kde se obvykle zdržuje, v tuzemsku.

(11) Při poskytnutí telekomunikační služby, provozování rozhlasového a televizního vysílání zahraniční osobou povinnou k dani osobě, která není osobou povinnou k dani, a která má sídlo nebo místo pobytu, popřípadě místo, kde se obvykle zdržuje, v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko, pokud ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku.

(12) Místem plnění při poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění

- a) přepravy zboží mezi členskými státy, je místo zahájení přepravy,
- b) služby přímo související s přepravou zboží mezi členskými státy, je místo, kde je služba související uskutečněna,
- c) jiné služby než uvedené v písmenech a), b) nebo v odstavci 6 nebo v zajištění zboží, je místo, kde je zajištěná služba uskutečněna nebo kde je dodání nebo pořízení zboží uskutečněno.

(13) Pokud je však služba osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, podle odstavce 12 poskytnuta pro osobu registrovanou k dani v jiném členském státě, než ve kterém je místo plnění zajištěné služby nebo zboží podle písmen a) až c), považuje se za místo plnění území členského státu, který vydal daňové identifikační číslo, které tato osoba uvedla pro poskytnutí služby.

§ 11

Místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy pořizovateli.

(2) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje členský stát, který vydal

daňové identifikační číslo, které pořizovatel poskytl osobě registrované k dani v jiném členském státě, která mu dodává zboží, pokud ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v jiném členském státě, než který vydal toto daňové identifikační číslo, a jestliže pořizovatel neprokáže, že pořízení zboží z jiného členského státu bylo předmětem daně v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží. Tímto ustanovením není dotčeno ustanovení odstavce 1.

(3) Pokud je však pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle odstavce 1 v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží následně potom, co bylo předmětem daně v tuzemsku, protože daňové identifikační číslo, které pořizovatel poskytl osobě, která mu dodává zboží a která je registrovaná k dani v jiném členském státě, bylo vydáno v tuzemsku, základ daně se sníží v tuzemsku o základ daně, z kterého byla odvedena daň v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

(4) Pokud však je použit zjednodušený postup při dodání zboží do jiného členského státu formou třístranného obchodu podle § 17, za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo stanovené podle odstavce 1, pokud pořizovatel uskutečnil pořízení zboží z jiného členského státu za účelem následného dodání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží podle odstavce 1 a osoba, které bylo zboží dodáno v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, priznala a zaplatila daň jako při pořízení zboží z jiného členského státu a pořizovatel podal souhrnné hlášení.

§ 12

Místo plnění při dovozu zboží

(1) Místem plnění při dovozu zboží je území členského státu, na jehož území se zboží nachází v době, kdy vstupuje na území Evropského společenství.

(2) Pokud má však zboží při vstupu na území Evropského společenství postavení dočasně uskladněného zboží nebo je umístěno do svobodného celního pásma nebo do svobodného celního skladu, nebo je propuštěno do celního režimu uskladnění v celním skladu, aktivní zušlechťovací styk v podmíněném systému, dočasné použití s úplným osvobozením od cla nebo tranzit, je místem plnění při dovozu zboží území členského státu, ve kterém je ukončen příslušný režim.

Díl 3

Zdanitelná plnění

§ 13

Dodání zboží a převod nemovitosti

(1) Dodáním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastníkem. Převodem nemovitosti se pro účely tohoto zákona rozumí převod nemovitosti, která se zapisuje do katastru nemovitostí, při kterém dochází ke změně vlastnického práva nebo příslušnosti k hospodaření.

(2) Dodáním zboží do jiného členského státu je dodání zboží, které bylo skutečně odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

(3) Za dodání zboží nebo převod nemovitosti se považuje

- a) převod vlastnického práva k majetku za úplatu i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,
- b) dodání zboží prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy; toto dodání zboží se považuje za samostatné dodání zboží komitem nebo třetí osobou a samostatné dodání zboží komisionářem,
- c) předání dovezeného zboží, které je ve vlastnictví osoby z třetí země a po propuštění do volného oběhu je předáno další osobě v tuzemsku bez změny vlastnického vztahu.

(4) Za dodání zboží nebo převod nemovitosti za úplatu se také považuje

- a) použití hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- b) použití hmotného majetku vytvořeného vlastní činností pro účely, kdy nemá plátce nárok na odpočet daně,
- c) vydání vypořádacího podílu⁸⁾ nebo podílu na likvidačním zůstatku⁹⁾ v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku,²⁾ pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
- d) při rozpuštění sdružení¹⁰⁾ bezúplatné přenechání věcí vnesených nebo bezúplatné přenechání ziskového podílu majetku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku vytvořeného společnou činností ostatním účastníkům sdružení¹⁰⁾ do jejich vlastnictví,
- e) při vystoupení nebo vyloučení účastníka ze sdružení bezúplatné přenechání věcí vnesených ostat-

⁸⁾ § 61 a 233 obchodního zákoníku.

⁹⁾ § 61 a 259 obchodního zákoníku.

¹⁰⁾ § 829 a násl. občanského zákoníku.

ním účastníkům sdružení do jejich vlastnictví nebo vydání podílu majetku vytvořeného společnou činností v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku účastníkovi sdružení, který vystupuje nebo je vyloučen,

- f) vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku pouze při vložení osobě, která není plátcem, pokud vkladatel při nabytí majetku nebo u jeho části uplatnil odpočet daně, s výjimkou vložení hmotného majetku, který je součástí vkladu podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku,
- g) přestavba motorového vozidla, u kterého byl uplatněn nárok na odpočet daně, jejímž výsledkem je osobní automobil, u kterého není nárok na odpočet daně.

(5) Použitím hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce se pro účely tohoto zákona rozumí použití obchodního majetku plátcem pro jeho osobní spotřebu nebo jeho zaměstnanců, a použití obchodního majetku bez úplaty, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně.

(6) Za dodání zboží za úplatu se považuje také přemístění obchodního majetku plátcem do jiného členského státu. Přemístěním obchodního majetku se pro účely tohoto zákona rozumí odeslání nebo přeprava majetku tímto plátcem nebo jím zmocněnou třetí osobou z tuzemska do jiného členského státu pro účely uskutečňování jeho ekonomických činností v jiném členském státě. Za dodání zboží do jiného členského státu plátcem se považuje také přemístění zboží, které bylo pořízeno tímto plátcem podle § 16 odst. 4, z tuzemska do jiného členského státu.

(7) Za přemístění obchodního majetku do jiného členského státu se nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží pro účely

- a) dodání zboží spojené s instalací nebo montáží plátcem, který zboží dodává, nebo jím zmocněnou třetí osobou v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
- b) zasílání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
- c) dodání zboží plátcem na palubě lodí, letadel nebo vlaků během přepravy cestujících podle § 7 odst. 4,
- d) dodání zboží plátcem v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pokud je dodání

zboží v tomto členském státě osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně,

- e) vývozu zboží plátcem, pokud je zboží propuštěno do režimu vývozu,
- f) poskytnutí služby pro plátce, zahrnující práce na zboží fyzicky uskutečněné v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno zpět plátcí do tuzemska, ze kterého bylo původně odesláno nebo přepraveno,
- g) přechodného užití zboží v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pro účely poskytnutí služby plátcem, nebo
- h) přechodného užití zboží na dobu nepřekračující 24 měsíců na území jiného členského státu, ve kterém by se na dovoz stejného zboží ze třetí země pro přechodné užití vztahoval režim dočasného použití s plným osvobozením od cla.

(8) Při dodání zboží s instalací nebo montáží podle § 7 odst. 3 zahraniční osobou povinnou k dani nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, plátcí nebo osobě identifikované k dani, je osoba, pro kterou je uskutečněno dodání zboží s instalací nebo montáží, povinna daň přiznat a zaplatit podle § 108, pokud je místo plnění v tuzemsku.

(9) Při dodání zboží s instalací nebo montáží podle § 7 odst. 3 zahraniční osobou povinnou k dani nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, osobě, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani, je osoba, která dodává zboží s instalací nebo montáží, povinna přiznat a zaplatit daň podle § 108.

(10) Za dodání zboží nebo převod nemovitosti se však nepovažuje

- a) prodej podniku nebo vklad podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku, pokud se jedná o hmotný majetek,
- b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾ nebo
- c) poskytnutí reklamního nebo propagačního předmětu bez úplaty, který je označen obchodní firmou nebo ochrannou známkou poskytovatele tohoto předmětu nebo názvem propagovaného zboží nebo služby, pokud jeho pořizovací cena

¹¹⁾ Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

bez daně nepřesahuje 500 Kč, a který není předmětem spotřební daně.

§ 14

Poskytnutí služby

(1) Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží nebo převodem nemovitosti. Poskytnutím služby se rozumí také

- a) převod práv,
- b) poskytnutí práva využití věci nebo práva anebo jiné majetkově využitelné hodnoty,
- c) vznik a zánik věcného břemene,
- d) přijetí závazku zdržet se určitého jednání nebo strpět určité jednání nebo situaci.

(2) Za poskytnutí služby se považuje

- a) poskytnutí služby za úplatu i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,
- b) poskytnutí služby prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy; tato služba se považuje za samostatné poskytnutí služby komitentem nebo třetí osobou a samostatné poskytnutí služby komisionářem.

(3) Za poskytnutí služby za úplatu se také považuje

- a) poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- b) použití nehmotného majetku vytvořeného vlastní činností v případech, kdy plátce nemá nárok na odpočet daně,
- c) vydání vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku,²⁾ pokud byl u majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
- d) při rozpuštění sdružení¹⁰⁾ bezúplatné přenechání vneseného nehmotného majetku nebo bezúplatné přenechání získaného podílu majetku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku vytvořeného společnou činností ostatním účastníkům sdružení do jejich vlastnictví,
- e) při vystoupení nebo vyloučení účastníka ze sdružení bezúplatné přenechání vneseného nehmotného majetku nebo vydání podílu majetku vytvořeného společnou činností v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku účastníkovi sdružení, který vystupuje nebo je vyloučen, nebo
- f) vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku pouze při vložení osobě,

kteřá není plátcem, pokud vkladatel při nabytí majetku nebo u jeho části uplatnil odpočet daně, s výjimkou vkladu podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku.

(4) Pro účely tohoto zákona se za poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce rozumí

- a) využití obchodního majetku pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně, nebo
- b) poskytnutí služby plátcem bez úplaty pro jiné účely než související s uskutečňováním jeho ekonomických činností.

(5) Za poskytnutí služby se však nepovažuje

- a) prodej podniku nebo vklad podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku,
- b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštních právních předpisů o nápravě majetkových křivd,¹¹⁾
- c) převod obchodního podílu,¹²⁾ popřípadě převod členství v družstvu,¹³⁾
- d) postoupení vlastní pohledávky vzniklé plátcem.

§ 15

Poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou

(1) Při poskytnutí služby podle § 10 odst. 7 zahraniční osobou povinnou k dani nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, plátci, je plátce povinen daň přiznat a zaplatit podle § 108, pokud je místo plnění v tuzemsku a nejedná se o poskytnutí služby, která je osvobozena od daně bez nároku na odpočet daně podle § 51.

(2) Při poskytnutí elektronické služby podle § 10 odst. 10 zahraniční osobou povinnou k dani osobě, která není osobou povinnou k dani, pokud je místo plnění v tuzemsku, je zahraniční osoba povinna daň přiznat a zaplatit podle § 108, pokud neuplatňuje zvláštní režim podle § 88.

(3) Při poskytnutí telekomunikační služby, provozování rozhlasového nebo televizního vysílání, podle § 10 odst. 11 zahraniční osobou povinnou k dani osobě, která není osobou povinnou k dani, pokud je místo plnění v tuzemsku, je zahraniční osoba povinna daň přiznat a zaplatit podle § 108.

(4) Při poskytnutí služby vztahující se k nemovi-

¹²⁾ § 114 a násl. obchodního zákoníku.

¹³⁾ § 227 a násl. obchodního zákoníku.

tostem podle § 10 odst. 1, přepravní služby podle § 10 odst. 2, služby podle § 10 odst. 4, služby oceňování movité věci nebo prací na movité věci nebo služby přímo související s přepravou zboží mezi členskými státy podle § 10 odst. 5 nebo při poskytnutí služby podle § 10 odst. 12 a 13, zahraniční osobou povinnou k dani nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, plátcí nebo osobě identifikované k dani, je osoba, které je služba poskytnuta, povinná daň přiznat a zaplatit podle § 108, pokud je místo plnění v tuzemsku.

(5) Při poskytnutí služby vztahující se k nemovitostem podle § 10 odst. 1, přepravní služby podle § 10 odst. 2, služby podle § 10 odst. 4, služby oceňování movité věci nebo prací na movité věci nebo služby přímo související s přepravou zboží mezi členskými státy podle § 10 odst. 5 nebo při poskytnutí služby podle § 10 odst. 12 a 13, zahraniční osobou povinnou k dani nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, osobě, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani, je osoba, která službu poskytla, povinná daň přiznat a zaplatit podle § 108, pokud je místo plnění v tuzemsku.

(6) Při poskytnutí nájmu dopravního prostředku podle § 10 odst. 9 zahraniční osobou povinnou k dani plátcí nebo osobě identifikované k dani, je osoba, které je nájem poskytnut, povinná daň přiznat a zaplatit podle § 108, pokud je místo plnění v tuzemsku.

(7) Při poskytnutí nájmu dopravního prostředku podle § 10 odst. 9 zahraniční osobou povinnou k dani osobě, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani, je zahraniční osoba povinná daň přiznat a zaplatit podle § 108, pokud je místo plnění v tuzemsku.

§ 16

Pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím, které je odesláno nebo přepraveno pořizovateli, osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která uskutečňuje dodání zboží, pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, do jiného členského státu, než z kterého je zboží odesláno nebo přepraveno a nejedná se o dodání zboží s instalací nebo montáží osobou, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou nebo o zaslání zboží podle § 18. Pořizovatelem se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu.

(2) Pokud je však zboží pořízeno právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, je odesláno nebo přepraveno z třetí země a dovoz zboží je uskutečněn touto osobou do jiného členského státu, než ve kterém je ukončeno odeslání

nebo přeprava zboží, považuje se zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn. Pokud je dovoz zboží uskutečněn právnickou osobou, která nebyla zřízena nebo založena za účelem podnikání, do tuzemska, má tato osoba nárok na vrácení zaplacené daně při dovozu zboží, pokud prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem daně v členském státě, ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava tohoto zboží. Při vrácení daně se postupuje přiměřeně podle § 82.

(3) Osoba povinná k dani nebo právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, které pořizují zboží z jiného členského státu, a pro které není pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle § 2 odst. 2 písm. b) mohou oznámit správci daně, že budou postupovat podle § 2 odst. 1 písm. c), přičemž jsou povinny takto postupovat nejméně 2 následující po sobě jdoucí kalendářní roky.

(4) Za pořízení zboží z jiného členského státu plátcem se také považuje přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, za účelem následného dodání zboží v tuzemsku tomuto plátcí. Plátcem je povinen na základě dokladu o přemístění zboží vystaveného osobou registrovanou k dani v jiném členském státě daň přiznat a zaplatit podle § 108.

(5) Za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu se považuje

- a) použití zboží plátcem pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, které je odesláno nebo přepraveno tímto plátcem nebo jím zmocněnou třetí osobou z jiného členského státu do tuzemska podle § 13 odst. 6 a toto zboží bylo plátcem v rámci uskutečňování ekonomických činností v tomto jiném členském státě vyrobeno, nakoupeno, pořízeno z dalšího členského státu nebo dovezeno z třetí země,
- b) přidělení zboží z jednoho členského státu do jiného ozbrojeným silám jiného členského státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, pro jejich použití nebo použití civilních zaměstnanců, kteří je doprovázejí, pokud zboží nebylo předmětem daně v členském státě, který zboží přiděluje, jestliže dovoz tohoto zboží není osvobozen od daně.

§ 17

Zjednodušený postup při dodání zboží uvnitř území Evropského společenství formou třístranného obchodu

(1) Třístranným obchodem je obchod, který uzavřou tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech a předmětem obchodu je dodání téhož zboží mezi těmito třemi osobami s tím, že zboží je

přímo odesláno nebo přepraveno prodávajícím, prostřední osobou nebo zmocněnou třetí osobou z členského státu prodávajícího do členského státu kupujícího.

(2) Proávajícím je osoba registrová k dani v členském státě, ze kterého je zboží odesláno nebo přepraveno přímo ke kupujícímu do členského státu, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

(3) Kupující je osoba registrová k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, a která kupuje zboží od prostřední osoby.

(4) Prostřední osobou se pro účely tohoto zákona rozumí osoba registrová k dani v jiném členském státě, než ve kterém je registrová k dani prodávající a kupující, která pořizuje zboží od prodávajícího v členském státě kupujícího s cílem následného dodání zboží kupujícímu v tomto členském státě.

(5) Při užití zjednodušeného postupu při třístranném obchodu se nesmí prostřední osoba registrovat k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží a uplatní osvobození od daně při pořízení zboží v tomto členském státě, za podmínek stanovených tímto členským státem.

(6) Pořízení zboží z jiného členského státu, které je uskutečněno prostřední osobou v tuzemsku, při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu je osvobozeno od daně za těchto podmínek

- a) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani, ale je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,
- b) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou za účelem následného dodání zboží v tuzemsku,
- c) zboží pořízené prostřední osobou je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do tuzemska a je určeno pro kupujícího, pro kterého prostřední osoba uskutečňuje následné dodání zboží,
- d) kupující je plátcem nebo osoba identifikovaná k dani,
- e) kupující je povinen přiznat a zaplatit daň podle § 108 u dodání zboží uskutečněného prostřední osobou jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

(7) Prostřední osoba, která je registrová k dani v jiném členském státě a pořizuje zboží z jiného členského státu a dodává zboží kupujícímu, který je plátcem nebo osobou identifikovanou k dani v tuzemsku, je při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu povinna

- a) splnit podmínky podle odstavce 6 pro uplatnění osvobození od daně při pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné v tuzemsku,

b) oznámit stejné daňové identifikační číslo prodávajícímu a uvést je na daňovém dokladu pro kupujícího,

c) vystavit kupujícímu daňový doklad podle § 26 a sdělení, že se jedná o třístranný obchod; kupující je povinen oznámit prostřední osobě daňové identifikační číslo, které kupujícímu bylo přiděleno v tuzemsku, a přiznat a zaplatit daň podle § 108 na základě daňového dokladu vystaveného prostřední osobou, stejně jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

§ 18

Zasílání zboží

(1) Zasíláním zboží se rozumí dodání zboží do jiného členského státu z tuzemska, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu plátcem, který zboží dodává, nebo jím zmocněnou třetí osobou, s výjimkou dodání nových dopravních prostředků a dodání zboží s montáží nebo instalací osobou, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou, jestliže je zboží dodáno pro osobu, pro kterou pořízení zboží z jiného členského státu není předmětem daně v tomto státě. Zasíláním zboží se rozumí i dodání zboží z jiného členského státu do tuzemska osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, a to osobě, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani.

(2) Při zasílání zboží do jiného členského státu z tuzemska je plátcem povinen se registrovat k dani v členském státě, do kterého uskutečňuje zasílání zboží, pokud hodnota dodaného zboží do jiného členského státu z tuzemska překročí částku stanovenou tímto členským státem.

§ 19

Dodání a pořízení nových dopravních prostředků uvnitř území Evropského společenství

(1) Plátcem, který dodává za úplaty nové dopravní prostředky do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Dnem prvního uvedení do provozu se u nových dopravních prostředků lodí a letadel rozumí den dodání výrobcem prvnímu kupujícímu nebo vlastníkově nebo první den, kdy kupující nebo vlastník je oprávněn s dopravním prostředkem nakládat, a to ten den, který nastane dříve, nebo den, kdy byl dopravní prostředek výrobcem použit pro předváděcí účely. Za den prvního uvedení do provozu u pozemních motorových vozidel se považuje den, kdy bylo vozidlo registrováno k provozu ve státě výrobce, nebo den, kdy nastala povinnost toto vozidlo ve státě výrobce registrovat, a to ten den, který nastane dříve. Pokud není povinnost vozidlo registrovat ve státě výrobce, je

dnem prvního uvedení do provozu den, kdy bylo vozidlo odvezeno kupujícím nebo jeho vlastníkem, nebo den dodání kupujícímu nebo jeho vlastníkově nebo den, kdy kupující nebo vlastník s ním mohl nakládat, a to ten den, který nastane dříve, nebo den, kdy pozemní motorové vozidlo bylo použito pro předváděcí účely. Jestliže není den prvního uvedení do provozu takto stanoven, považuje se za den prvního uvedení do provozu den, kdy byl vystaven doklad o prodeji.

(3) Plátce, který pořizuje za úplatu nový dopravní prostředek od osoby registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu.

(4) Plátce, který dodává za úplatu nový dopravní prostředek do jiného členského státu osobě, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, pokud je nový dopravní prostředek přemístěn do jiného členského státu a plátce společně s pořizovatelem předloží místně příslušnému správci daně hlášení o dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu ve lhůtě pro podání daňového přiznání, ke kterému přiloží kopii vystaveného daňového dokladu. Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu osobě, která není registrovaná k dani, plátce neuvádí do souhrnného hlášení. Plátce, který pořizuje za úplatu nový dopravní prostředek z jiného členského státu od osoby, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, uskutečňuje také pořízení zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně v tuzemsku, a k daňovému přiznání je povinen přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu, který mu vystavil dodavatel.

(5) Osoba, která není plátcem, a příležitostně dodá nový dopravní prostředek, který je přemístěn do jiného členského státu, se považuje za osobu oprávněnou uplatnit nárok na odpočet daně, kterou zaplatila při nabytí nového dopravního prostředku ve sjednané ceně nebo při dovozu nebo při pořízení z jiného členského státu, a to maximálně do výše daně, kterou by byl povinen odvést plátce, pokud by dodání bylo zdanitelným plněním v tuzemsku. Tato osoba je oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně u svého místně příslušného správce daně v daňovém přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu, a s hlášením o dodání nového dopravního prostředku předloží daňové přiznání do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu. Pokud nárok na odpočet daně neuplatní v tomto daňovém přiznání nebo na požádání správce daně neposkytne informace nutné ke správnému stanovení nároku na odpočet daně, její nárok zaniká.

(6) Osoba, která není plátcem, a pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude registrován k provozu v tuzemsku, je povinna předložit daňové přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu, hlášení o pořízení nového dopravního prostředku do 10 dnů ode dne pořízení. Na základě tohoto daňového přiznání správce daně vyměří částku daně, kterou je pořizující osoba povinna zaplatit místně příslušnému správci daně do 25 dnů ode dne, kdy jí daň byla vyměřena.

(7) Osoba, která pořizuje nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude registrován v registru silničních motorových vozidel, může před podáním daňového přiznání podat hlášení o pořízení nového motorového vozidla a zaplatit zálohu ve výši daně z pořízení nového dopravního prostředku, kterou vypořádá v následně podaném daňovém přiznání. K hlášení o pořízení nového motorového vozidla je povinna přiložit kopii daňového dokladu, který jí vystavil dodavatel z jiného členského státu. Zaplacení zálohy správce daně na žádost pořizovatele potvrdí.

§ 20

Dovoz zboží

(1) Dovozem zboží se rozumí vstup zboží z třetí země na území Evropského společenství.

(2) Za dovoz zboží se považuje vrácení zboží, které bylo umístěno do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma, zpět do tuzemska.

(3) Za dovoz zboží se považuje vstup zboží na území Evropského společenství z území podle § 3 odst. 2, pokud jsou součástí celního území Evropského společenství,¹⁴⁾ a z Normanských ostrovů a San Marina. U dovozu tohoto zboží postupují celní orgány tak, jako by se jednalo o dovoz zboží ze třetí země.

Díl 4

Uskutečnění zdanitelného plnění a daňová povinnost

§ 21

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží, poskytnutí služby a převodu nemovitosti

(1) Daň na výstupu je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, a to k tomu dni, který nastane dříve. Plátce daň uvádí v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň.

¹⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

(2) Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem dodání podle § 13 odst. 1 při prodeji podle kupní smlouvy,¹⁵⁾
- b) dnem převzetí v ostatních případech, nebo
- c) dnem příklepu při prodeji zboží ve veřejné dražbě podle zvláštního právního předpisu.¹⁶⁾

(3) Při převodu nemovitosti se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem doručení listiny, ve které je uvedeno datum právních účinků vkladu do katastru nemovitostí, včetně prodeje nemovitosti ve veřejné dražbě podle zvláštního právního předpisu,¹⁶⁾ nebo
- b) dnem zápisu změny vlastnického práva,¹⁷⁾ pokud nedochází k zápisu změny vlastnického práva vkladem.

(4) Při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře, a to tím dnem, který nastane dříve, nebo
- b) dnem uvedeným ve smlouvě, ke kterému dochází k převodu práva nebo k poskytnutí práva k využití; pokud je sjednán způsob stanovení ceny a k uvedenému dni není známa její výše, zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné ke dni přijetí platby.

(5) V ostatních případech se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem převzetí a předání díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo,
- b) dnem odečtu z měřicího zařízení, popřípadě dnem zjištění skutečné spotřeby, pokud je stanoven příslušnými technickými a provozními předpisy dodavatele, při dodání tepla, chladu, elektrické energie, plynu, vody, odstranění odpadních vod a telekomunikační služby,
- c) dnem použití majetku nebo využití služby při použití hmotného majetku nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- d) dnem použití při použití majetku vytvořeného vlastní činností pro účely, kdy nemá plátce nárok na odpočet daně,

e) dnem schválení technické způsobilosti příslušným úřadem při použití motorového vozidla, u kterého byl uplatněn nárok na odpočet daně, pro přestavbu, jejímž výsledkem je osobní automobil, u něhož není nárok na odpočet daně podle § 75,

f) dnem, ke kterému přechází vlastnické právo ke vkladu [§ 13 odst. 4 písm. f), § 14 odst. 3 písm. f)], popřípadě jiná práva k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě, s výjimkou nemovitosti, kdy se postupuje podle odstavce 3,

g) dnem, ke kterému přechází vlastnické právo, popřípadě jiná práva k vydávanému majetku, při vydání vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku, s výjimkou nemovitosti, kdy se postupuje podle odstavce 3,

h) dnem dodání třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem dodání třetí osobou, při dodání zboží na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu, kterou se příkazník zavazuje obstarat nějakou činnost pro příkazce, nebo

i) dnem poskytnutí služby třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem poskytnutí služby třetí osobou, při poskytnutí služby na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu, kterou se příkazník zavazuje obstarat nějakou činnost pro příkazce.

(6) Zdanitelné plnění uskutečňované prostřednictvím prodejních automatů, popřípadě jiných obdobných přístrojů uváděných do chodu mincemi, bankovkami, známkami nebo jinými platebními prostředky nahrazujícími peníze, a v případech, kdy se úplata za zdanitelná plnění uskutečňuje platebními prostředky nahrazujícími peníze, se považuje za uskutečněné dnem, kdy plátce vyjme peníze nebo platební prostředky nahrazující peníze z přístroje nebo jiným způsobem zjistí výši obrátu.

(7) Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se podle nájemní smlouvy,¹⁸⁾ smlouvy o nájmu podniku, smlouvy o nájmu dopravního prostředku, smlouvy o finančním pronájmu, smlouvy o dílo¹⁹⁾ nebo jiné obdobné smlouvy uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dílčí plnění se považuje za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. U dílčích plnění uskutečněných podle smlouvy o dílo se zdanitelné plnění považuje za usku-

¹⁵⁾ § 409 a násl. obchodního zákoníku.

¹⁶⁾ Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.

¹⁷⁾ § 7 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 90/1996 Sb.

¹⁸⁾ § 663 občanského zákoníku, ve znění zákona č. 370/2000 Sb.

¹⁹⁾ § 536 obchodního zákoníku.

tečně i dnem podle odstavce 5 písm. a), a dnem uskutečnění zdanitelného plnění je ten den, který nastane dříve.

(8) U opakovaných plnění se považuje zdanitelné plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem zdaňovacího období. Opakovaným plněním se rozumí uskutečnění zdanitelných plnění ve sjednaných lhůtách během zdaňovacího období, přičemž se v rámci smlouvy jedná o plnění zbožím stejného druhu, které je navzájem zastupitelné nebo službou stejné povahy.

(9) Pro stanovení dne uskutečnění plnění u plnění osvobozených od daně platí odstavce 2 až 8 obdobně.

§ 22

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Daň na výstupu při dodání zboží do jiného členského státu, na které se nevztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Den uskutečnění zdanitelného plnění se při dodání zboží do jiného členského státu podle odstavce 1 stanoví podle § 21. Daň je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, kdy mu vznikla povinnost přiznat daň.

(3) Při dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto dodání

- a) dnem vystavení daňového dokladu, pokud byl daňový doklad vystaven plátcem před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, nebo
- b) k patnáctému dni měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

(4) Dodání zboží do jiného členského státu podle odstavce 3 je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat dodání zboží do jiného členského státu.

§ 23

Vznik daňové povinnosti při dovozu zboží

(1) Daňová povinnost při dovozu zboží v tuzemsku vzniká

- a) dnem propuštění zboží do celních režimů volný oběh, dočasně použití, aktivní zušlechťovací styk v systému navracení nebo dnem, kdy je zboží, které bylo dočasně vyvezeno v pasivním zušle-

chťovacím styku, dovezeno zpět do tuzemska a propuštěno do volného oběhu,

- b) dnem, kdy bylo zjištěno porušení podmínek stanovených pro příslušný režim, do kterého je zboží pod celním dohledem propuštěno, nebo
- c) dnem, kdy byl zjištěn nezákonný dovoz.

(2) Daň při dovozu zboží vyměří a vybere celní orgán a plátce ji neuvádí jako svou daňovou povinnost do daňového přiznání. Daň při dovozu zboží propuštěného do režimu dočasně použití vybere celní orgán uplynutím lhůty 34 měsíců nebo ukončením režimu dočasně použití.

(3) Na základě písemné žádosti plátce, za kterou je považováno uvedení kódu odpovídající režimu dovozu zboží podle tohoto odstavce do písemného celního prohlášení podaného a přijatého celním orgánem před zahájením celního řízení na propuštění zboží do celních režimů podle odstavce 1 písm. a), celní orgán není povinen daň vybrat za podmínky, že plátce tuto daň přizná jako svou daňovou povinnost do daňového přiznání za období, ve kterém dojde k propuštění zboží do celních režimů podle odstavce 1 písm. a).

§ 24

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnosti přiznat daň při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou

(1) Při poskytnutí služby podle § 15 osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou je plátce povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni zaplacení, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Den uskutečnění zdanitelného plnění se stanoví obdobně podle § 21. Daň je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, kdy mu vznikla povinnost přiznat daň.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží podle § 13 odst. 8 a 9.

§ 25

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Při pořízení zboží z jiného členského státu vzniká plátcovi povinnost přiznat daň

- a) ke dni vystavení daňového dokladu, pokud byl daňový doklad vystaven osobou registrovanou k dani v jiném členském státě před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, nebo
- b) k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno.

(2) Den uskutečnění zdanitelného plnění je den, v němž bylo pořízeno zboží z jiného členského státu, který se stanoví obdobně podle § 21. Daň je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, kdy mu vznikla povinnost přiznat daň.

Díl 5

Daňové doklady

§ 26

Vystavování daňových dokladů

(1) Plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, je povinen na vyžádání za každé zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu, která není založena nebo zřízena za účelem podnikání, vystavit daňový doklad, a to nejpozději do 15 dnů ode dne uskutečnění zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně s nárokem na odpočet daně a do 15 dnů ode dne přijetí platby, pokud k přijetí platby došlo před uskutečněním zdanitelného plnění. Údaje o dani a základu daně se na daňových dokladech uvádějí v české měně.

(2) Plátce, který uskutečňuje několik samostatných zdanitelných plnění nebo plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně pro jednu osobu, může vystavit za těchto několik samostatných zdanitelných plnění souhrnný daňový doklad. Pokud se plátce rozhodne vystavit souhrnný daňový doklad, je povinen jej vystavit nejpozději do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo první zdanitelné plnění nebo byla přijata první platba za plnění uvedená na tomto souhrnném dokladu. Údaje společné pro všechna samostatná zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně mohou být na souhrnném daňovém dokladu uvedeny pouze jednou, údaje o datu uskutečnění plnění nebo přijetí platby, podle toho, který den nastane dříve, jednotkové ceně bez daně a slevě, pokud není obsažena v jednotkové ceně, základu daně, sazbě daně, popřípadě osvobození od daně, a výši daně musí být uvedeny zvlášť pro každé samostatné plnění.

(3) Plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, může zplnomocnit k vystavení daňového dokladu svým jménem

- a) osobu, pro kterou se zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně uskutečňuje, pokud se plátce, který zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s ná-

rokem na odpočet daně uskutečňuje, písemně zaváže, že přijme všechny takto vystavené daňové doklady, nebo

- b) třetí osobu.

(4) Daňový doklad může být vystaven se souhlasem osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, i v elektronické podobě, pokud je opatřen elektronickým podpisem podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ nebo pokud je zaručena věrohodnost původu a neporušitelnost obsahu daňového dokladu elektronickou výměnou informací (EDI).²¹⁾

(5) Za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, a to i v případě, že daňový doklad byl vystaven osobou podle odstavce 3. Za správnost vypočtené výše daně pro účely odpočtu daně ze zjednodušeného daňového dokladu a daňového dokladu při hromadné přepravě osob odpovídá plátce, pro něhož se zdanitelné plnění uskutečňuje, i když je na těchto dokladech výše daně uvedena plátcem uskutečňujícím zdanitelné plnění nebo osobou podle odstavce 3. Daň se vypočte podle § 37. Za správnost údajů, které musí být doplněny na daňovém dokladu podle § 31, 32 a 34, odpovídá osoba, která je povinna tyto údaje na daňovém dokladu uvést, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(6) Osoba, která není plátcem, s výjimkou osoby podle odstavce 3 a osoby dodávající nový dopravní prostředek podle § 19, nesmí vystavit doklad, který má náležitosti daňového dokladu. Vystaví-li jej, uloží se jí pokuta podle zvláštního právního předpisu.²²⁾

(7) Pokud jsou na daňovém dokladu uvedena plnění s různými sazbami daně nebo zdanitelná plnění a plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, musí být na tomto dokladu uvedeny základy daně a výše daně odděleně podle stanovených sazeb nebo osvobození od daně. U zjednodušeného daňového dokladu se částky včetně daně uvádí odděleně podle stanovených sazeb.

(8) Pokud je daňový doklad vystaven v cizím jazyce, je plátce, který daňový doklad vystavil nebo jehož jménem byl daňový doklad vystaven, nebo osoba, která takový daňový doklad přijala, povinna na žádost správce daně zajistit jeho překlad do českého jazyka.

§ 27

Uchovávání daňových dokladů

- (1) Plátce je povinen uchovávat všechny daňové

²⁰⁾ Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění zákona č. 226/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.

²¹⁾ Čl. 2 Doporučení Komise 1994/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny informací.

²²⁾ § 37 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

doklady rozhodné pro stanovení daně nejméně po dobu 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, na jím zvoleném místě. Po tuto dobu plátce odpovídá za věrohodnost původu dokladů, neporušitelnost jejich obsahu, jejich čitelnost a na žádost správce daně za umožnění přístupu k nim bez zbytečného odkladu.

(2) Daňový doklad v písemné formě lze převést do elektronické podoby a uchovávat pouze v této podobě, pokud metoda použitá pro převod a uchování zaručuje věrohodnost původu a neporušitelnost obsahu daňového dokladu a jeho čitelnost elektronickou výměnou informací (EDI)²¹⁾ nebo je opatřen elektronickým podpisem podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾

(3) Pokud plátce vystavuje, přijímá a uchovává daňové doklady v elektronické podobě a místem uchovávání není tuzemsko, musí plátce zajistit pro správce daně právo volného přístupu v reálném čase elektronicky k daňovým dokladům i datům zaručujícím věrohodnost jejich původu a neporušitelnost jejich obsahu.

(4) Plátce je povinen předem oznámit správci daně místo uchovávání daňového dokladu, pokud toto místo není v tuzemsku.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se vztahují i na právního nástupce plátce při uchovávání daňových dokladů rozhodných pro stanovení daňové povinnosti plátce a na osoby povinné k dani nebo právnické osoby, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, při uchovávání přijatých daňových dokladů.

§ 28

Daňový doklad při dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby

(1) Daňovými doklady jsou zejména běžný daňový doklad, zjednodušený daňový doklad, souhrnný daňový doklad, splátkový kalendář, opravný daňový doklad, daňový dobropis nebo daňový vrubopis.

(2) Běžný daňový doklad musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje plnění,
- b) daňové identifikační číslo²³⁾ plátce, který uskutečňuje plnění,
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání osoby, pro kterou se uskutečňuje plnění,

- d) daňové identifikační číslo, pokud je osoba, pro kterou se uskutečňuje plnění, plátcem,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět plnění,
- g) datum vystavení daňového dokladu,
- h) datum uskutečnění plnění nebo datum přijetí platby, a to ten den, který nastane dříve,
- i) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,
- j) základ daně nebo výši platby,
- k) základní nebo sníženou sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona,
- l) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru.

(3) Plátce uskutečňující zdanitelná plnění s úplatou za hotové, prostřednictvím platební karty nebo šekem je povinen na požádání vystavit zjednodušený daňový doklad, a to ihned při uskutečnění zdanitelného plnění nebo přijetí platby, pokud k přijetí dojde před uskutečněním zdanitelného plnění. Zjednodušený daňový doklad může plátce vystavit rovněž za služby, které jsou poskytovány prostřednictvím elektronických prostředků a jejich poskytnutí je podmíněno zaplacením a úplata za tyto služby je prováděna bankovním převodem. Zjednodušený daňový doklad je možno vystavit jen za zdanitelná plnění v ceně obsahující daň celkem nejvýše 10 000 Kč. Zjednodušený daňový doklad nelze vystavit v případě prodeje zboží, které je předmětem spotřební daně z lihu a tabákových výrobků, za jiné než pevné ceny pro konečného spotřebitele. Tímto ustanovením není dotčena možnost vystavení běžného daňového dokladu podle odstavce 2.

(4) Zjednodušený daňový doklad musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) evidenční číslo daňového dokladu,
- d) rozsah a předmět plnění,
- e) datum uskutečnění plnění nebo datum přijetí platby, podle toho, který den nastane dříve,
- f) základní nebo sníženou sazbu daně,
- g) částku, kterou plátce získal nebo má získat za uskutečňované plnění celkem.

(5) Splátkový kalendář, který tvoří součást smlouvy nebo na který je ve smlouvě výslovně odkazováno, je daňovým dokladem v případě nájemní

²³⁾ § 33 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

smlouvy, smlouvy o nájmu podniku a smlouvy o finančním pronájmu, pokud obsahuje náležitosti jako běžný daňový doklad.

(6) Doklad o zaplacení vystavený podle § 26 je daňovým dokladem při hromadné přepravě osob. Doklad o zaplacení musí obsahovat obchodní firmu, nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, datum vystavení dokladu, sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, částku, kterou plátce získal nebo má získat za plnění celkem.

(7) Doklad o zaplacení vystavený státním orgánem nebo jiným oprávněným subjektem nebo dražebníkem je daňovým dokladem při dražbě zboží nebo nemovitosti provedené na základě exekučního řízení. Na dokladu o zaplacení se uvedou údaje jako na běžném daňovém dokladu a sdělení, že se jedná o prodej v rámci exekučního řízení.

(8) Pokud je plátce povinen vystavit daňový doklad v případě přijetí platby přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně, nemusí daňový doklad obsahovat údaje podle odstavce 2 písm. i) a rozsah plnění.

(9) Platební kalendář, na němž je uveden rozpis plateb na předem stanovené období, je daňovým dokladem v případě, že osoba, pro niž je uskutečňováno zdanitelné plnění, provádí před uskutečněním zdanitelného plnění plátcí, který uskutečňuje zdanitelné plnění, platby podle rozpisu. Platební kalendář musí obsahovat stejné náležitosti jako běžný daňový doklad s výjimkou údajů podle odstavce 2 písm. h).

(10) Pokud se postupuje při uplatnění daně podle zvláštního režimu pro cestovní službu (§ 89) nebo pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi (§ 90), a na daňovém dokladu nelze uvést výši daně, uvede se sdělení, že se jedná o postup podle zvláštního režimu.

§ 29

Doklad o použití

(1) Doklad o použití je daňový doklad, který musí vystavit plátce, který uskutečňuje zdanitelná plnění podle § 13 odst. 4, s výjimkou § 13 odst. 4 písm. d) a e), a podle § 14 odst. 3, s výjimkou § 14 odst. 3 písm. d) a e), a to nejdříve dnem uskutečnění zdanitelného plnění a nejpozději do 15 dnů od tohoto dne. Údaje o dani se na dokladu o použití uvádějí v české měně.

(2) Doklad o použití musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) účel použití,
- d) evidenční číslo daňového dokladu,
- e) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- f) datum vystavení daňového dokladu,
- g) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- h) jednotkovou cenu bez daně,
- i) základ daně,
- j) základní nebo sníženou sazbu daně,
- k) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru.

§ 30

Daňové doklady při dovozu a vývozu zboží

(1) Daňovým dokladem při dovozu zboží do tuzemska je rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu, ve kterém vzniká daňová povinnost, nebo rozhodnutí o ukončení celního režimu dočasného použití, vydané celním orgánem na tiskopisu písemného celního prohlášení.

(2) Daňovým dokladem je i jiné rozhodnutí o vyměření dani vydané celním orgánem, pokud je daň zaplacená.

(3) Daňovým dokladem při vrácení zboží zpět do tuzemska je rozhodnutí o vyměření dani vydané celním orgánem, pokud je daň zaplacená.

(4) Daňovým dokladem při vývozu zboží je rozhodnutí o propuštění zboží do režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku a tranzitu vydané na tiskopisu písemného celního prohlášení nebo rozhodnutí o propuštění zboží do režimu vývozu vydané na tiskopisu písemného celního prohlášení s celně schváleným určením umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu.

(5) Pokud je celní prohlášení podáno plátcem se souhlasem celního orgánu elektronicky, musí být ověřeno podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾

§ 31

Daňový doklad při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě

(1) Daňový doklad při poskytnutí služby podle § 15 osobou registrovanou k dani v jiném členském státě musí obsahovat

- a) název, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, která poskytuje službu, včetně kódu země,
- b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu,

sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby, které je služba poskytnuta,

- c) evidenční číslo daňového dokladu,
- d) rozsah a předmět poskytnuté služby,
- e) datum vystavení daňového dokladu,
- f) datum uskutečnění služby nebo přijetí platby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, podle toho, který den nastane dříve,
- g) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,
- h) základ daně,
- i) základní nebo sníženou sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona,
- j) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru,
- k) sdělení, že osobou povinnou přiznat a zaplatit daň je plátce, pro kterého se služba uskutečňuje.

(2) Osoba, která je povinna přiznat a zaplatit daň podle § 108 při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, je povinna doplnit na obdrženém daňovém dokladu chybějící údaje podle odstavce 1 písm. i), j) a základ daně v české měně. V případě daňového dokladu v elektronické podobě eviduje tato osoba chybějící údaje v evidenci pro daňové účely.

(3) Pokud je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň podle § 108 při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě daňový zástupce, neobsahuje daňový doklad údaje o daňovém identifikačním čísle osoby, které je služba poskytnuta, a údaj podle odstavce 1 písm. k). Daňový doklad však musí obsahovat sdělení, že daň je povinen přiznat a zaplatit daňový zástupce, obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání daňového zástupce a daňové identifikační číslo daňového zástupce.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, pokud je místo plnění v tuzemsku.

§ 32

Daňový doklad při poskytnutí služby zahraniční osobou

(1) Daňový doklad při poskytnutí služby podle § 15 zahraniční osobou musí obsahovat

- a) název, sídlo nebo místo podnikání osoby, která službu poskytuje, popřípadě její daňové identifikační číslo,
- b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu,

sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby, které je služba poskytnuta,

- c) evidenční číslo daňového dokladu,
- d) rozsah a předmět poskytované služby,
- e) datum vystavení daňového dokladu,
- f) datum uskutečnění služby,
- g) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,
- h) základ daně,
- i) základní nebo sníženou sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona,
- j) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru.

(2) Osoba, která je povinna přiznat a zaplatit daň podle § 108 při poskytnutí služby zahraniční osobou povinnou k dani, je povinna doplnit na obdrženém daňovém dokladu chybějící údaje podle odstavce 1 písm. i), j) a základ daně v české měně. V případě daňového dokladu v elektronické podobě eviduje tato osoba chybějící údaje v evidenci pro daňové účely.

(3) Pokud je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň podle § 108 při poskytnutí služby zahraniční osobou povinnou k dani zahraniční osoba prostřednictvím daňového zástupce, neobsahuje daňový doklad údaje o daňovém identifikačním čísle osoby, které je služba poskytnuta. Daňový doklad musí obsahovat sdělení, že daň je povinen přiznat a zaplatit daňový zástupce, obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání daňového zástupce a daňové identifikační číslo daňového zástupce.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se obdobně vztahují na dodání zboží s instalací nebo montáží zahraniční osobou povinnou k dani, pokud je místo plnění v tuzemsku.

§ 33

Daňový doklad při poskytnutí služby

(1) Plátce, který poskytuje službu s místem plnění mimo tuzemsko, je povinen vystavit za každé plnění daňový doklad obsahující náležitosti podle odstavce 2, a to nejpozději do 15 dnů od data uskutečnění služby nebo přijetí platby, pokud platba předchází uskutečnění služby.

(2) Daňový doklad při poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který poskytuje službu,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který poskytuje službu,

- c) název, sídlo nebo místo podnikání osoby, které je služba poskytována,
- d) daňové identifikační číslo osoby, které je služba poskytována, včetně kódu země,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět poskytované služby,
- g) datum vystavení daňového dokladu,
- h) datum uskutečnění služby nebo datum přijetí platby, podle toho, který den nastane dříve,
- i) základ daně,
- j) odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, podle kterého je místo plnění mimo tuzemsko,
- k) pokud je daň ve státě, ve kterém se nachází místo plnění, povinna přiznat a zaplatit osoba, které je služba poskytována, sdělení o této skutečnosti.

(3) Pokud je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň při poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko plátce prostřednictvím daňového zástupce, musí daňový doklad podle odstavce 1 obsahovat sdělení, že daň je povinen přiznat a zaplatit daňový zástupce, a údaje k identifikaci daňového zástupce.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se vztahují obdobně i na dodání zboží s instalací nebo montáží s místem plnění mimo tuzemsko plátcem.

§ 34

Daňový doklad při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Plátce, který dodává zboží do jiného členského státu, je povinen vystavit za každé dodání zboží pro jinou osobu, která je registrována k dani v jiném členském státě, daňový doklad obsahující náležitosti podle odstavce 3, a to nejpozději do 15 dnů od data uskutečnění dodání zboží do jiného členského státu nebo přijetí platby, pokud platba předchází dodání zboží.

(2) Plátce je povinen vystavit daňový doklad i při zasílání zboží do jiného členského státu podle § 18.

(3) Daňový doklad při dodání zboží do jiného členského státu musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje plnění,
- c) název, sídlo nebo místo podnikání pořizovatele,
- d) evidenční číslo daňového dokladu,
- e) daňové identifikační číslo pořizovatele, včetně kódu země,
- f) rozsah a předmět plnění,
- g) datum vystavení daňového dokladu,

- h) datum uskutečnění plnění nebo datum přijetí platby, podle toho, který den nastane dříve,
- i) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,
- j) základ daně,
- k) sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona.

(4) Při zasílání zboží do jiného členského státu podle § 18, pokud je místo plnění v tuzemsku, je plátce povinen vystavit daňový doklad podle odstavce 3, s výjimkou údajů podle písmen c), e) a k), a v dokladu uvést částku daně a kód země, do které je zboží zasíláno. Při zasílání zboží do jiného členského státu podle § 18, pokud je místo plnění v jiném členském státě, je plátce povinen vystavit daňový doklad podle odstavce 3, s výjimkou písmen c), e) a k), a v dokladu uvést kód země, do které je zboží zasíláno, a sdělení, že místo plnění je v této zemi.

(5) Osoba, která dodává nový dopravní prostředek do jiného členského státu, je povinna uvést v dokladu sdělení, že se jedná o nový dopravní prostředek, a údaje podle § 4 odst. 3 písm a) a b).

§ 35

Daňový doklad při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Daňový doklad při pořízení zboží z jiného členského státu musí obsahovat

- a) název, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, která dodává zboží, včetně kódu země,
- b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo pořizovatele,
- c) evidenční číslo daňového dokladu,
- d) rozsah a předmět pořízení,
- e) datum vystavení daňového dokladu,
- f) datum uskutečnění pořízení nebo přijetí platby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě podle toho, který den nastane dříve,
- g) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,
- h) základ daně,
- i) základní nebo sníženou sazbu daně,
- j) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru.

(2) Pořizovatel je povinen doplnit na obdrženém dokladu případné chybějící údaje podle odstavce 1 písm. i), j) a základ daně v české měně. V případě daňového dokladu v elektronické podobě eviduje tato osoba chybějící údaje v evidenci pro daňové účely.

Díl 6

*Základ daně a výpočet daně, oprava základu daně,
daňový dobropis a vrubopis*

§ 36

Základ daně

(1) Základem daně je peněžní částka snižená o daň, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátcе, za uskutečněné zdanitelné plnění od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby.

(2) Pokud plátcе, který uskutečňuje zdanitelné plnění, přijme platbu před uskutečněním zdanitelného plnění od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečňováno, nebo od třetí osoby, je povinen z této přijaté částky priznat daň. Tato částka je součástí základu daně podle odstavce 1 a daň za uskutečněné zdanitelné plnění se vypočítá podle § 37 z peněžní částky podle odstavce 1, která je snižena o přijatou platbu před uskutečněním zdanitelného plnění, ze které byla přiznána daň.

(3) Základ daně také zahrnuje

- a) clo, dávky nebo poplatky,
- b) spotřební daň,²⁴⁾ pokud zákon nestanoví jinak v § 41,
- c) dotace k ceně,
- d) vedlejší výdaje, které jsou účtovány osobě, pro kterou je uskutečňováno zdanitelné plnění při jeho uskutečnění,
- e) při poskytnutí služby i materiál přímo související s poskytovanou službou,
- f) při dodání staveb i stavební a montážní práce spojené s výstavbou, rekonstrukcí, modernizací a opravami, konstrukce, materiál, stroje a zařízení, které se do stavby jako jejich součást montážními a stavebními pracemi zabudují nebo zamontují.

(4) Za vedlejší výdaje se považují zejména náklady na balení, přepravu, pojištění a provize.

(5) Základ daně nezahrnuje

- a) částku obdrženou plátcem od osoby, pro kterou se uskutečnilo zdanitelné plnění, na úhradu výdajů, u kterých nebyl uplatněn nárok na odpočet daně, a to maximálně do výše úhrady,
- b) slevu z ceny, pokud je poskytnuta k datu uskutečnění zdanitelného plnění.

(6) Základem daně je cena zjištěná podle zvlášť-

ního právního předpisu,²⁵⁾ která je považována za cenu včetně daně, pokud jde

- a) o přijetí úplaty za zdanitelné plnění, která není vyjádřena v penězích,
- b) o použití hmotného majetku nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce podle § 13 odst. 4 písm. a) a § 14 odst. 3 písm. a),
- c) o použití majetku vytvořeného vlastní činností pro účely, kdy nemá plátcе nárok na odpočet daně podle § 13 odst. 4 písm. b) a § 14 odst. 3 písm. b),
- d) o použití motorového vozidla, u kterého byl uplatněn nárok na odpočet daně pro přestavbu podle § 13 odst. 4 písm. g), jehož výsledkem je osobní automobil, u něhož není nárok na odpočet daně podle § 75 odst. 2 po přestavbě,
- e) o vydání vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku podle § 13 odst. 4 písm. c) a § 14 odst. 3 písm. c),
- f) o pořízení obchodního majetku při jeho přemísťení z jiného členského státu podle § 16 odst. 5, nebo
- g) o bezúplatné přenechání majetku a vydání podílu na majetku podle § 13 odst. 4 písm. d) a e) a § 14 odst. 3 písm. d) a e).

(7) Pokud se za uskutečněná plnění stanoví celková cena nebo hodnota, která zahrnuje dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby s různými sazbami daně, popřípadě osvobozená od daně, základ daně se pro jednotlivá zdanitelná plnění stanoví v poměrné výši odpovídající poměru cen zjištěných podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ jednotlivých plnění k celkovému součtu těchto zjištěných cen. Tato celková cena nebo hodnota se považuje za částku obsahující daň.

(8) Pokud je při oceňování majetku vyžadován posudek více znalců, použije se pro zjištění poměru cen cena z posudku, v němž je cena nejvyšší, která se považuje za cenu obsahující daň.

(9) Základem daně při dodání platných mincí, které jsou pro sběratelské účely prodávány za cenu vyšší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu vyšší, než je přepočtená jejich nominální hodnota na českou měnu, je rozdíl mezi cenou, za kterou jsou prodávány, a jejich nominální hodnotou. Tento rozdíl se považuje za částku obsahující daň. Pokud jsou prodávány za cenu nižší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu nižší, než je přepočtená jejich nominální hodnota na českou měnu, základem daně je nula.

²⁴⁾ Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.

²⁵⁾ Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění zákona č. 121/2000 Sb.

(10) Při dodání výrobků ve vratných zálohovaných obalech je plátce daně povinen rozdělit základ daně na část vztahující se k dodávaným výrobkům a na část vztahující se k vratným zálohovaným obalům. Část základu daně vztahující se k vratným zálohovaným obalům je zvláštní peněžní částka, která je přímo vázána k vratnému obalu a jejíž vrácení po vrácení vratného obalu je kupujícímu při prodeji výrobku zaručeno²⁶⁾ (dále jen „zvláštní peněžní částka“). Zvláštní peněžní částka se považuje za částku obsahující daň. Uvedený postup se nepoužije, pokud plátce daně není podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾ povinen vratné zálohované obaly vykoupit.

§ 37

Výpočet daně u dodání zboží, převodu nemovitosti a poskytnutí služby

Daň se vypočítá jako součin

- a) základu daně a koeficientu, který se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je výše sazby daně a ve jmenovateli číslo 100, vypočtená daň se zaokrouhlí na desítky haléřů nahoru nebo se uvede v haléřích; cena včetně daně se pro účely tohoto zákona dopočte jako součet základu daně a vypočtené daně po případném zaokrouhlení,
- b) peněžní částky podle § 36 odst. 1 nebo ceny zjištěné podle § 36 odst. 6 a koeficientu, který se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je příslušná výše sazby daně a ve jmenovateli součet čísla 100 a příslušné výše sazby, vypočtený koeficient se zaokrouhlí na čtyři desetinná místa, vypočtená daň se zaokrouhlí na desítky haléřů nahoru nebo se uvede v haléřích; cena bez daně se pro účely tohoto zákona dopočte jako rozdíl částky za zdánlivé plnění a vypočtené daně po případném zaokrouhlení.

§ 38

Základ daně a výpočet daně při dovozu zboží

(1) Základem daně při dovozu zboží podle § 20 je součet

- a) základu pro vyměření cla, včetně cla, dávek a poplatků splatných z důvodu dovozu zboží, pokud již nejsou zahrnuty do základu pro vyměření cla,
- b) vedlejších výdajů vzniklých do prvního místa určení, které se nachází na území dovážejícího členského státu, popřípadě do dalšího místa určení na území Evropského společenství, pokud je toto místo při uskutečnění zdánlivého plnění známo,
- c) příslušné spotřební daně, pokud není stanoveno v § 41 jinak.

(2) Prvním místem určení se rozumí místo uve-

dené v přepravním dokladu, na jehož základě je zboží dováženo do dovážejícího členského státu. Pokud není první místo určení uvedeno na přepravním dokladu, považuje se za první místo určení místo prvního přeložení dováženího zboží v dovážejícím členském státě.

(3) Základem daně při vrácení nebo propuštění zboží, které bylo

- a) plátcem dovezeno a umístěno do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma a bylo propuštěno do volného oběhu, pokud nedochází ke změně vlastnického vztahu, bez ohledu na skutečnost, zda zboží prošlo nebo neprošlo zpracovatelskými operacemi a plátce navrhuje jeho propuštění do tuzemska, je základ daně podle odstavce 1,
- b) plátcem dovezeno a umístěno do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma a bylo propuštěno do volného oběhu, pokud došlo ke změně vlastnického vztahu a nový vlastník navrhuje jeho propuštění, je součet pořizovací ceny nebo ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ a popřípadě spotřební daně; pokud zboží prošlo zpracovatelskými operacemi, vstupuje do základu daně ještě výše nákladů na provedené zpracovatelské operace,
- c) plátcem umístěno do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma, pokud nedochází ke změně vlastnického vztahu, je součet ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ ke dni umístění zboží do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma a popřípadě spotřební daně, pokud dochází ke změně vlastnického vztahu, je součet pořizovací ceny nebo ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ a popřípadě spotřební daně,
- d) plátcem umístěno do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma, pokud došlo ke změně vlastnického vztahu a prošlo zpracovatelskými operacemi, je součet pořizovací ceny nebo ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ a popřípadě spotřební daně a výše nákladů na provedené zpracovatelské operace,
- e) osobou, která není plátcem, umístěno do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma, prošlo zpracovatelskými operacemi a má být původním nebo novým vlastníkem propuštěno zpět do tuzemska, je výše nákladů na provedené zpracovatelské operace.

(4) U propuštění zboží do režimu volného oběhu nebo vrácení zboží se daň vypočítá jako součin příslušného základu daně a koeficientu, který se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je výše sazby daně a ve jmenovateli číslo 100. Vypočtená daň se zaokrouhlí

²⁶⁾ § 9 odst. 1 zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů.

na desítky haléřů nahoru. U zboží propuštěného do volného oběhu z režimu pasivního zušlechťovacího styku se základ daně vypočte způsobem shodným s výpočtem základu pro vyměření cla.

(5) U propuštění zboží do režimu dočasného použití činí částka daně za každý, byť jen započatý kalendářní měsíc, během kterého bylo zboží propuštěno do režimu dočasného použití, 3 % z daně, která by měla být vyměřena za uvedené zboží, kdyby v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití bylo propuštěno do volného oběhu. Takto stanovená daň nesmí být vyšší než ta, která by byla vyměřena v případě propuštění tohoto zboží do volného oběhu v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití.

(6) Při ukončení režimu dočasného použití propuštěním zboží do režimu volného oběhu se daň vypočte způsobem shodným s výpočtem daně při propuštění zboží do režimu volného oběhu.

§ 39

Základ daně a výpočet daně při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou

(1) Základ daně při poskytnutí služby podle § 15 osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 písm. a).

§ 40

Základ daně a výpočet daně při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Základ daně při pořízení zboží z jiného členského státu se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Pokud je pořizovateli vrácena spotřební daň zaplacená v členském státě, ze kterého bylo zboží odesláno nebo přepraveno, dodatečně po pořízení zboží z tohoto členského státu, provede se oprava základu daně podle § 42.

(3) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 písm. a).

§ 41

Základ daně a výpočet daně u zboží, které je v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně

(1) Základ daně při dovozu zboží, které je propuštěno do celního režimu volný oběh s následným umístěním do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně podle zvláštního právního předpisu,²⁴⁾ se stanoví podle § 38 bez zahrnutí spotřební daně.

(2) U zboží, které je při pořízení z jiného členského státu v tuzemsku umístěno do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se základ daně

stanoví obdobně podle § 36 bez zahrnutí spotřební daně.

(3) U zboží, které je vyrobeno v tuzemsku v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně a v tomto režimu je dodáno, se základ daně stanoví podle § 36 bez zahrnutí spotřební daně.

(4) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13 při uvedení zboží do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

§ 42

Oprava základu daně a výše daně u zdanitelných plnění

(1) Plátce může opravit výši daně

- a) při zrušení nebo vrácení celého nebo části zdanitelného plnění,
- b) při snížení základu daně na základě sjednaných podmínek u zdanitelného plnění, ke kterému dojde po datu uskutečnění zdanitelného plnění,
- c) při vrácení spotřební daně podle § 40 odst. 2.

(2) Plátce je povinen opravit výši daně při zvýšení základu daně, ke kterému dojde po datu uskutečnění zdanitelného plnění.

(3) Plátce je povinen opravit výši daně, pokud dojde k vrácení platby, u níž ke dni jejího přijetí vznikla povinnost přiznat daň a jestliže se zdanitelné plnění neuskutečnilo.

(4) Oprava základu daně a výše daně je samostatným zdanitelným plněním, které se považuje za uskutečněné

- a) ve zdaňovacím období, ve kterém byl daňový dobropis doručen plátcí, pro kterého se uskutečnilo zdanitelné plnění, pokud jde o opravu výše daně podle odstavce 1, nebo
- b) ve zdaňovacím období, ve kterém byla oprava výše daně provedena, pokud jde o opravu výše daně podle odstavce 2 nebo 3.

(5) U opravy základu daně a výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni uskutečnění původního zdanitelného plnění. Pokud plátce vystavil doklad s jinou než platnou sazbou daně, musí nejprve provést samostatně opravu sazby daně podle § 49. Při opravě základu daně a výše daně v případě zdanitelných plnění uskutečněných pro jiného plátce vystaví plátce daňové doklady s náležitostmi podle § 43.

(6) Opravu základu daně a výše daně v případě zdanitelných plnění uskutečněných pro osobu, která není plátcem, provede plátce ve zdaňovacím období, ve kterém byla oprava základu daně provedena, vystavením dokladu o opravě základu a výše daně. Údaje

o výši daně se uvádějí v české měně a doklad musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) důvod opravy,
- d) evidenční číslo daňového dokladu,
- e) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- f) datum vystavení daňového dokladu,
- g) rozdíl mezi opraveným a původním základem daně za zdanitelné plnění, v případě opravy výše daně podle odstavce 3 výši přijaté platby,
- h) základní nebo sníženou sazbu daně,
- i) rozdíl ve výši daně odpovídající rozdílu mezi opraveným a původním základem daně za zdanitelné plnění, v případě opravy výše daně podle odstavce 3 výši daně odpovídající výši přijaté platby uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru.

(7) Opravu základu a výše daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo původní zdanitelné plnění.

(8) Opravu základu a výše daně může provést plátce nebo jeho právní nástupce, který uskutečnil původní zdanitelné plnění.

§ 43

Daňový dobropis a vrubopis při opravě základu daně a výše daně u zdanitelných plnění

(1) Pokud dojde k opravě základu daně a výše daně podle § 42, plátce, který uskutečnil původní zdanitelné plnění, je povinen vyhotovit pro plátce, pro kterého uskutečnil zdanitelné plnění, daňový dobropis nebo daňový vrubopis, a to ke dni, kdy byla provedena oprava základu daně. Údaje o dani se v daňovém dobropise nebo v daňovém vrubopise uvádějí v české měně.

(2) Daňovým dobropisem je daňový doklad, kterým se opravuje výše daně při opravě podle § 42 odst. 1 a 3.

(3) Daňovým vrubopisem je daňový doklad, kterým se opravuje výše daně při opravě podle § 42 odst. 2.

(4) Daňový dobropis nebo daňový vrubopis musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání, plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, pro něhož se uskutečňuje zdanitelné plnění,
- d) daňové identifikační číslo plátce, pro něhož se uskutečňuje zdanitelné plnění,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- g) datum vystavení daňového dokladu,
- h) základní nebo sníženou sazbu daně, a dále

1. jde-li o daňový dobropis, evidenční číslo původního daňového dokladu, rozdíl mezi opraveným a původním základem daně za zdanitelné plnění, v případě opravy výše daně podle odstavce 3 výši přijaté platby, a tomu odpovídající daň zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru, popřípadě uvedenou i v haléřích,

2. jde-li o daňový vrubopis, evidenční číslo původního daňového dokladu, rozdíl mezi opraveným a původním základem daně za zdanitelné plnění a tomu odpovídající daň zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru, popřípadě uvedenou i v haléřích.

(5) Pokud se oprava základu a výše daně týká více zdanitelných plnění, ke kterým byly vystaveny samostatné daňové doklady podle § 28, mohou být údaje, které jsou společné pro všechny opravy na daňovém dobropisu nebo daňovém vrubopisu, uvedeny pouze jednou. Ve vazbě na původní daňové doklady však musí být na daňovém dobropisu nebo daňovém vrubopisu vždy uvedena čísla původních daňových dokladů, rozdíly mezi opraveným a původním základem daně a tomu odpovídající částky daně.

(6) Pokud byl za uskutečněné zdanitelné plnění vystaven jiný daňový doklad než běžný daňový doklad, při opravě základu a výše daně vystaví plátce doklad odpovídající účelem a obsahem daňovému dobropisu nebo daňovému vrubopisu s náležitostmi odpovídajícími původně vystavenému daňovému dokladu.

§ 44

Oprava výše daně při dovozu zboží

(1) Pokud plátce zjistí po vyměření daně, že uplatnil nárok na odpočet daně ve výši daně vyměřené celním orgánem, přičemž došlo k nesprávnému uplatnění § 38, je povinen tuto skutečnost oznámit celnímu orgánu, který daň původně vyměřil. Pokud dojde k dodatečnému vyměření daně celním orgánem, má plátce nárok na odpočet daně za podmínek podle § 72 až 75.

(2) Pokud plátce uplatní nárok u celního orgánu, který rozhodne o vrácení daně z důvodu uplatněního pro její vrácení, a plátce již uplatnil nárok na odpočet

daně v původní výši vyměřené a vybrané daně, daň celní orgán vrátí. Plátce je povinen snížit dříve uplatněný nárok na odpočet daně o částku vrácené daně, a to v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byla daň vrácena.

§ 45

Oprava základu a výše daně při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou

(1) Oprava základu a výše daně se při poskytnutí služby podle § 15 osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou provádí podle § 42.

(2) Opravu provádí plátce na základě dokladu, ve kterém je odkazováno na původní daňový doklad, který vystavila osoba, která poskytla službu.

§ 46

Oprava základu a výše daně při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Oprava základu a výše daně se při pořízení zboží z jiného členského státu provádí podle § 42.

(2) Opravu provádí pořizovatel na základě dokladu, ve kterém je odkazováno na původní doklad, na základě kterého bylo zboží pořízeno z jiného členského státu.

(3) Doklad musí obsahovat

- a) daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, která dodává zboží,
- b) daňové identifikační číslo pořizovatele,
- c) údaje nezbytné k provedení opravy základu daně.

Díl 7

Sazby daně a oprava sazby daně

§ 47

Sazby daně u zdanitelného plnění

(1) U zdanitelného plnění se uplatňuje

- a) základní sazba daně ve výši 19 %, nebo
- b) snížená sazba daně ve výši 5 %.

(2) U zboží se uplatňuje základní sazba. U zboží uvedeného v příloze č. 1, tepla a chladu se uplatňuje snížená sazba.

(3) U služeb se uplatňuje základní sazba. U služeb uvedených v příloze č. 2 se uplatňuje snížená sazba.

(4) U převodu nemovitosti se uplatňuje základní sazba, pokud zákon nestanoví jinak.

(5) U dodání stavby včetně nedokončené stavby, stavebních a montážních prací spojených s jejich výstavbou, rekonstrukcí, modernizací a opravami včetně konstrukcí, materiálů, strojů a zařízení, které se do stavby jako jejich součást montážními a stavebními pracemi zabudují nebo zamontují, se uplatní základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak.

(6) U dovozu uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností uvedených v příloze č. 4 se uplatňuje snížená sazba.

(7) U dovozu zboží, u kterého se uplatňuje jednotná celní sazba a které zařazením patří do různých podpoložek Harmonizovaného systému, se uplatňuje základní sazba, pokud alespoň jeden druh zboží podléhá této sazbě daně.

(8) U části základu daně vztahujícímu se k vratným zálohovaným obalům podle § 36 odst. 11 se použije sazba daně platná pro tento obal.

§ 48

Sazby daně u bytové výstavby

(1) U převodu bytového domu, rodinného domu a bytu se uplatní snížená sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak v § 56.

(2) U dodání bytového domu, rodinného domu a bytu jako součásti těchto domů, a to i nedokončených, včetně stavebních a montážních prací spojených s jejich výstavbou, rekonstrukcí, modernizací a opravami včetně konstrukcí, materiálů, strojů a zařízení, které se do nich jako jejich součást montážními a stavebními pracemi zabudují nebo zamontují, se uplatní snížená sazba daně.

(3) Bytovým domem je stavba pro bydlení, v níž z úhrnu podlahových ploch všech jejích místností a prostorů připadá víc než polovina na byty. Rodinný dům je stavba pro bydlení, v níž je více než polovina podlahové plochy místností a prostorů určena pro bydlení. Rodinný dům může mít nejvýše tři samostatné byty, nejvýše dvě nadzemní podlaží a jedno podzemní podlaží a podkroví. Bytem je místnost nebo soubor místností, které jsou podle rozhodnutí stavebního úřadu určeny k bydlení, včetně podílu na společných částech domu podle zvláštního právního předpisu.²⁷⁾

§ 49

Oprava sazby daně a výše daně u plnění

(1) Plátce je povinen provést opravu sazby daně

²⁷⁾ Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.

a výše daně, pokud po vyměření daně z daňového přiznání zjistí, že uskutečnil plnění nebo přijal platbu, přičemž u tohoto plnění uplatnil jinou než platnou sníženou nebo základní sazbu daně, nebo osvobození od daně, a snížil tím svou daňovou povinnost. Opravu sazby daně provede plátce v dodatečném daňovém přiznání podle § 103.

(2) Pokud plátce zjistí po vyměření daně z daňového přiznání, že uskutečnil plnění nebo přijal platbu, přičemž u tohoto plnění v tomto daňovém přiznání uplatnil jinou než platnou sníženou nebo základní sazbu daně, nebo osvobození od daně, a zvýšil tím daňovou povinnost, nelze opravu sazby daně a výše daně provést.

(3) Pro opravu sazby daně a výše daně v důsledku uplatnění jiné než platné snížené nebo základní sazby daně nebo osvobození od daně při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou nebo při pořízení zboží z jiného členského státu platí obdobně odstavce 1 a 2.

(4) Pokud plátce zjistí po vyměření daně při dovozu zboží, že uplatnil nárok na odpočet daně ve výši daně vyměřené celním orgánem, přičemž došlo k nesprávnému uplatnění sazby daně, je povinen tuto skutečnost oznámit celnímu orgánu, který daň původně vyměřil. Pokud dojde k dodatečnému vyměření daně celním orgánem, má plátce nárok na odpočet daně za podmínek podle § 72 až 75. Pokud dojde k vrácení daně, je plátce povinen snížit dříve uplatněný nárok na odpočet daně o částku vrácené daně, a to v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byla daň vrácena.

§ 50

Opravný daňový doklad

(1) Plátce může vystavit opravný daňový doklad při opravě sazby daně podle § 49 a dále v případě, že opravu sazby daně provede správce daně na základě vlastního zjištění a dodatečně vyměří daň za plnění, na které plátce vystavil daňový doklad, přičemž u tohoto plnění plátce uplatnil jinou než platnou sníženou nebo základní sazbu daně, osvobození od daně bez nároku na odpočet daně, popřípadě osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, a snížil tím svou daňovou povinnost.

(2) Opravný daňový doklad lze vystavit nejdříve dnem provedení opravy a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo původní plnění.

(3) Opravný daňový doklad musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje plnění,

- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje plnění,
- c) obchodní firmu, popřípadě jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, pro něhož se uskutečňuje plnění,
- d) daňové identifikační číslo plátce, pro něhož se uskutečňuje plnění,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět plnění,
- g) datum vystavení dokladu,
- h) evidenční číslo původně vystaveného daňového dokladu, na kterém plátce použil jinou než platnou sníženou nebo základní sazbu daně, popřípadě neoprávněně uplatnil osvobození od daně,
- i) základ daně z původně vystaveného daňového dokladu se záporným znaménkem, původně použitou sazbu daně a výši daně se záporným znaménkem,
- j) základ daně z původně vystaveného daňového dokladu, správnou sazbu daně a výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru.

(4) Pokud se oprava sazby daně týká více plnění, ke kterým byly vystaveny samostatné daňové doklady podle § 26, mohou být údaje, které jsou společné pro všechny opravy na opravném daňovém dokladu, uvedeny pouze jednou. Ve vazbě na původní daňové doklady však musí být na opravném daňovém dokladu vždy uvedena čísla původních daňových dokladů.

(5) Pokud byl za uskutečněné plnění vystaven jiný daňový doklad než běžný daňový doklad, při opravě sazby daně a výše daně u plnění vystaví plátce doklad odpovídající účelem a obsahem opravnému daňovému dokladu s náležitostmi odpovídajícími původně vystavenému daňovému dokladu.

Díl 8

Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně

§ 51

Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

(1) Při splnění podmínek stanovených v § 52 až 62 jsou od daně bez nároku na odpočet daně osvobozena tato plnění:

- a) poštovní služby (§ 52),
- b) provozování rozhlasového a televizního vysílání (§ 53),
- c) finanční činnosti (§ 54),
- d) pojišťovací činnosti (§ 55),

- e) převod a nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, nájem dalších zařízení (§ 56),
- f) výchova a vzdělávání (§ 57),
- g) zdravotnické služby a zboží (§ 58),
- h) sociální pomoc (§ 59),
- i) provozování loterií a jiných podobných her (§ 60), uvedených v ustanovení § 2 písm. b), e), i), j) a k) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů,
- j) provozování loterií a jiných podobných her (§ 60),
- k) ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (§ 61),
- l) dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátců nárok na odpočet daně (§ 62).

(2) U plnění, která jsou osvobozena od daně bez nároku na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění ke dni jeho uskutečnění nebo ke dni přijetí platby, a to k tomu dni, který nastane dříve. Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně je plátců povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat toto plnění.

§ 52

Poštovní služby

(1) Poštovními službami se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) dodání poštovní zásilky,²⁸⁾
- b) poštovní poukazy.²⁸⁾

(2) Poštovní služby uvedené v odstavci 1 jsou osvobozeny od daně, pokud jsou provozovány držitelem poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence podle zvláštního právního předpisu.²⁸⁾

§ 53

Provozování rozhlasového a televizního vysílání

Provozováním rozhlasového nebo televizního vysílání se pro účely osvobození od daně rozumí rozhlasové nebo televizní vysílání prováděné provozovateli

vysílání ze zákona,²⁹⁾ s výjimkou vysílání reklam,³⁰⁾ teleshoppingu³¹⁾ nebo sponzorování.³²⁾

§ 54

Finanční činnosti

(1) Finančními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) převod cenných papírů,
- b) přijímání vkladů od veřejnosti,
- c) poskytování úvěrů a peněžních půjček,
- d) platební styk a zúčtování,
- e) vydávání platebních prostředků, zejména platebních karet nebo cestovních šeků,
- f) poskytování bankovních záruk podle zvláštního právního předpisu,³³⁾
- g) otevíření, potvrzení a avizování akreditivu podle zvláštního právního předpisu,³⁴⁾
- h) obstarávání inkasa podle zvláštního právního předpisu,³⁵⁾
- i) směnárenská činnost,
- j) operace týkající se peněz,
- k) dodání zlata České národní bance a přijímání vkladů Českou národní bankou od bank nebo od státu,
- l) organizování regulovaného trhu s investičními nástroji,³⁶⁾
- m) přijímání nebo předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů na účet zákazníka,³⁶⁾
- n) provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na cizí účet,³⁶⁾
- o) obchodování s investičními nástroji na vlastní účet pro jiné,³⁶⁾
- p) obhospodařování majetku zákazníka na základě smlouvy se zákazníkem, pokud je součástí majetku investiční nástroj,³⁶⁾ s výjimkou správy nebo úschovy v oblasti investičních nástrojů,
- q) upisování nebo umísťování emisí investičních nástrojů,³⁶⁾
- r) vedení evidence investičních nástrojů,³⁶⁾
- s) vypořádání obchodů s investičními nástroji,³⁶⁾

²⁸⁾ Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách, ve znění zákona č. 517/2002 Sb. a zákona č. 225/2003 Sb.

²⁹⁾ § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.

³⁰⁾ § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb.

³¹⁾ § 2 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb.

³²⁾ § 2 odst. 1 písm. o) zákona č. 231/2001 Sb.

³³⁾ § 313 obchodního zákoníku.

³⁴⁾ § 682 obchodního zákoníku.

³⁵⁾ § 692 obchodního zákoníku.

³⁶⁾ Zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

- t) obchodování s devizovými hodnotami na vlastní účet nebo na účet zákazníka,
- u) úplatné postoupení pohledávky postoupené jiným subjektem; osvobozeno od daně není poskytování služeb, jejichž předmětem je vymáhání dluhů a faktoring,
- v) obhospodařování investičních fondů nebo podílových fondů podle zvláštního právního předpisu,³⁷⁾
- w) vybírání rozhlasových nebo televizních poplatků,³⁸⁾
- x) výplata dávek důchodového pojištění (zabezpečení) nebo vybírání opakujících se plateb obyvatelstva,
- y) sjednání nebo zprostředkování činností uvedených v písmenech a), b), c), e) a t).

(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. c) v případě operací souvisejících se správou úvěru může uplatnit pouze osoba poskytující úvěr.

(3) Osvobození podle odstavce 1 písm. e) v případě operací souvisejících s vydáváním platebních karet, zejména správy nebo blokace platební karty, může uplatnit pouze vydavatel tohoto platebního prostředku.

§ 55

Pojišťovací činnosti

Pojišťovacími činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí pojišťovací nebo zajišťovací činnosti včetně jejich zprostředkování a penzijní připojištění včetně jeho zprostředkování.

§ 56

Převod a nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, nájem dalších zařízení

(1) Převod staveb, bytů a nebytových prostor je osvobozen od daně po uplynutí tří let od nabytí nebo kolaudace. U fyzické osoby se za nabytí pozemků a staveb považuje den jejich převedení do jejího obchodního majetku.

(2) Finanční pronájem staveb, bytů a nebytových

prostor je osvobozen od daně, s výjimkou uzavření smlouvy o finančním pronájmu do pěti let po nabytí nebo kolaudaci stavby nebo před nabytím či kolaudací stavby.

(3) Převod pozemků, včetně finančního pronájmu, je osvobozen od daně, s výjimkou převodu stavebních pozemků. Stavebním pozemkem se pro účely tohoto zákona rozumí nezastavěný pozemek, na kterém může být podle stavebního povolení³⁹⁾ provedena stavba spojená se zemí pevným základem. Nezastavěným pozemkem se rozumí pozemek, na kterém není stavba jako věc.⁴⁰⁾

(4) Nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor je osvobozen od daně. Osvobození se nevztahuje na krátkodobý nájem, nájem prostor a míst k parkování vozidel, nájem bezpečnostních schránek nebo trvale instalovaných zařízení a strojů. Trvale instalovanými zařízeními a stroji se rozumí zařízení nebo stroje, které jsou pevnou součástí stavby, ale podle zvláštního právního předpisu⁴¹⁾ jsou zařazeny do jiné odpisové skupiny než stavba.

(5) Plátce se může rozhodnout, že u nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor jiným plátcům pro účely uskutečňování jejich ekonomických činností se uplatňuje daň. Plátce je povinen oznámit správci daně nejpozději do 30 dnů ode dne uzavření nájemní smlouvy uplatňování daně u tohoto nájmu.

§ 57

Výchova a vzdělávání

(1) Výchovou a vzděláváním se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) výchovná a vzdělávací činnost poskytovaná v základních školách, základních uměleckých školách, učilištích, středních odborných učilištích nebo střediscích nebo pracovištích praktického vyučování, gymnáziích, středních odborných školách nebo speciálních školách,⁴²⁾ vysokých školách⁴³⁾ nebo předškolních zařízeních nebo školských zařízeních,⁴⁴⁾ nebo
- b) činnost prováděná za účelem rekvalifikace zabe-

³⁷⁾ Zákon č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů.

³⁸⁾ Zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

³⁹⁾ § 66 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁰⁾ § 118 a 119 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

⁴¹⁾ Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴²⁾ § 2, 57a a 57b zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 210/2000 Sb. a zákona č. 147/2001 Sb.

⁴³⁾ Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

⁴⁴⁾ Zákon č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

§ 12 odst. 5 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 139/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 284/2002 Sb.

zpečovaná pověřenými výchovně vzdělávacími zařízeními.

(2) Od daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňované v rámci výchovné nebo vzdělávací činnosti osobou uvedenou v odstavci 1.

(3) Osvobození od daně se nevztahuje na vzdělávací činnost, která není poskytována v rámci akreditovaného studijního programu, zejména na přípravné kurzy k přijímacím zkouškám, kvalifikační kurzy nebo přípravné kurzy ke studiu.

§ 58

Zdravotnické služby a zboží

(1) Zdravotnickými službami se pro účely tohoto zákona rozumí služby zdravotní péče a související služby poskytované oprávněnými subjekty⁴⁵⁾ pacientům a osobám, jimž je taková péče určena, a vymezené zvláštními právními předpisy.⁴⁶⁾ Za zdravotnické služby se nepovažují zdanitelná plnění uskutečňovaná očními optikami.

(2) Od daně je osvobozeno dodání zboží, které je spotřebováno v rámci zdravotnických služeb podle odstavce 1. Od daně je osvobozeno dodání lidské krve a jejích složek k přímému klinickému využití, lidských orgánů, tkání nebo mateřského mléka. Od daně je osvobozeno též dodání stomatologických výrobků, které jsou zdravotnickými prostředky podle zvláštních právních předpisů, stomatologickými laboratořemi včetně oprav tohoto zboží. Od daně není osvobozen výdej nebo prodej léčiv, potravin určených pro zvláštní výživu nebo zdravotnických prostředků na lékařský předpis i bez lékařského předpisu.

(3) Od daně je osvobozeno zdravotní pojištění podle zvláštního právního předpisu.⁴⁶⁾

§ 59

Sociální pomoc

Službami sociální pomoci se pro účely tohoto zákona rozumí služby sociální péče, ústavní sociální péče, ústavní sociální péče o staré občany, ústavní sociální péče o zdravotně postižené občany, ústavní sociální péče o děti a mládež, ústavní sociální péče o ostatní občany, ostatní sociální péče, denní sociální péče o děti a mládež (kromě zdravotně postižených),

denní sociální péče o zdravotně postižené děti a mládež, sociální péče poradenské a výchovné ve prospěch dětí a mládeže, služby sociální podpory, služby pracovní adaptace zdravotně postiženým nebo nezaměstnaným a ostatní sociální péče bez ubytování, poskytované podle zvláštního právního předpisu,⁴⁷⁾ poskytované veřejnoprávními subjekty nebo dobročinnými organizacemi.

§ 60

Provozování loterií a jiných podobných her

Provozováním loterií a jiných podobných her se pro účely tohoto zákona rozumí provozování loterií a jiných podobných her,⁴⁸⁾ s výjimkou služeb souvisejících s jejich provozováním zajišťovaných pro provozovatele jinými osobami.

§ 61

Ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

Od daně jsou dále osvobozena tato plnění:

- a) poskytnutí služeb jako protihodnoty členského příspěvku pro vlastní členy politických stran a hnutí, církví a náboženských společností, občanských sdružení včetně odborových organizací, profesních komor nebo jiných právnických osob, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž; od daně je osvobozeno také dodání zboží těmito osobami v souvislosti s poskytnutými službami,
- b) poskytnutí služeb a dodání zboží veřejnoprávními subjekty nebo dobročinnými organizacemi, pokud tyto služby nebo zboží úzce souvisejí s ochranou dětí a mládeže,
- c) poskytnutí pracovníků náboženskými nebo obdobnými organizacemi k činnostem uvedeným v písmenu b) a v § 57 až 59, a to s přihlédnutím k duchovní péči,
- d) poskytování služeb úzce souvisejících se sportem nebo tělesnou výchovou právnickými osobami, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, osobám, které vykonávají sportovní nebo tělovýchovnou činnost,
- e) poskytnutí kulturních služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího, pokud jsou poskytovány práv-

⁴⁵⁾ Zákon č. 548/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 161/1993 Sb.

Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁶⁾ Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁷⁾ Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁸⁾ Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

nickou osobou zřízenou zákonem, právnickou osobou zřízenou Ministerstvem kultury, vyššími územními samosprávnými celky nebo obcí podle zvláštního předpisu nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání,

- f) poskytování služeb a dodání zboží osobami, jejichž činnosti jsou osvobozeny od daně podle písmen b), c), d) a e) a podle § 57, 58 a 59 za podmínky, že toto osvobození od daně není způsobilé narušit hospodářskou soutěž a poskytování služeb a dodání zboží je těmito osobami prováděno výlučně za účelem získání finančních prostředků k činnostem, pro které jsou tyto osoby založeny nebo zřízeny.

§ 62

Dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátců nárok na odpočet daně

(1) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží plátcem, u kterého při pořízení plátců neuplatnil nárok na odpočet daně podle § 75 odst. 1.

(2) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží, u něhož nemá plátců nárok na odpočet daně podle § 75 odst. 2 a 3.

Díl 9

Osvobození od daně s nárokem na odpočet daně

§ 63

Plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně jsou osvobozena dále uvedená osvobozená plnění za podmínek stanovených v § 64 až 71:

- dodání zboží do jiného členského státu (§ 64),
- pořízení zboží z jiného členského státu (§ 65),
- vývoz zboží (§ 66),
- poskytnutí služby do třetí země (§ 67),
- osvobození ve zvláštních případech (§ 68),
- přepřava a služby přímo vázané na dovoz a vývoz zboží (§ 69),
- přepřava osob (§ 70),
- dovoz zboží (§ 71).

(2) U plnění, která jsou osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění ke dni jeho uskutečnění nebo ke dni přijetí platby, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně je plátců

povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat toto plnění.

§ 64

Osvobození při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepřaveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou dodání zboží osobě, pro kterou pořízení zboží v jiném členském státě není předmětem daně.

(2) Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu plátcem osobě v jiném členském státě, který je odeslán nebo přepřaven z tuzemska plátcem nebo osobou, která nový dopravní prostředek pořizuje, nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(3) Dodání zboží, které je předmětem spotřební daně, do jiného členského státu plátcem osobě povinné k dani, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, nebo právnické osobě, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepřaveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud odeslání nebo přepřava zboží je uskutečněna podle zvláštního právního předpisu,²⁵⁾ a povinnost platit spotřební daň vzniká pořizovateli v členském státě ukončení odeslání nebo přepřavy zboží.

(4) Přemístění obchodního majetku plátců z tuzemska do jiného členského státu pro účely jeho podnikání podle § 13 odst. 6 je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud plátců prokáže, že zboží bylo přemístěno do jiného členského státu a bylo předmětem daně při pořízení zboží v tomto členském státě.

(5) Dodání zboží do jiného členského státu lze prokázat písemným prohlášením pořizovatele nebo zmocněné třetí osoby, že zboží bylo přepřaveno do jiného členského státu, nebo jinými důkazními prostředky.

§ 65

Osvobození při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně, pokud dodání takového zboží plátcem v tuzemsku je osvobozeno od daně.

(2) Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně, pokud dovoz takového zboží je osvobozen od daně.

§ 66

Osvobození při vývozu zboží

(1) Vývozem zboží se rozumí dodání zboží z tuzemska, které bylo odesláno nebo přepraveno na místo určení ve třetí zemi nebo na území podle § 3 odst. 2, pokud jsou součástí celního území Evropského společenství,¹⁴⁾ a na Normanské ostrovy a do San Marina.

(2) Vývoz zboží je osvobozen od daně, pokud je odeslán nebo přeprava uskutečněna vývozcem nebo jím zmocněnou osobou. Vývoz zboží je také osvobozen od daně, pokud je odeslán nebo přeprava uskutečněna kupujícím nebo jím zmocněnou osobou, jestliže kupující nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, popřípadě místo pobytu nebo místo, kde se obvykle zdržuje. Vývoz zboží není osvobozen od daně, pokud kupující přepravuje pohonné hmoty a potraviny pro vlastní potřebu.

(3) Pro účely tohoto zákona je vývoz zboží uskutečněn, pokud je zboží propuštěno do režimu vývozu, do režimu pasivního zušlechťovacího styku, do režimu tranzitu nebo umístěno do svobodného celního skladu nebo pásma, zboží vystoupilo do třetí země a na daňovém dokladu prokazujícím vývoz zboží podle § 30 odst. 4 je celním orgánem uveden údaj o datu výstupu vyváženého zboží z území Evropského společenství nebo je potvrzeno umístění zboží do svobodného celního skladu nebo pásma. Pokud není výstup zboží z území Evropského společenství potvrzen celním orgánem, prokazuje plátce splnění podmínek pro osvobození od daně jinými důkazními prostředky.

(4) Osvobození od daně při vývozu zboží je plátce oprávněn přiznat nejdříve ke dni výstupu vyváženého zboží z území Evropského společenství do třetí země.

(5) Vývoz zboží je plátce povinen uvést do daňového přiznání, a to nejdříve za zdaňovací období, ve kterém byl oprávněn přiznat osvobození od daně. Plátce může uvést vývoz zboží do daňového přiznání pouze, pokud má plátce doklad prokazující vývoz zboží podle § 30 odst. 4.

(6) Plátce nemá nárok na vrácení daně u zpět vyváženého zboží z režimu aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení.

§ 67

Osvobození při poskytnutí služby do třetí země

(1) Poskytnutí služby do třetí země osobě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, s místem plnění v tuzemsku, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Službou podle odstavce 1 jsou práce na movitém majetku, který je pořízen nebo dovezen za účelem provedení těchto prací v tuzemsku a následně je odeslán nebo přepraven do třetí země osobou, která tyto

služby poskytla, nebo osobou, pro kterou jsou tyto služby poskytnuty, nebo zmocněnou třetí osobou.

§ 68

Osvobození ve zvláštních případech

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání paliva a potravin lodím

- a) používaným k plavbě po volném moři a přepravujícím cestující za úplatu nebo používaným k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti,
- b) používaným k poskytnutí záchrany a pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu, s výjimkou zásobování lodí používaných k pobřežnímu rybolovu potravinami,
- c) válečným, pokud opouštějí tuzemsko a směřují do zahraničních přístavů a kotvišť.

(2) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

- a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem námořních lodí uvedených v odstavci 1 písm. a) a b),
- b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení včetně rybářského vybavení, které je na těchto lodích instalováno nebo používáno.

(3) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

- a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem letadel užívaných leteckými společnostmi provozujícími mezinárodní dopravu za úplatu,
- b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno.

(4) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání paliva a potravin letadlům uvedeným v odstavci 3.

(5) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 2, které přímo souvisejí s námořními loděmi uvedenými v odstavci 2 nebo přímo souvisejí s přepravovaným nákladem.

(6) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 3, které přímo souvisejí s letadly uvedenými v odstavci 3 nebo přímo souvisejí s přepravovaným nákladem.

(7) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby diplomatické misi, konzulárnímu úřadu, zvláštní misi, zastupitelství mezinárodní organizace nebo orgánu Evropských společenství se sídlem v jiném členském státě, pokud plátce uskutečňující toto dodání nebo poskytnutí služby prokáže nárok na osvobození tohoto dodání nebo poskytnutí služby osvědčením o osvobození od daně potvrzeným příslušným orgánem členského státu, na jehož území je sídlo diplomatické mise, kon-

zulárního úřadu, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace nebo orgánu Evropských společenství.

(8) Diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace nebo orgán Evropských společenství se sídlem v tuzemsku jsou povinny na vyžádání osoby registrované k dani v jiném členském státě, která těmto osobám dodává zboží nebo poskytuje službu, které jsou osvobozeny od daně, požádat správce daně o potvrzení osvědčení o osvobození od daně. Diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise nebo zastupitelství mezinárodní organizace jsou oprávněny od osoby registrované k dani v jiném členském státě pořizovat zboží nebo službu, které jsou osvobozeny od daně, pouze do určité výše. Pro stanovení této výše se použije § 80 obdobně.

(9) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby

- a) uskutečněné v tuzemsku, které jsou určeny pro použití ozbrojenými silami ostatních členských států Severoatlantické smlouvy nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí,
- b) do jiného členského státu pro ozbrojené síly jakéhokoli členského státu, který je členským státem Severoatlantické smlouvy a který není státem určen, které jsou určeny pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.

(10) Od daně s nárokem na odpočet je osvobozeno provozování loterií a jiných podobných her (§ 60), mimo her uvedených v ustanovení § 2 písm. b), e), i), j) a k) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

(11) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zlata centrálním bankám jiných států.

(12) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží humanitárním a dobročinným organizacím, které je v rámci své humanitární, dobročinné nebo vzdělávací činnosti mimo území Evropského společenství odešlou nebo přepraví do třetí země.

(13) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, pokud je součástí plnění osvobozeného od daně podle § 66 až 69, s výjimkou odstavce 13, nebo plnění uskutečněného ve třetí zemi.

(14) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozena přeprava zboží mezi členskými státy, pokud se jedná o přepravu nebo odeslání zboží na ostrovy tvo-

řící autonomní oblasti Azory a Madeira, z těchto ostrovů nebo mezi těmito ostrovy.

§ 69

Osvobození přepravy a služeb přímo vázaných na dovoz a vývoz zboží

(1) Přeprava zboží při vývozu je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Služby přímo vázané na dovoz, včetně přepravy zboží při dovozu, jsou v tuzemsku osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně, pokud jsou náklady na tyto služby zahrnuty do základu daně podle § 38.

(2) Za přepravu zboží vázanou na dovoz zboží podle § 12 odst. 2 a vývoz zboží se nepovažuje přeprava z místa v tuzemsku do svobodného celního skladu nebo svobodného celního pásma a naopak a mezi dvěma svobodnými celními sklady nebo svobodnými celními pásmy.

(3) Služby, které jsou přímo vázány na dovoz zboží podle § 12 odst. 2 a vývoz zboží, s výjimkou služeb uvedených v § 51, jsou osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně.

(4) Osvobození od daně při uskutečňování přepravy při dovozu a vývozu zboží je plátce, který přepravu při dovozu a vývozu zboží uskutečňuje, povinen doložit správci daně přepravním dokladem potvrzeným pohraničním celním úřadem členského státu, který je vstupním státem při dovozu zboží nebo výstupním státem při vývozu zboží. Přepravním dokladem se rozumí doklad, který je používán pro dopravní prostředek, jímž je přeprava zboží při dovozu a vývozu uskutečňována. Plátce, který uskutečňuje přepravu při dovozu a vývozu zboží na základě postoupení závazku dalších osob, je povinen prokázat nárok na osvobození od daně přepravním dokladem, smlouvou o přepravě věci nebo jinými důkazními prostředky.

(5) Osvobození od daně při poskytnutí služeb podle odstavce 3 je plátce, který tyto služby uskutečňuje, povinen doložit správci daně dokladem o zaplacení, popřípadě jinými doklady prokazujícími splnění podmínek pro osvobození od daně.

§ 70

Osvobození přepravy osob

Přeprava osob mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Tato přeprava je osvobozena, i když je prováděna osobami, které jsou registrovány k dani v jiném členském státě, nebo zahraniční osobou povinnou k dani. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

§ 71

Osvobození při dovozu zboží

(1) Dovoz zboží je osvobozen od daně, pokud je dováženému zboží přiznáno osvobození od cla podle zvláštního právního předpisu,⁴⁹⁾ s výjimkou dovozu vybavení domácností určeného k zařízení rekreačního objektu, zboží vzdělávací, kulturní a vědecké povahy, vědeckých nástrojů a přístrojů, nástrojů a přístrojů určených pro lékařský výzkum, stanovení lékařské diagnózy a provádění lékařských výkonů, pokud není osvobozen podle odstavce 2.

(2) Od daně je osvobozen dovoz zboží, pokud by dodání tohoto zboží plátcem v tuzemsku bylo osvobozeno od daně.

(3) U vráceného zboží je přiznán nárok na osvobození od daně pouze osobě, která předmětné zboží vyvezla, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla.

(4) Od daně je osvobozen dovoz zboží osobám požívajícím diplomatických výsad a imunit, a to v rozsahu vyplývajícím z mezinárodních smluv, které jsou součástí českého právního řádu, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla.

(5) Od daně je osvobozen dovoz zboží mezinárodními organizacemi nebo jejich členy, a to v rámci omezení a za podmínek stanovených mezinárodními úmluvami zakládajícími tyto organizace, popřípadě dohodami o umístění jejich sídla.

(6) Od daně je osvobozen dovoz zboží ozbrojenými silami ostatních členských států Severoatlantické smlouvy, které je určeno pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.

(7) Od daně je osvobozen dovoz úlovku do přístavu, který nebyl zpracován nebo který již byl konzervován za účelem prodeje, ale dosud nebyl dodán, pokud byl uskutečněn osobou podnikající v námořním rybářství.

(8) Od daně je osvobozen dovoz zboží, při kterém vzniká daňová povinnost v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně podle § 64.

(9) Od daně je osvobozen dovoz zlata Českou národní bankou.

(10) Od daně jsou osvobozeny drobné zásilky zboží neobchodní povahy ze třetí země mezi fyzic-

kými osobami, a to za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.⁴⁹⁾ Od daně nejsou osvobozeny zásilky obsahující zboží nad množstevní limity stanovené tímto zvláštním právním předpisem.

(11) Od daně je osvobozen dovoz obchodního majetku a ostatního zařízení při přemístění podnikání ze třetí země, a to za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem,⁴⁹⁾ s výjimkou ustanovení týkajících se půjčení, pronájmu, zastavení nebo převodu tohoto obchodního majetku nebo zařízení. Osvobození se nevztahuje na obchodní majetek a zařízení použité pro plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 51.

(12) Od daně je osvobozen dovoz laboratorních zvířat a biologických a chemických látek určených k výzkumu, a to za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem,⁴⁹⁾ pokud jsou dovezeny bez úplaty.

(13) Od daně je osvobozen dovoz zboží pro státní a dobročinné organizace, a to za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem,⁴⁹⁾ pokud je toto zboží získáno bez úplaty.

(14) Od daně je osvobozen dovoz zboží určeného pro užití zdravotně postiženými osobami, uskutečněný institucemi nebo organizacemi, jejichž hlavní činností je vzdělávání nebo pomoc zdravotně postiženým osobám, včetně zboží darovaného těmito institucím nebo organizacím, za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem.⁴⁹⁾ Zboží, jehož dovoz byl osvobozen od daně podle tohoto odstavce, nesmí být použito pro jiné účely než vzdělávání, zaměstnávání nebo sociální přízpůsobení zdravotně postižených osob.

(15) Od daně je osvobozen dovoz pomocného materiálu k uskladnění a ochraně zboží při přepravě, a to za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem,⁴⁹⁾ pokud úplata za tento materiál je zahrnuta do základu daně podle § 38.

*Díl 10**Odpočet daně*

§ 72

Nárok na odpočet daně

(1) Nárok na odpočet daně má plátcе, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Nárok na uplatnění odpočtu daně vzniká dnem uskutečnění přijatého zdanitelného plnění nebo dnem přijetí platby, pokud platba je přijata

⁴⁹⁾ Nařízení Rady č. 918/83 (EHS) ze dne 28. března 1983 o systému Společenství pro osvobození od cla, ve znění pozdějších předpisů.

plátcem, který uskutečňuje zdanitelné plnění, předem uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Plátcem má nárok na uplatnění odpočtu daně u přijatých zdanitelných plnění, která použije k uskutečnění

- a) zdanitelných plnění, u kterých vzniká povinnost přiznat daň na výstupu,
- b) plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně,
- c) plnění v rámci své ekonomické činnosti s místem plnění mimo tuzemsko, pokud u těchto přijatých zdanitelných plnění by plátcem měl nárok na odpočet daně, pokud by se zdanitelná plnění uskutečnila s místem plnění v tuzemsku, nebo
- d) plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j) a l) až u) a v § 55 pro zahraniční osobu, která neuskutečňuje ekonomickou činnost v tuzemsku, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží,
- e) plnění uvedených v § 13 odst. 10 a § 14 odst. 5.

(3) Uplatněním odpočtu daně se rozumí uvedení odpočtu daně v daňovém přiznání.

(4) Plátcem má nárok na odpočet daně v plné výši u přijatých zdanitelných plnění, která použije výhradně pro uskutečnění plnění uvedených v odstavci 2. Pokud plátcem přijatá zdanitelná plnění použije jak k uskutečnění plnění uvedených v odstavci 2, tak i plnění uvedených v § 75 odst. 1, je povinen krátit odpočet daně způsobem uvedeným v § 76.

(5) Pokud plátcem přijatá zdanitelná plnění použije jak pro uskutečnění své ekonomické činnosti, tak pro účely s ní nesouvisející, má nárok na odpočet daně pouze v poměrné výši odpovídající rozsahu použití pro ekonomickou činnost. Pokud plátcem u těchto přijatých zdanitelných plnění uplatní nárok na odpočet daně v plné výši, považuje se část přijatých zdanitelných plnění, kterou použije pro účely nesouvisející s jeho ekonomickou činností, za dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) nebo za poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 písm. a).

(6) Plátcem daně má nárok na uplatnění odpočtu daně při vykoupení vratných zálohovaných obalů od osoby, pro kterou není dodání vratných zálohovaných obalů zdanitelným plněním, pokud je podle zvláštního právního předpisu povinen tento obal vykoupit, vratné zálohované obaly přijal a cenu, za kterou byly vratné zálohované obaly vykoupeny, uhradil. Pro nárok na odpočet daně a podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně platí přiměřeně ustanovení § 72 až 79 s výjimkou povinnosti prokazovat nárok na odpočet daně daňovým dokladem. Odpočet daně se vypočítá

podle § 37 písm. b) z ceny, za kterou byly vratné zálohované obaly vykoupeny, nejvýše však ze zvláštní peněžní částky vztahující se k vykoupeným vratným zálohovaným obalům. Pro výpočet odpočtu daně se použije sazba daně pro vratné zálohované obaly platná v den jejich vykoupení.

§ 73

Podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně

(1) Plátcem prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem, který byl vystaven plátcem a byl zaúčtován podle zvláštního právního předpisu,⁵⁰⁾ popřípadě evidován podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví. V případě splátkového nebo platebního kalendáře je tato podmínka splněna zaúčtováním platby ve prospěch plátcem uskutečňujícího zdanitelné plnění, popřípadě jejím zaevidováním podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví.

(2) Nárok na odpočet daně lze uplatnit nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se uskutečnilo přijaté zdanitelné plnění nebo ve kterém byla přijata platba plátcem, který uskutečňuje zdanitelné plnění, pokud k přijetí došlo před uskutečněním zdanitelného plnění.

(3) Nárok na odpočet daně má plátcem u přijatých zdanitelných plnění, u kterých byla vyměřena daň při dovozu zboží. Nárok na odpočet daně při dovozu zboží lze uplatnit nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byla daň vyměřena. Plátcem prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem, který byl zaúčtován podle zvláštního právního předpisu,⁴⁸⁾ popřípadě evidován podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví. V případech, kdy byla plátcem schválena žádost podle § 23 odst. 3, plátcem prokazuje nárok na odpočet daně jejím uvedením v evidenci pro daňové účely.

(4) Pokud není dovezené zboží propuštěno do celního režimu, ve kterém vznikla povinnost vyměřit daň při dovozu zboží, nárok na odpočet daně lze uplatnit nejdříve za zdaňovací období, ve kterém bylo doručeno rozhodnutí celního orgánu o vyměření daně. Nárok na odpočet daně lze uplatnit, pokud je daň při dovozu zboží zaplacená, údaj o zaplacení daně při dovozu zboží je celním orgánem na rozhodnutí uveden a toto rozhodnutí bylo zaúčtováno podle zvláštního právního předpisu,⁵⁰⁾ popřípadě evidováno podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví.

(5) Pro uplatnění nároku na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění, u kterých byla vyměřena daň při dovozu, musí mít plátcem daňový doklad s význačným datem propuštění zboží, s výjimkou, kdy daňovým dokladem je jiné rozhodnutí celního orgánu.

⁵⁰⁾ § 3 odst. 1 zákona o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb.

Pokud je daň dodatečně vyměřena podle § 44 odst. 1, lze odpočet daně uplatnit nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byla daň dodatečně vyměřena.

(6) Plátce má nárok na odpočet daně u dovezených osobních automobilů propuštěných do režimu dočasného použití, za podmínek stanovených v odstavci 3, pokud je tento režim ukončen jejich zpětným vývozem do třetí země.

(7) Nárok na odpočet daně má plátce při pořízení zboží z jiného členského státu, pokud mu při tomto pořízení vznikla povinnost přiznat daň. Plátce při pořízení zboží z jiného členského státu prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem podle § 35, který byl zaúčtován podle zvláštního právního předpisu,⁵⁰⁾ popřípadě evidován podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví, a který byl vystaven osobou registrovanou k dani v jiném členském státě. Nárok na odpočet daně lze uplatnit nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém plátcí vznikla povinnost přiznat daň podle § 25.

(8) Nárok na odpočet daně má plátce při poskytnutí služby podle § 15, pokud mu při tomto poskytnutí vznikla povinnost přiznat daň. Plátce při poskytnutí služby podle § 15 prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem podle § 31 nebo 32, který byl zaúčtován podle zvláštního právního předpisu,⁵⁰⁾ popřípadě evidován podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví, a který byl vystaven osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou povinnou k dani. Nárok na odpočet daně lze uplatnit nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém plátcí vznikla povinnost přiznat daň podle § 24.

(9) Pokud u plnění vznikla povinnost přiznat daň na výstupu ke dni přijetí platby plátcem, který uskutečňuje zdanitelné plnění, a zdanitelné plnění se přitom neuskutečnil, nemá plátce nárok na odpočet daně. Jestliže již plátce uplatnil nárok na odpočet daně, je povinen podat dodatečné daňové přiznání na zvýšení daňové povinnosti, pokud již neprovedl opravu odpočtu daně na základě daňového dobropisu.

(10) U plátců, kteří uskutečňují zdanitelná plnění společně na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, uplatňuje nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých k činnosti sdružení určený účastník, který vede evidenci za sdružení podle § 100 odst. 3. Plátcí podnikající společně na základě smlouvy o sdružení mohou uplatňovat nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých pro činnost sdružení jednotlivě, pokud uskutečňují zdanitelná plnění, ke kterým použijí tato přijatá zdanitelná plnění. Uskutečněná zdanitelná plnění

plátcí uvádějí ve svých daňových přiznáních. Jestliže je uplatňován nárok na odpočet daně jednotlivými účastníky sdružení, musí být těmito účastníky uplatněna daň na výstupu ve vztahu k určenému účastníkovi sdružení, který přiznává daň na výstupu za činnost celého sdružení.

(11) Nárok na odpočet daně lze uplatnit v řádném daňovém přiznání nejpozději za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém mohl být nárok na odpočet daně uplatněn. Po uplynutí této lhůty lze nárok na odpočet daně uplatnit v dodatečném daňovém přiznání. Nárok na odpočet daně nelze uplatnit po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém mohl být nárok nejdříve uplatněn.

(12) Daňový doklad pro prokázání nároku na odpočet daně musí obsahovat všechny náležitosti stanovené tímto zákonem. Pokud doklad neobsahuje všechny náležitosti daňového dokladu, prokazuje se nárok podle zvláštního právního předpisu.⁵¹⁾

§ 74

Nárok na odpočet daně při změně režimu

(1) Osoba povinná k dani, která se stane plátcem, je oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně u obchodního majetku evidovaného ke dni účinnosti uvedenému na osvědčení o registraci způsobem uvedeným v § 72 až 77.

(2) Odpočet daně je možno uplatnit pouze u obchodního majetku pořízeného za posledních 12 měsíců přede dnem účinnosti uvedeném na osvědčení o registraci. Podmínkou pro uplatnění odpočtu daně jsou daňové doklady nebo doklady vystavené plátcem, které obsahují částku za zdanitelné plnění, která je včetně daně.

(3) Nárok na odpočet daně se uplatní v daňovém přiznání za první zdaňovací období po dni účinnosti uvedeném na osvědčení o registraci.

(4) Při výpočtu nároku na odpočet daně se u obchodního majetku vymezeného v § 78 odst. 2 postupuje obdobně jako podle § 78 odst. 5 s tím, že dani na vstupu je daň vypočtená podle § 37 písm. b). Pro výpočet nároku na odpočet daně se použije u pořizovaného nedokončeného dlouhodobého hmotného majetku a nedokončeného dlouhodobého nehmotného majetku hodnota podle zvláštního právního předpisu,²⁾ u zásob pořizovací cena podle zvláštního právního předpisu,²⁾ u majetku vytvořeného vlastní činností, s výjimkou majetku vymezeného v § 78 odst. 2, vlastní náklady nebo reprodukční pořizovací cena podle zvláštního právního předpisu²⁾ a daň se vypočte podle § 37 písm. b). U obchodního majetku nabytého vkladem se pro výpočet nároku na odpočet daně u jed-

⁵¹⁾ § 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

notlivých v předchozích větách uvedených druhů majetku použije částka, která byla v době jeho vložení základem daně u vkladatele.

(5) Při zrušení registrace je plátce povinen snížit nárok na odpočet daně z obchodního majetku evidovaného, nebo který měl být evidován, ke dni zrušení registrace, pokud u tohoto majetku nebo jeho části uplatnil odpočet daně. Při výpočtu částky snížení nároku na odpočet daně se použije § 72 až 77. Tato povinnost se týká i dovezeného zboží, které plátce užívá na základě smlouvy o finančním pronájmu, pokud bylo propuštěno do režimu volného oběhu a není k datu zrušení registrace součástí obchodního majetku plátce.

(6) Plátce je povinen vypočtenou částku snížení nároku na odpočet daně uvést v daňovém priznání za poslední zdaňovací období před zrušením registrace.

(7) Při výpočtu částky snížení nároku na odpočet daně u obchodního majetku vymezeného v § 78 odst. 2 se postupuje obdobně podle § 78 odst. 5. U pořizovaného nedokončeného dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku a u zásob je částka snížení nároku na odpočet daně ve výši uplatněného odpočtu daně u tohoto majetku. U majetku vytvořeného vlastní činností, s výjimkou majetku vymezeného v § 78 odst. 2, se částka snížení nároku na odpočet daně vypočte podle § 37 písm. a) z vlastních nákladů nebo reprodukční pořizovací ceny podle zvláštního právního předpisu.⁵²⁾

§ 75

Přijaté plnění, u nichž nemá plátce nárok na odpočet daně

(1) Nárok na uplatnění odpočtu daně nemá plátce u přijatých zdanitelných plnění, která použije k uskutečnění plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, a to včetně uskutečnění plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně v rámci své ekonomické činnosti s místem plnění mimo tuzemsko, pokud tento zákon nestanoví jinak [§ 72 odst. 2 písm. d)].

(2) Plátce nemá dále nárok na odpočet daně při pořízení osobního automobilu, a to i při pořizování formou finančního pronájmu a při technickém zhodnocení osobního automobilu podle zvláštního právního předpisu.⁵²⁾ Zákaz odpočtu se nevztahuje na nákup osobních automobilů plátcem za účelem jejich dalšího prodeje a finančního pronájmu. Zákaz odpočtu se nevztahuje rovněž na pořízení osobních automobilů určených na vývoz plátcem. Plátce však nemá nárok na odpočet daně, pokud osobní automobil pořízený

za účelem dalšího prodeje, a to i v případě jeho pořízení formou finančního pronájmu, použije pro účel, u kterého nemá nárok na odpočet daně.

(3) Plátce nemá nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých pro reprezentaci, která nelze podle zvláštního právního předpisu⁵³⁾ uznat za výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů.

§ 76

Způsob krácení odpočtu daně

(1) U přijatých zdanitelných plnění, u kterých je plátce povinen krátit odpočet daně podle § 72 odst. 4 (dále jen „krácená plnění“), se poměrná část nároku na odpočet daně vypočte jako součin daně na vstupu u krácených plnění za příslušné zdaňovací období a koeficientu.

(2) Koeficient se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je součet částek bez daně za veškerá plátcem uskutečněná plnění s nárokem na odpočet daně uvedená v § 72 odst. 2 písm. a) až d) a ve jmenovateli celkový součet údajů v čitateli a součet veškerých plátcem uskutečněných plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně uvedených v § 75 odst. 1, popřípadě upravený podle odstavce 3. Do součtu částek bez daně za uskutečněná plnění s nárokem na odpočet daně se pro účely tohoto ustanovení započítávají také přijaté platby, pokud z těchto přijatých plateb plátcí vznikla povinnost priznat daň podle § 21 odst. 1. Vypočtený koeficient se zaokrouhlí na dvě desetinná místa nahoru.

(3) Do výpočtu koeficientu se nezapočítávají

- a) prodej dlouhodobého hmotného nebo dlouhodobého nehmotného majetku, který plátce používal pro svou ekonomickou činnost,
- b) finanční činnosti podle § 54, a to pouze v případě, že tato plnění jsou příležitostnou nebo vedlejší činností plátce,
- c) příležitostný převod nebo nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor podle § 56.

(4) Pokud je součet uskutečněných plnění bez nároku na odpočet daně, která se započítávají do jmenovatele koeficientu, popřípadě upravený podle odstavce 3 kladný a celkový součet údajů v čitateli koeficientu je nulový nebo záporný, potom se koeficient považuje za roven nule. Pokud je součet uskutečněných plnění bez nároku na odpočet daně, která se započítávají do jmenovatele koeficientu, popřípadě upravený podle odstavce 3 nebo 4, nulový nebo záporný a celkový součet cen v čitateli koeficientu je nulový

⁵²⁾ § 33 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 149/1995 Sb. a zákona č. 168/1998 Sb.

⁵³⁾ § 25 odst. 1 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 492/2000 Sb.

nebo kladný, potom se koeficient považuje za roven jedné.

(5) Pokud je koeficient podle odstavců 1 až 4 roven 0,95 nebo vyšší, považuje se za roven jedné a plátce za příslušné zdaňovací období u krácených zdanitelných plnění má nárok na uplatnění odpočtu daně v plné výši.

(6) Ve zdaňovacím období běžného kalendářního roku provede plátce krácení odpočtu daně koeficientem vypočteným z údajů za zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku při vypořádání odpočtu daně (dále jen „zálohový koeficient“). Pokud údaje pro výpočet koeficientu za předcházející kalendářní rok neexistují, stanoví si výši zálohového koeficientu plátce podle předběžného odhadu. Správce daně v případě pochybností o správnosti výše zálohového koeficientu stanoveného plátcem postupuje podle zvláštního právního předpisu.⁵⁴⁾

(7) Po skončení kalendářního roku provede plátce vypořádání nároku na odpočet daně u krácených plnění za všechna zdaňovací období příslušného kalendářního roku (dále jen „vypořádávané období“). Vypořádání uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období kalendářního roku. Vypořádání se vypočte jako rozdíl mezi vypočteným nárokem na odpočet daně u krácených plnění z údajů za celé vypořádávané období a součtem uplatněných nároků na odpočet daně u krácených plnění v jednotlivých zdaňovacích obdobích zahrnovaných do vypořádání. Vypočtený nárok na odpočet daně u krácených plnění je součtem daně na vstupu za tato krácená plnění za celé vypořádávané období vynásobený koeficientem, který je vypočten z údajů o uskutečněných plněních za celé vypořádávané období (dále jen „vypořádací koeficient“).

(8) V případě zrušení registrace postupuje plátce, popřípadě právní nástupce, podle odstavce 7, přičemž vypořádávané období pro vypořádání nároku na odpočet daně u krácených zdanitelných plnění je od 1. ledna kalendářního roku, ve kterém došlo ke zrušení registrace, do dne uvedeného na rozhodnutí o zrušení registrace. Vypořádání uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období registrace.

(9) V případě opravy přijatých nebo uskutečněných plnění za zdaňovací období dosud nevypořádaného roku plátce provede krácení odpočtu daně zálohovým koeficientem.

(10) V případě opravy uskutečněných plnění za zdaňovací období již vypořádaného roku v rámci tří bezprostředně předcházejících kalendářních roků se pro opravu odpočtu daně použije nově vypočtený vypořádací koeficient z údajů za celé vypořádávané ob-

dobí, s promítnutím všech oprav. K opravovanému zdaňovacímu období se oprava vypořádání vyměří. Obdobně se postupuje u opravy za již vypořádané období v rámci téhož kalendářního roku. U zdaňovacích období předcházejících lhůtě podle první věty se nový vypořádací koeficient nepočítá a pro zkrácení odpočtu daně se použije poslední vypočtený vypořádací koeficient. V případě opravy pouze přijatých zdanitelných plnění za zdaňovací období již vypořádaná se pro zkrácení odpočtu daně použije poslední vypočtený vypořádací koeficient.

§ 77

Oprava odpočtu daně

(1) Pokud byla provedena oprava základu daně, která má za následek snížení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, povinen provést opravu odpočtu daně. Opravu odpočtu daně provede plátce v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém obdržel daňový dobropis, popřípadě jiný doklad související s opravou základu daně.

(2) Pokud byla provedena oprava základu daně, která má za následek zvýšení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, oprávněn provést opravu odpočtu daně. Opravu odpočtu daně je plátce oprávněn provést na základě přijatého daňového vrubopisu, popřípadě jiného dokladu souvisejícího s opravou základu daně, nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém došlo k opravě základu daně, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, jehož se oprava týká.

(3) Pokud byla provedena oprava výše daně v důsledku opravy sazby daně podle § 49, je plátce, pro něhož se uskutečnilo zdanitelné plnění, oprávněn provést opravu odpočtu daně. Opravu odpočtu daně je plátce oprávněn provést na základě přijatého oprávněného daňového dokladu, popřípadě jiného dokladu souvisejícího s opravou sazby daně, nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byla provedena oprava výše daně, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, v němž vznikl nárok na uplatnění odpočtu daně, jehož se oprava týká.

(4) Odpočet daně opravený podle odstavců 1 až 3 týkající se krácených plnění podléhá dále krácení podle § 76.

§ 78

Úprava odpočtu daně

(1) Odpočet daně u pořízeného dlouhodobého hmotného nebo dlouhodobého nehmotného majetku podléhá úpravě, pokud v období 5 po sobě jdoucích kalendářních rocích, počínaje rokem, ve kterém byl

⁵⁴⁾ § 43 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

majetek pořízen, (dále jen „období pro úpravu odpočtu daně“) dojde ke změně v nároku na odpočet daně v důsledku změny účelu použití tohoto majetku podle odstavce 3 nebo 4.

(2) Úprava odpočtu daně se provede u odpočtu daně pouze u dlouhodobého

- a) hmotného majetku, jehož vstupní cena podle zvláštního právního předpisu³⁾ je vyšší než 40 000 Kč, nebo
- b) nehmotného majetku, jehož vstupní cena podle zvláštního právního předpisu³⁾ je vyšší než 60 000 Kč.

(3) Plátce je povinen provést úpravu odpočtu daně při změně použití majetku podle odstavce 2, pokud při jeho pořízení

- a) uplatnil nárok na odpočet daně v plné výši podle § 72 odst. 2 a použije jej pro účely, pro které je povinen odpočet daně krátit podle § 72 odst. 4 nebo nárok na odpočet daně nemá podle § 75 odst. 1, nebo
- b) uplatnil nárok na odpočet daně ve zkrácené výši podle § 72 odst. 4 a použije jej pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá podle § 75 odst. 1.

(4) Plátce je oprávněn provést úpravu odpočtu daně při změně použití majetku podle odstavce 2, pokud při jeho pořízení

- a) neměl nárok na odpočet daně podle § 75 odst. 1 a použije jej pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši podle § 72 odst. 2 nebo ve zkrácené výši podle § 72 odst. 4, nebo
- b) uplatnil nárok na odpočet daně ve zkrácené výši podle § 72 odst. 4 a použije jej pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši podle § 72 odst. 2.

(5) Částka úpravy odpočtu daně se vypočítá jako podíl, v jehož jmenovateli je číslo 5 a v čitateli součin

- a) daně na vstupu při pořízení majetku, který je předmětem úpravy odpočtu daně,
- b) rozdílu mezi ukazatelem nároku na odpočet daně ke dni provedení úpravy odpočtu daně a ukazatelem nároku na odpočet daně
 1. ke dni pořízení majetku, pokud je úprava odpočtu daně prováděna poprvé, nebo
 2. ke dni provedení předchozí úpravy odpočtu daně, a
- c) počtu roků zbývajících do konce období pro úpravu odpočtu daně, do počtu roků se započítává i rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna.

(6) Ukazatelem nároku na odpočet daně je

- a) číslo 0, pokud plátce nemá nárok na odpočet daně,

b) číslo 1, pokud plátce má nárok na odpočet daně v plné výši, nebo

c) hodnota posledního vypočteného vypořádacího koeficientu, pokud je plátce povinen nárok na odpočet daně krátit.

(7) Úprava odpočtu daně se provede pouze v případě, že rozdíl mezi ukazateli nároku na odpočet daně podle odstavce 5 písm. b) je větší než 10 procentních bodů.

(8) Za změnu účelu použití se považuje také, pokud v průběhu období pro úpravu odpočtu daně u majetku podle odstavce 2 dojde k uskutečnění dodání zboží nebo převodu nemovitosti.

(9) Pro úpravu odpočtu daně u majetku podle odstavce 2, který byl vytvořen vlastní činností a převeden do užívání, platí obdobně odstavce 1 až 8 s tím, že období pro úpravu odpočtu se vymezuje jako období zahrnující rok, ve kterém byl majetek převeden do užívání, a následující čtyři kalendářní roky. Částka daně na vstupu u majetku vytvořeného vlastní činností se vypočítá podle § 37 z vlastních nákladů nebo reprodukční pořizovací ceny podle zvláštního právního předpisu.²⁾

(10) Úpravu odpočtu daně podle odstavců 1 až 9 provede plátce za kalendářní rok v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém ke změně účelu použití došlo. V daňovém přiznání za toto zdaňovací období vznikne plátcovi povinnost snížit odpočet daně, popřípadě nárok na zvýšení odpočtu daně.

§ 79

Vyrovnaní odpočtu daně

(1) Odpočet daně uplatněný při pořízení dlouhodobého hmotného nebo dlouhodobého nehmotného majetku ve zkrácené výši podle § 72 odst. 4 podléhá vyrovnaní, pokud v období 4 po sobě jdoucích kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl majetek pořízen, vznikne rozdíl mezi vypořádacími koeficienty větší než 10 procentních bodů. Rozdílem mezi vypořádacími koeficienty je rozdíl mezi vypořádacím koeficientem za některý ze 4 po sobě jdoucích kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl majetek pořízen, a vypořádacím koeficientem za rok, ve kterém byl majetek pořízen.

(2) Vyrovnaní odpočtu daně se provede u odpočtu daně pouze u majetku vymezeného v § 78 odst. 2.

(3) Částka vyrovnaní odpočtu daně za příslušný kalendářní rok se vypočítá jako podíl, v jehož jmenovateli je číslo 5 a v čitateli součin celkové výše daně na vstupu u majetku, který je předmětem vyrovnaní odpočtu daně, a rozdílu mezi vypořádacími koeficienty.

(4) Pokud je vypočtená částka vyrovnaní odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn provést vyrovnaní od-

počtu daně. Pokud je vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně záporná, je plátce povinen provést vyrovnání odpočtu daně.

(5) Pro odpočet daně uplatněný u majetku ve zkrácené výši podle § 72 odst. 4 v důsledku provedené úpravy odpočtu daně při změně účelu použití podle § 78 platí odstavce 1 až 4 obdobně.

(6) Vyrovnání odpočtu daně podle odstavců 1 až 5 provede plátce za kalendářní rok v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období příslušného kalendářního roku. V daňovém přiznání za toto zdaňovací období vznikne plátcovi povinnost snížit odpočet daně, popřípadě nárok na zvýšení odpočtu daně.

Díl 11

Vracení daně a prodej zboží za ceny bez daně

§ 80

Vracení daně osobám požívajícím výsad a imunit

(1) Pro účely tohoto zákona se osobou požívající výsad a imunit podle smluv, které jsou součástí českého právního řádu,⁵⁵⁾ (dále jen „osoba požívající výsad a imunit“) rozumí:

- a) diplomatická mise a konzulární úřad, s výjimkou konzulárních úřadů vedených honorárními konzulárními úředníky (dále jen „konzulární úřad“), akreditované pro Českou republiku jako orgány cizích států,
- b) zvláštní mise,
- c) zastupitelství mezinárodní organizace,
- d) orgány Evropských společenství,⁵⁶⁾
- e) člen diplomatické mise,⁵⁷⁾ konzulárního úřadu⁵⁸⁾ nebo orgánu Evropských společenství se sídlem v tuzemsku, s výjimkou člena služebního personálu a soukromé služební osoby, který je akreditován pro Českou republiku a nemá místo trvalého pobytu v tuzemsku,
- f) úředník zastupitelství mezinárodní organizace, který nemá místo trvalého pobytu v tuzemsku

a není státním občanem České republiky, pokud je trvale přidělen k výkonu svých úředních funkcí v tuzemsku, a státní příslušník cizího státu, který je členem zvláštní mise akreditované pro Českou republiku a který nemá místo trvalého pobytu v tuzemsku,

- g) rodinný příslušník osoby uvedené v písmenu d) nebo e), pokud s ní žije ve společné domácnosti na území České republiky, dosáhl věku 15 let, není státním občanem České republiky a je registrován Ministerstvem zahraničních věcí.

(2) Osobě požívající výsad a imunit se vrací zaplacená daň, pokud cena za zdanitelné plnění včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dni uvedená na jednom dokladu o prodeji je vyšší než 4 000 Kč, s výjimkou nákupu pohonných hmot pro motorová vozidla, telekomunikačních služeb nebo služeb spojených se sběrem a odvozem komunálních odpadů, s odběrem elektrické energie, vody, plynu, topných olejů pro výrobu tepla. Daň zaplacená v cenách zboží a služeb (dále jen „zaplacená daň“) se vrací

- a) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která má sídlo v tuzemsku, a její osobě uvedené v odstavci 1 písm. e), včetně jejich rodinných příslušníků podle odstavce 1 písm. g), na základě principu vzájemnosti, maximálně v rozsahu, v jakém je vracena daň české osobě požívající výsad a imunit v cizím státu,
- b) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která má sídlo v tuzemsku, ale její vysílající stát neuplatňuje daň jako součást ceny zboží a služeb, maximálně do výše 3 000 000 Kč za kalendářní rok, členu diplomatické mise nebo konzulárního úřadu uvedenému v odstavci 1 písm. e) maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok a jeho rodinným příslušníkům podle odstavce 1 písm. g) maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok,
- c) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která je akreditována pro Českou republiku, ale má sídlo mimo území tuzemska, maximálně do výše 250 000 Kč za kalendářní rok,

⁵⁵⁾ Například vyhláška ministra zahraničních věcí č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, vyhláška ministra zahraničních věcí č. 21/1968 Sb., o Úmluvě o výsadách a imunitách mezinárodních odborných organizací, vyhláška ministra zahraničních věcí č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích, vyhláška ministra zahraničních věcí č. 40/1987 Sb., o Úmluvě o zvláštních misích, vyhláška ministra zahraničních věcí č. 52/1956 Sb., o přístupu Československé republiky k Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů, schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 13. února 1946, zákon č. 125/1992 Sb., o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 36/2001 Sb. m. s., o přijetí Dohody o právním postavení Organizace Severoatlantické smlouvy, zástupců států a mezinárodního personálu.

⁵⁶⁾ Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství v České republice.

⁵⁷⁾ Čl. 1 vyhlášky č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

⁵⁸⁾ Čl. 1 vyhlášky č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.

- d) osobě uvedené v odstavci 1 písm. e), která je akreditována pro Českou republiku, ale má místo trvalého pobytu mimo území tuzemska, maximálně do výše 10 000 Kč za kalendářní rok,
- e) osobě uvedené v odstavci 1 písm. b) až d) maximálně do výše 500 000 Kč za kalendářní rok,
- f) osobě uvedené v odstavci 1 písm. f), včetně jejich rodinných příslušníků podle odstavce 1 písm. g), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok.

(3) U členů orgánu Evropských společenství, který má sídlo v tuzemsku, včetně jejich rodinných příslušníků se daň vrací maximálně do výše 250 000 Kč za kalendářní rok.

(4) Ministerstvo zahraničních věcí potvrdí splnění principu vzájemnosti a jeho osobní, věcný a hodnotový rozsah v příloze vyplněného daňového přiznání, přičemž tato příloha tvoří nedílnou součást daňového přiznání. Pokud cena včetně daně za zboží a služby poskytnuté v souvislosti s nákupem, výstavbou, rekonstrukcí nebo údržbou nemovitosti nacházející se v tuzemsku, ve které sídlí diplomatická mise nebo konzulární úřad, je vyšší než 100 000 Kč, zaplacená daň se vrátí, jestliže vysílající stát cizí diplomatické mise nebo konzulárního úřadu samostatně potvrdí přiznání nároku na vrácení daně ve stejném rozsahu pro české diplomatické mise nebo konzulární úřady. Princip vzájemnosti se nevztahuje na zvláštní mise a mezinárodní organizace, jejich členy, včetně rodinných příslušníků.

(5) Možnost uplatnit nárok na vrácení zaplacené daně vzniká osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 nejdříve ve zdaňovacím období, kdy se uskutečnilo zdanitelné plnění. Nárok na vrácení daně této osobě zaniká uplynutím 31. ledna kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 písm. a) až d) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně pro svou úřední potřebu. Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 písm. e) až g) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně pro vlastní potřebu a spotřebu.

(6) Nárok na vrácení daně se prokazuje běžným daňovým dokladem nebo dokladem o prodeji zboží nebo služeb, který je plátcem uskutečňujícím zdanitelné plnění na požádání osoby uvedené v odstavci 1 povinen vystavit s těmito náležitostmi:

- a) obchodní firma nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu,

- sídlo nebo místo podnikání, nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) název, popřípadě jméno a příjmení osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo dokladu,
- f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru,
- i) výši ceny včetně daně celkem.

(7) Osoba požívající výsad a imunit uplatní nárok na vrácení daně v daňovém přiznání, které se podává příslušnému správci daně na tiskopise předepsaném a vydaném Ministerstvem financí. Daňové přiznání se podává jednou za zdaňovací období, a to nejdříve první den po skončení prvního zdaňovacího období v kalendářním roce a nejpozději do 31. ledna následujícího kalendářního roku.

(8) Osoby požívající výsad a imunit mají pro účely vrácení daně procesní postavení daňového subjektu podle zvláštního právního předpisu.⁵⁹⁾

(9) Zdaňovacím obdobím je u osoby požívající výsad a imunit uvedeně v odstavci 1 písm. a) až d) kalendářní měsíc a u osoby požívající výsad a imunit uvedeně v odstavci 1 písm. e) až g) kalendářní čtvrtletí.

(10) Pro účely vrácení daně podává daňové přiznání osoba požívající výsad a imunit takto:

- a) diplomatická mise, zvláštní mise, konzulární úřad nebo orgán Evropských společenství podávají daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle jejich sídla v tuzemsku,
- b) člen diplomatické mise, zvláštní mise, konzulárního úřadu, orgánu Evropských společenství se sídlem v tuzemsku, včetně jejich rodinných příslušníků, podávají daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle sídla osob uvedených v písmenu a),
- c) zastupitelství mezinárodní organizace uvedeně v odstavci 1 písm. c) podává daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle jejich sídla v tuzemsku,
- d) úředník zastupitelství mezinárodní organizace uvedeně v odstavci 1 písm. f), včetně jeho rodinných příslušníků, podává daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle jejich místa trvalého pobytu v České republice,
- e) diplomatická mise nebo konzulární úřad podle

⁵⁹⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

odstavce 2 písm. d), včetně jejich členů podle odstavce 2 písm. e) nebo orgánu Evropských společenství se sídlem v jiném členském státě než tužemsko, podávají daňové přiznání Finančnímu úřadu pro Prahu 1.

(11) Osobě požívající výsad a imunit se vrátí zaplacená daň do 30 dnů ode dne následujícího po jejím vyměření. Pokud je podané daňové přiznání neúplné nebo vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti daňového přiznání, správce daně vyzve osobu požívající výsad a imunit, aby ve lhůtě stanovené správcem daně vady nebo pochybnosti odstranila. Daň správce daně nevrátí, pokud nejsou odstraněny vady nebo pochybnosti týkající se podaného daňového přiznání.

(12) Osoba uvedená v odstavci 1, která uplatnila nárok na vrácení daně u zboží podle tohoto ustanovení, nesmí při vývozu zboží uplatnit nárok na vrácení daně zahraničním fyzickým osobám podle § 83.

(13) U zakoupeného motorového vozidla se vrací daň za podmínky, že ve lhůtě 24 měsíců ode dne, kdy byla daň vrácena, nebude motorové vozidlo zapůjčeno, pronajato, zastaveno nebo převedeno úplatně či neúplatně na jinou osobu. Pokud je motorové vozidlo zapůjčeno, pronajato, zastaveno nebo převedeno úplatně či neúplatně na jinou osobu před uplynutím lhůty 24 měsíců, musí osoba požívající výsad a imunit vrácenou daň v plném rozsahu uhradit příslušnému finančnímu úřadu. Daň nemusí být vrácena zpět příslušnému finančnímu úřadu pouze za podmínky, že osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. e) a f) zakoupené motorové vozidlo, u něhož uplatnila nárok na vrácení daně, převede úplatně pouze na jinou osobu požívající výsad a imunit.

§ 81

Vrácení daně v rámci zahraniční pomoci

(1) Pokud mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu, obsahuje ustanovení, že nenávratná zahraniční pomoc je osvobozena od daně nebo z prostředků zahraniční pomoci nesmí být hrazena daň, má osoba, která takovou daň zaplatila, nárok na vrácení daně, a to na základě žádosti. Daň se nevrací u programů a projektů financovaných ze zdrojů Evropské unie.

(2) Osoba, která žádá o vrácení daně (dále jen „žadatel“), musí v žádosti o vrácení daně uvést obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání, popřípadě místo trvalého pobytu, daňové identifikační číslo nebo rodné číslo, popřípadě jiné identifikační číslo. Žádost o vrácení daně podává žadatel místně příslušnému finančnímu úřadu, s výjimkou zahraniční osoby, která podává žádost Finančnímu úřadu pro Prahu 1.

(3) Žádost o vrácení daně musí být doložena

- a) daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby, které byly vystaveny plátcem,
- b) dokladem o zaplacení daně,
- c) potvrzením o původu finančních prostředků a o tom, že nakoupené zboží nebo poskytnutá služba je součástí některého programu nenávratné zahraniční pomoci, které vydá Ministerstvo financí nebo osoba Ministerstvem financí k vystavení takového potvrzení oprávněná.

(4) Na dokladu o prodeji zboží nebo poskytnutí služby je plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění, povinen uvést

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, sídlo nebo místo podnikání, popřípadě místo trvalého pobytu osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru,
- i) výši ceny včetně daně celkem.

(5) Nárok na vrácení daně má osoba z jiného členského státu nebo zahraniční osoba, které mohou být žadateli o vrácení daně, pokud daň za nakoupené zboží nebo poskytnutou službu v rámci zahraniční pomoci zaplatily. Nárok na vrácení daně má i plátce, který ve prospěch osoby z jiného členského státu nebo zahraniční osoby uskutečnil zdanitelné plnění a uplatnil daň na výstupu, pokud tyto osoby nepožádají o vrácení daně. V tomto případě neobsahuje žádost o vrácení daně doklad o zaplacení daně, ale musí být v žádosti o vrácení daně osobou z jiného členského státu nebo zahraniční osobou potvrzeno, že tyto osoby nepožádají o vrácení daně. Tímto potvrzením těmto osobám nárok na vrácení daně zaniká.

(6) Žadatel, který není plátcem, má pro účely vrácení daně procesní postavení daňového subjektu podle zvláštního právního předpisu.⁵⁹⁾

(7) Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejdéle do 15 měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo. Pokud není nárok na vrácení daně uplatněn do této lhůty, nárok zaniká.

(8) Pokud je podaná žádost neúplná nebo pokud

vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti podané žádosti, daň se nevrátí, dokud nejsou odstraněny vady a pochybnosti týkající se podané žádosti. Osobě, která má nárok na vrácení daně, se daň vrátí nejpozději do 30 dnů ode dne následujícího po dni podání žádosti nebo po dni odstranění vad žádosti.

(9) Pokud plátce daně uplatní nárok na vrácení daně podle odstavců 1 až 7, neuplatní nárok na odpočet daně podle tohoto zákona.

§ 82

Vrácení daně osobám registrovaným k dani v jiných členských státech

(1) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně nakoupeného zboží nebo poskytnuté služby v tuzemsku nebo při dovozu zboží může uplatnit osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku a neuskutečňuje v tuzemsku v kalendářním roce, ve kterém žádá o vrácení daně, ekonomickou činnost, s výjimkou plnění podle § 66, 68 a 69 a s výjimkou plnění podle § 15 a § 13 odst. 8, pokud je povinen přiznat a zaplatit daň podle § 108 plátce, pro kterého je plnění poskytnuto.

(2) Nárok na vrácení daně může být osobou registrovanou k dani v jiném členském státě uplatněn u zboží a služeb za obdobných podmínek, za nichž může být plátcem uplatněn nárok na odpočet daně.

(3) Nárok na vrácení daně vzniká dnem podání písemné žádosti na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě podává žádost o vrácení daně Finančnímu úřadu pro Prahu 1. Žádost musí osoba registrovaná k dani v jiném členském státě

- vyplnit v českém jazyce,
- doložit daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby, které byly vystaveny plátcem,
- doložit potvrzením, že žadatel je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, které vystaví příslušný úřad ke správě daně se sídlem v jiném členském státě, v němž je žádající osoba registrovaná k dani,
- doložit písemným prohlášením, že v kalendářním roce, ve kterém uplatňuje nárok na vrácení daně, nedodala zboží nebo neposkytla službu s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění podle § 66, 68 a 69 a s výjimkou plnění podle § 15 a § 13 odst. 8, pokud je povinen přiznat a zaplatit daň podle § 108 plátce, pro kterého je plnění poskytnuto.

(4) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě má pro účely vrácení daně procesní postavení daňového subjektu podle zvláštního právního předpisu.⁵⁹⁾

(5) Na doklad o prodeji zboží nebo poskytnutí služby vystavený plátcem na žádost osoby registrované k dani jiného členského státu je plátce poskytující zdanitelné plnění povinen uvést

- obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, sídlo nebo místo podnikání, popřípadě místo trvalého pobytu nebo místo podnikání osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění,
- rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- evidenční číslo daňového dokladu,
- datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- sazbu daně a základ daně,
- výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru,
- výši ceny včetně daně celkem.

(6) Období pro uplatnění vrácení daně musí zahrnovat nejméně tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce v kalendářním roce, ale ne více než jeden kalendářní rok. Období pro uplatnění vrácení daně může být kratší než tři měsíce pouze v případě, že se jedná o zbývajících období kalendářního roku. Žádost o vrácení daně za zbytkové období kalendářního roku může obsahovat také nákupy zboží nebo služeb, případně dovozy zboží, které nebyly zahrnuty v předcházejících žádostech, ale týkají se příslušného kalendářního roku. Žádost nesmí obsahovat vrácení daně, které se vztahuje k předcházejícím kalendářním rokům. Žádost o vrácení daně za příslušný kalendářní rok lze podat nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku, jinak nárok zaniká.

(7) Pokud je podaná žádost neúplná nebo vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti podané žádosti, daň se nevrátí, dokud nejsou odstraněny vady a pochybnosti.

(8) Osobě registrované k dani v jiném členském státu, které vznikl nárok na vrácení daně, se daň vrátí nejpozději do 6 měsíců ode dne následujícího po dni podání žádosti nebo po dni odstranění vad žádosti.

(9) Daň bude vrácena, pokud částka vrácené daně činí

- nejméně 7 000 Kč za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než 3 měsíce, nebo
- nejméně 1 000 Kč za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než 3 měsíce, je-li to zbytek kalendářního roku.

§ 83

Vracení daně zahraničním osobám povinným k dani

(1) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně nakoupeného zboží a poskytnuté služby v tuzemsku může uplatnit zahraniční osoba povinná k dani, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, popřípadě místo pobytu či místo, kde se obvykle zdržuje, v tuzemsku a neuskutečňuje v tuzemsku v kalendářním roce, ve kterém žádá o vrácení daně, ekonomickou činnost, s výjimkou plnění podle § 66 až 69 a s výjimkou plnění podle § 15 a § 13 odst. 8, pokud je povinen přiznat a zaplatit daň podle § 108 plátce, pro kterého je plnění poskytnuto

(2) Daň se vrací na základě principu vzájemnosti. Principem vzájemnosti se rozumí, že stát, ve kterém má zahraniční osoba sídlo nebo místo trvalého pobytu, nevyměňuje daň z přidané hodnoty nebo obdobnou všeobecnou daň ze spotřeby, nebo pokud je taková daň vybrána, je osobě povinné k dani se sídlem nebo místem trvalého pobytu v tuzemsku ve výši vybrané daně vrácena. Nárok na vrácení daně může být zahraniční osobou uplatněn u zboží a služeb za obdobných podmínek, za nichž může být plátcem uplatněn nárok na odpočet daně.

(3) Nárok na vrácení daně uplatňuje zahraniční osoba podáním žádosti o vrácení daně Finančnímu úřadu pro Prahu 1 na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí. Žádost o vrácení daně může za zahraniční osobu podat i tuzemská právnická nebo fyzická osoba za podmínky, že k podání žádosti je zahraniční osobou zmocněna.

(4) Žádost musí zahraniční osoba

- a) vyplnit v českém jazyce,
- b) doložit daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby, které byly vystaveny plátcem,
- c) doložit potvrzením, že žadatel je osobou registrovanou k dani z přidané hodnoty nebo jiné podobné dani ve třetí zemi, které vystaví příslušný úřad ke správě daně v zemi, kde je zahraniční osoba registrována,
- d) doložit písemným prohlášením, že v kalendářním roce, ve kterém uplatňuje nárok na vrácení daně, nedodala zboží nebo neposkytla službu s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění podle § 66 až 69 a s výjimkou plnění podle § 15 a § 13 odst. 8, pokud je povinen přiznat a zaplatit daň podle § 108 plátce, pro kterého je plnění poskytnuto.

(5) Zahraniční osoba má pro účely vrácení daně procesní postavení daňového subjektu podle zvláštního právního předpisu.⁵⁹⁾

(6) Na doklad o prodeji zboží nebo služby vystavený plátcem na žádost zahraniční osoby je plátce

poskytující zdanitelné plnění povinen uvést údaje stanovené v § 82 odst. 5.

(7) Období pro uplatnění vrácení daně musí zahrnovat nejméně tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce v kalendářním roce, ale ne více než jeden kalendářní rok. Období pro uplatnění vrácení daně může být kratší než tři měsíce pouze v případě, že se jedná o zbývajících období kalendářního roku. Žádost o vrácení daně za zbytkové období kalendářního roku může obsahovat také nákupy zboží nebo služeb, případně dovozy zboží, které nebyly zahrnuty v předcházejících žádostech, ale týkají se příslušného kalendářního roku. Žádost nesmí obsahovat vrácení daně, které se vztahuje k předcházejícím kalendářním rokům. Žádost o vrácení daně za příslušný kalendářní rok lze podat nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku, jinak nárok zaniká.

(8) Pokud je podaná žádost neúplná nebo vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti podané žádosti, daň se nevrátí, dokud nejsou odstraněny vady a pochybnosti.

(9) Zahraniční osobě, které vznikl nárok na vrácení daně, daň se vrátí nejpozději do 6 měsíců ode dne následujícího po dni podání žádosti nebo po dni odstranění vad žádosti.

(10) Daň bude vrácena, pokud částka vrácené daně činí

- a) nejméně 7 000 Kč za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než 3 měsíce, nebo
- b) nejméně 1 000 Kč za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než 3 měsíce, je-li to zbytek kalendářního roku.

(11) Druhy zboží, u kterých nelze daň vrátit, jsou:

- a) zboží a služby poskytované pro osobní spotřebu,
- b) cestovní náklady, náklady na ubytování a stravování zahraniční osoby,
- c) zboží a služby spojené s reprezentací zahraniční osoby,
- d) telefonní poplatky,
- e) taxislužba,
- f) pohonné hmoty s výjimkou nafty.

§ 84

Vracení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží

(1) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně zboží nakoupeného v tuzemsku může uplatnit osoba, která

- a) nemá trvalý pobyt na území Evropského společenství a její pobyt ve třetí zemi je zapsán v cestovním pasu nebo jiném dokladu totožnosti, který uznává za platný Česká republika,

b) neuskutečňuje ekonomickou činnost v tuzemsku (dále jen „zahraniční fyzická osoba“).

(2) Zahraniční fyzická osoba může uplatnit nárok na vrácení daně, pokud

- a) nakoupené zboží nemá obchodní charakter,
- b) nakoupí zboží, jehož cena včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dnu je vyšší než 2 000 Kč,
- c) nakoupené zboží podle písmene b) vyveze v cestovním styku.

(3) Prodávající je povinen na vyžádání zahraniční fyzické osoby vystavit doklad o prodeji zboží, na kterém musí uvést tyto údaje:

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- d) evidenční číslo daňového dokladu,
- e) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- f) sazbu daně a základ daně,
- g) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru,
- h) výši ceny včetně daně celkem.

(4) Nárok na vrácení daně nevzniká u těchto druhů zboží:

- a) uhlovodíková paliva a maziva,
- b) tabákové výrobky,
- c) alkoholické nápoje,
- d) potraviny a další zboží uvedené pod číselným kódem Harmonizovaného systému v kapitolách 01 až 21.

(5) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě vznikne, pokud

- a) zahraniční fyzická osoba nakoupené zboží vyveze nejpozději do 3 kalendářních měsíců od konce měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění uvedené na dokladu o prodeji zboží,
- b) výstup zboží z území Evropského společenství je potvrzen celním orgánem na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí,
- c) zahraniční fyzická osoba doloží doklad o prodeji zboží vystavený plátcem, který se váže k vyváženému zboží, a potvrzený tiskopis o vývozu zboží podle písmene b).

(6) Zahraniční fyzická osoba je povinna pro účely vydání potvrzení o vývozu zboží předložit celnímu orgánu vyvážené zboží, tiskopis o vývozu zboží a doklad o prodeji zboží. Vývoz zboží s uvedením data

o vývozu a splnění podmínek podle odstavce 2 celní orgán potvrdí po předložení zboží zahraniční fyzickou osobou, pokud údaje na dokladu o prodeji zboží souhlasí s údaji uvedenými na tiskopisu o vývozu zboží a zboží uvedené v tomto tiskopisu je skutečně vyváženo. Celní orgán doklad o prodeji zboží označí otiskem razítka a vrátí zahraniční fyzické osobě.

(7) Nárok na vrácení daně může uplatnit zahraniční fyzická osoba, popřípadě jiná osoba, kterou zahraniční fyzická osoba zmocní, pouze u plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění. Plátce je povinen daň vrátit

- a) zahraniční fyzické osobě přímo, pokud osobně požádá o vrácení daně a předloží doklad o prodeji zboží a tiskopis o vývozu zboží potvrzený celním orgánem, nebo
- b) jiné osobě na základě jejího prohlášení, že jedná jménem a ve prospěch zahraniční fyzické osoby, pokud předloží doklad o prodeji zboží a potvrzený tiskopis o vývozu zboží celním orgánem.

(8) Plátce vrácenou daň uvede nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se vrácení daně uskutečnilo, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. Potvrzený tiskopis o vývozu zboží je plátce povinen uchovávat po dobu stanovenou v § 27 odst. 1.

(9) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě zaniká, pokud tato osoba nebo jiná osoba podle odstavce 7 písm. b) nepředloží doklady uvedené v odstavci 7 prodávajícímu do 6 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

§ 85

Vrácení daně osobám se zdravotním postižením

(1) Osoba se zdravotním postižením má nárok na vrácení zaplacené daně u osobního automobilu zakoupeného v tuzemsku, a to i formou finančního pronájmu. Při nákupu osobního automobilu formou finančního pronájmu nevzniká nárok na vrácení daně z přírážky leasingové společnosti.

(2) Pro účely tohoto ustanovení se osobou se zdravotním postižením rozumí fyzická osoba, které byl rozhodnutím příslušného úřadu přiznán příspěvek na zakoupení osobního automobilu.

(3) Daň se vrací osobě se zdravotním postižením za jeden osobní automobil nakoupený v tuzemsku v období 5 let, nejvýše však do výše 100 000 Kč.

(4) Nárok na vrácení zaplacené daně podle odstavce 3 může osoba se zdravotním postižením uplatnit nejdříve

- a) za kalendářní měsíc, ve kterém byl osobní automobil zakoupen, nebo
- b) při ukončení finančního pronájmu a převodu

vlastnického práva na nájemce, pokud byl osobní automobil nakoupen formou finančního pronájmu.

(5) Při zakoupení ojetého osobního automobilu může osoba se zdravotním postižením uplatnit nárok na vrácení daně vypočtené ze základu daně podle § 90.

(6) Nárok na vrácení zaplacené daně může osoba se zdravotním postižením uplatnit nejpozději do 6 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo, a v případě nakoupeného osobního automobilu formou finančního pronájmu nejpozději do 6 měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém bylo převedeno vlastnické právo na nájemce.

(7) Osoba se zdravotním postižením, která má nárok na vrácení zaplacené daně podle odstavců 1 a 2, může uplatnit tento nárok podáním žádosti o vrácení daně správci daně místně příslušnému podle jejího trvalého pobytu. Osobě se zdravotním postižením, která má nárok na vrácení daně, se daň vrátí do 30 dnů ode dne následujícího po podání žádosti.

(8) Žádost o vrácení daně musí obsahovat

- a) jméno a příjmení, trvalý pobyt a rodné číslo zdravotně postižené osoby,
- b) rozhodnutí podle odstavce 2,
- c) daňový doklad podle § 26 nebo doklad o prodeji osobního automobilu, který byl vystaven plátcem.

(9) Na dokladu o prodeji osobního automobilu je plátce povinen uvést

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, sídlo nebo místo podnikání, popřípadě místo trvalého pobytu osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo dokladu,
- f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru,
- i) výši ceny včetně daně celkem.

§ 86

Vrácení daně ozbrojeným silám cizích států

(1) Nárok na vrácení daně vzniká ozbrojeným silám vysílajícího státu,⁶⁰⁾ který je členským státem Organizace Severoatlantické smlouvy, popřípadě Organizaci Severoatlantické smlouvy, pokud smlouva, která je součástí českého právního řádu, stanoví, že vybrané druhy zboží, služeb a stavby se v tuzemsku osvobodí od daně; to neplatí v případě, že osvobození od daně se uplatní podle § 68 odst. 9.

(2) Vybranými druhy zboží, služeb a stavbami se podle odstavce 1 rozumí

- a) uhlovodíková paliva a maziva pro služební vozidla, letadla a lodě ozbrojených sil nebo civilní složky,
- b) stavby uskutečňované v rámci projektu bezpečnostních investic Organizace Severoatlantické smlouvy, včetně vybavení těchto staveb,
- c) služby související s provozem staveb uvedených v písmenu b).

(3) Vojenské orgány ozbrojených sil vysílajícího státu, popřípadě Organizace Severoatlantické smlouvy uplatní nárok na vrácení daně prostřednictvím Ministerstva obrany u Finančního úřadu pro Prahu 1, a to na tiskopise předepsaném Ministerstvem financí.

(4) Vojenské orgány ozbrojených sil vysílajícího státu, popřípadě Organizace Severoatlantické smlouvy mají pro tento účel postavení daňového subjektu bez povinnosti se registrovat.

(5) Žádost o vrácení daně musí být doložena daňovými doklady podle § 28 nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby, které jsou vystaveny plátcem.

(6) Na doklad o prodeji zboží nebo služeb je plátce poskytující zdanitelné plnění povinen uvést

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) název subjektu podle odstavce 1, pro který se uskutečňuje zdanitelné plnění,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo dokladu,
- f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou na desítky haléřů nahoru,

⁶⁰⁾ Zákon č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

i) výši ceny nezahrnující daň celkem.

(7) Finanční úřad pro Prahu 1 daň vrátí na účet Ministerstva obrany vedený pro tyto účely do 30 dnů ode dne následujícího po podání žádosti nebo po dni, ve kterém dojde k odstranění vad žádosti. Ministerstvo obrany vrátí daň osobám podle odstavce 1. Nárok na vrácení daně zaniká nejpozději do 6 kalendářních měsíců od konce měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

§ 87

Prodej zboží za ceny bez daně

(1) Zboží lze prodávat na základě povolení celního úřadu za ceny bez daně v tranzitním prostoru mezinárodních letišť a na palubách letadel fyzickým osobám při jejich bezprostředním výstupu z území Evropského společenství.

(2) Zboží, které je předmětem spotřební daně, lze dodávat do prostor uvedených v odstavci 1 pouze v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně.

(3) U zboží, které bylo dodáno plátcem v tuzemsku a bylo umístěno do prostor uvedených v odstavci 1, držitel povolení může uplatnit nárok na odpočet daně za podmínek stanovených tímto zákonem.

(4) Zboží lze prodávat za ceny bez daně fyzickým osobám po ověření, že jejich bezprostřední cílová stanice je ve třetí zemi. Držitel povolení je povinen zajistit, aby při prodeji zboží bylo na dokladu o prodeji vyznačeno číslo letu, druh zboží a cena bez daně.

(5) Povolení k prodeji za ceny bez daně vydává celní úřad místně příslušný mezinárodnímu letišti, a to i v případě povolení k prodeji za ceny bez daně na palubách letadel.

(6) Návrh na povolení musí obsahovat tyto náležitosti:

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo a daňové identifikační číslo navrhovatele, pokud je navrhovatel právnickou osobou; jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo podnikání a daňové identifikační číslo nebo datum narození navrhovatele, pokud je navrhovatel fyzickou osobou,
- b) označení prostor podle odstavce 1, popřípadě uvedení leteckých linek, na kterých hodlá navrhovatel prodávat zboží za ceny bez daně,
- c) název, popřípadě označení prodávaného zboží,
- d) souhlas provozovatele letiště s prodejem za ceny bez daně v prostorách uvedených v odstavci 1, popřípadě souhlas provozovatele letiště s prodejem za ceny bez daně na palubách letadel,
- e) výpis z obchodního rejstříku nebo výpis z živnostenského rejstříku, který nesmí být v den podání návrhu starší 30 dnů,
- f) doklad o tom, že navrhovatel nemá v tuzemsku

nedoplatek evidovaný správcem daně nebo nedoplatek na zdravotním pojištění, na pojistném na sociální zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, včetně penále, který nesmí být v den podání návrhu starší 30 dnů,

g) výpis z evidence Rejstříku trestů, pokud je navrhovatelem fyzická osoba, nebo výpisy z evidence Rejstříku trestů statutárního orgánu nebo členů statutárního orgánu, pokud je navrhovatelem právnická osoba, které nesmějí být v den podání návrhu starší více než 30 dnů.

(7) Celní úřad vydá povolení, pokud návrh na vydání povolení obsahuje náležitosti uvedené v odstavci 6 a navrhovatel není v likvidaci nebo v konkursním řízení či vyrovnacím řízení.

(8) Celní úřad rozhodne o návrhu na vydání povolení do 60 dnů od zahájení řízení; ve zvláště složitých případech rozhodne nejdéle do 90 dnů; pokud nelze vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, může ji přiměřeně prodloužit nejbližší vyšší nadřízený orgán. Jestliže nemůže celní úřad rozhodnout do 60 dnů, popřípadě do 90 dnů, musí o tom navrhovatele s uvedením důvodu uvědomit.

(9) V povolení k prodeji za ceny bez daně celní úřad stanoví druhy zboží, které mohou být prodávány za ceny bez daně.

(10) Celní úřad může v povolení stanovit podmínky pro zabezpečení zboží v prostorách uvedených v odstavci 1 a na palubách letadel a prostorů, ve kterých je zboží skladováno před jejich umístěním do prostor uvedených v odstavci 1 a na paluby letadel.

(11) Držitel povolení musí nejpozději do 15 dnů ode dne vzniku změny oznámit celnímu úřadu každou změnu skutečností a údajů uvedených v odstavci 6. U změny sídla, popřípadě místa podnikání, označení prostor, popřípadě leteckých linek nebo druhů zboží, celní úřad rozhodne o změně povolení. U změny ostatních skutečností a údajů, které jsou uvedeny v povolení, celní úřad vydá nové povolení a odejme předchozí povolení. Doručené nebo sdělené nové rozhodnutí o vydání povolení musí současně ve výrokové části obsahovat rozhodnutí o odejmutí původního povolení.

(12) Povolení zaniká

- a) zánikem právnické osoby, pokud je držitel právnickou osobou,
- b) úmrtím držitele nebo nabytím právní moci rozsudku soudu o prohlášení držitele za mrtvého, pokud je držitel fyzickou osobou,
- c) nabytím právní moci usnesení soudu o zamítnutí návrhu na prohlášení konkurzu pro nedostatek majetku nebo nabytím právní moci usnesení soudu, kterým se ruší konkurz na majetek držitele, nebo
- d) dnem zániku živnostenského oprávnění.

- (13) Celní úřad povolení odejme, pokud
- a) se změnilы podmínky, na jejichž základě bylo povolení vydáno a držitel nepožádal o jeho změnu,
 - b) držitel o to požádá, nebo
 - c) držitel nedodrжуje podmínky týkající se prodeje zboží za ceny bez daně stanovené tímto zákonem nebo jiným právním předpisem nebo podmínky uvedené v povolení.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ REŽIMY

§ 88

Zvláštní režim pro poskytnutí elektronických služeb

(1) Zahraniční osoba povinná k dani, která není v tuzemsku osobou povinnou přiznat a zaplatit daň s výjimkou § 108 odst. 1 písm. q) a povinnost přiznat a zaplatit daň nemá ani v jiném členském státě (dále jen „evidovaná osoba“), může postupovat podle zvláštního režimu, pokud poskytne elektronickou službu osobě, která není osobou povinnou k dani a která má sídlo, místo pobytu nebo se obvykle zdrжуje na území Evropského společenství, a pokud postupuje podle zvláštního režimu při poskytnutí všech elektronických služeb, na které lze uplatnit tento zvláštní režim.

(2) Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

- a) státem identifikace členský stát, který si evidovaná osoba zvolí jako stát, ve kterém se přihlásí k postupu podle zvláštního režimu,
- b) státem spotřeby členský stát, ve kterém je podle § 10 odst. 10 místo plnění při poskytnutí elektronické služby.

(3) Evidovaná osoba, která si zvolí tuzemsko jako stát identifikace, je povinna oznámit Finančnímu úřadu Brno I

- a) zahájení a zrušení činnosti podle zvláštního režimu,
- b) změny, na jejichž základě není oprávněna dále postupovat podle zvláštního režimu, a
- c) změny týkající se údajů o zahájení činnosti.

(4) Oznámení podle odstavce 3 musí být učiněno elektronicky ve formě stanovené Ministerstvem financí.

(5) Oznámení podle odstavce 3 může být učiněno také v anglickém jazyce.

(6) Pokud se jedná o oznámení zahájení činnosti podle zvláštního režimu, je v něm evidovaná osoba povinna uvést

- a) název, pod kterým podniká,
- b) adresu,

- c) elektronické adresy včetně identifikace jejich webových stránek,
- d) prohlášení, že není plátcem ani osobou evidovanou k dani v jiném členském státě, a
- e) daňové identifikační číslo, které jí bylo přiděleno ve třetí zemi.

(7) Po oznámení zahájení činnosti podle zvláštního režimu přidělí Finanční úřad Brno I na žádost evidované osobě daňové evidenční číslo.

(8) Evidovaná osoba, která si zvolí tuzemsko jako stát identifikace, je povinna podat hlášení o dani Finančnímu úřadu Brno I za každé kalendářní čtvrtletí nejpozději do 20 dnů po skončení příslušného kalendářního čtvrtletí a zaplatit daň v eurech ve výši daně uvedené v hlášení.

(9) Hlášení o dani musí být podáno elektronicky ve formě stanovené Ministerstvem financí. Evidovaná osoba je povinna v hlášení uvést

- a) daňové evidenční číslo,
- b) celkovou částku za poskytnuté elektronické služby za kalendářní čtvrtletí, sníženou o daň, pro každý stát spotřeby,
- c) výši daně v eurech vyčíslenou podle příslušných sazeb daně z částky poskytnuté služby ve státu spotřeby a
- d) celkovou výši daně za elektronické služby poskytnuté podle zvláštního režimu na území Evropského společenství.

(10) Evidovaná osoba, která si zvolí tuzemsko jako stát identifikace, je povinna uchovávat záznamy o plnění, na které se vztahuje zvláštní režim, po dobu 10 let od konce roku, ve kterém se plnění uskutečnilo, a v této době je povinna na vyžádání správce daně záznamy elektronicky poskytnout. Správce daně daň nevy měřuje a postupuje pouze v souladu s hlášením a provedenou platbou daně.

(11) Správce daně odejme evidované osobě, která si zvolí tuzemsko jako členský stát identifikace, daňové evidenční číslo, pokud

- a) evidovaná osoba opakovaně poruší podmínky zvláštního režimu,
- b) evidovaná osoba správcí daně oznámí, že již nebude poskytovat elektronické služby podle zvláštního režimu,
- c) zjistí, že evidovaná osoba přestala poskytovat elektronické služby podle zvláštního režimu, nebo
- d) evidovaná osoba nesplňuje podmínky pro postup podle zvláštního režimu.

(12) Jestliže správce daně odejme evidované osobě daňové evidenční číslo, evidovaná osoba není oprávněna postupovat podle zvláštního režimu.

(13) Rozhodnutí o odejmutí se doručuje evido-

vané osobě elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu stejným způsobem, jakým je podáváno oznámení podle odstavce 3.

§ 89

Zvláštní režim pro cestovní službu

(1) Zvláštní režim je povinen použít poskytovatel cestovní služby, který jedná se zákazníkem vlastním jménem, při poskytnutí cestovní služby zákazníkovi. Zvláštní režim není oprávněn použít poskytovatel cestovní služby při poskytnutí služby za účelem obstarání cestovní služby jménem a na účet jiné osoby.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) poskytovatelem cestovní služby osoba, která poskytuje zákazníkovi cestovní službu,
- b) zákazníkem osoba, které je poskytnuta cestovní služba a je touto osobou spotřebována,
- c) cestovní službou poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje kombinace služeb cestovního ruchu⁶¹⁾ a popřípadě zboží, pokud jsou jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; poskytnutí cestovní služby se považuje za poskytnutí jedné služby, přestože k uskutečnění cestovní služby se využije více služeb cestovního ruchu a popřípadě zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; za cestovní službu se považuje i poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje pouze jednu nakoupenou službu cestovního ruchu.

(3) Při poskytnutí cestovní služby je základem daně přírůžka poskytovatele cestovní služby snížená o daň z přírůžky. Tato přírůžka se stanoví jako rozdíl mezi celkovou částkou, která má být zaplacená zákazníkem za poskytnutou cestovní službu, a součtem cen za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby. Je-li tento rozdíl záporný, základem daně je nula.

(4) Místo plnění při poskytnutí cestovní služby se stanoví podle § 9.

(5) Poskytovatel cestovní služby je povinen přiznat daň ke dni uskutečnění cestovní služby. Cestovní služba se považuje za uskutečněnou dnem poskytnutí cestovní služby. Za poskytnutí cestovní služby se považuje den poskytnutí poslední služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě.

(6) U cestovní služby se uplatňuje základní sazba daně.

(7) Pokud jednotlivé služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty ve třetí zemi, cestovní služba je osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Jestliže služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob jsou poskytnuty jak v třetí zemi, tak i na území Evropského společenství, je cestovní služba osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícím poskytnutým službám ve třetí zemi a na území Evropského společenství.

(8) Poskytovatel cestovní služby nemá nárok na odpočet daně ani na vrácení daně v jiném členském státě u zboží a služeb cestovního ruchu nakoupených od plátců nebo od osob registrovaných k dani v jiném členském státě, které poskytuje zákazníkovi jako součást cestovní služby.

(9) Poskytovatel cestovní služby při poskytnutí cestovní služby nesmí samostatně uvést na daňovém dokladu daň týkající se přírůžky.

(10) Plátce, kterému byla poskytnuta cestovní služba, nemá nárok na odpočet daně z přírůžky, kterou je povinen zaplatit v ceně za tuto poskytnutou službu.

(11) Pokud poskytovatel cestovní služby poskytuje vlastní službu nebo zboží vytvořené vlastní činností, které nesmí zahrnout do cestovní služby, je povinen uplatňovat daň u těchto zdanitelných plnění podle příslušné sazby a základem daně je cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu,²⁴⁾ která je považována za cenu včetně daně.

(12) Pokud poskytovatel cestovní služby uplatňuje daň a současně je povinen použít zvláštní režim, je také povinen vést v evidenci pro daňové účely samostatné plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(13) Plátce je povinen opravit základ daně a výši daně u poskytnuté cestovní služby při změně ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny, pokud tato změna má za následek zvýšení daňové povinnosti. Rozdíl původního a opraveného základu daně se považuje za samostatné zdanitelné plnění a plátce je povinen provést opravu ke dni změny ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny. Pro výpočet daně se použije sazba daně platná ke dni uskutečnění původního zdanitelného plnění. Jestliže změna ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny, má za následek snížení daňové povinnosti,

⁶¹⁾ Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

může plátce opravit základ daně a výši daně stejným způsobem.

§ 90

Zvláštní režim pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) uměleckými díly, sběratelskými předměty, starožitnostmi zboží uvedené v příloze č. 4,
- b) použitým zbožím hmotný movitý majetek, který je vhodný k dalšímu použití v nezměněném stavu nebo po opravě, kromě uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností uvedených v příloze č. 4 a kromě drahých kovů a drahokamů,
- c) obchodníkem plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která v rámci uskutečňování ekonomických činností pořizuje nebo dováží použité zboží, umělecké předměty, sběratelské předměty nebo starožitnosti za účelem dalšího prodeje, jednající na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, pokud ji náleží odměna.

(2) Zvláštní režim může použít obchodník při dodání použitého zboží včetně dodání použitého zboží na základě smlouvy o finančním pronájmu, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, pokud je toto zboží obchodníkovi dodáno

- a) osobou, která není plátcem ani osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,
- b) jiným plátcem nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, pro které dodání tohoto zboží je osvobozeno od daně podle § 62, nebo
- c) jiným obchodníkem, pokud při dodání tohoto zboží tímto jiným obchodníkem byl použit zvláštní režim.

(3) Pokud podle odstavce 2 písm. c) je dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, jiným obchodníkem z jiného členského státu, předmětem daně s použitím zvláštního režimu v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží, není pořízení tohoto zboží z jiného členského státu předmětem daně v tuzemsku.

(4) Při použití zvláštního režimu je základem daně přírážka snížená o daň z přírážky. Tato přírážka se stanoví jako rozdíl mezi prodejní cenou obchodníka a pořizovací cenou tohoto zboží. Pokud je tento rozdíl záporný, základem daně je nula. Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

- a) prodejní cenou úplata, která byla nebo má být získána obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno, nebo od třetí strany, včetně dotace k ceně přímo spojené s tímto plněním, daní, cel, poplatků a vedlejších výdajů jako provize, náklady na balné, přepravu a pojištění požadované obchodníkem od

osoby, které je zboží dodáno, s výjimkou částek uvedených v § 36 odst. 5,

- b) pořizovací cenou úplata stanovená v písmenu a), která byla nebo má být získána od obchodníka osobou, která mu zboží dodává.

(5) Obchodník se může rozhodnout pro používání zvláštního režimu při dodání

- a) uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,
- b) uměleckého díla, které mu dodal zhotovitel díla nebo jeho právní nástupce,
- c) uměleckého díla, které mu dodal jiný plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, kteří nejsou obchodníky, u kterého byla uplatněna snížená sazba daně.

(6) Pokud obchodník postupuje podle odstavce 5, je povinen stanovit základ daně podle odstavce 4. Pořizovací cena pro výpočet přírážky při dovozu zboží podle odstavce 5 písm. a) se stanoví jako součet základu daně při dovozu tohoto zboží a daně vyměřené při dovozu zboží.

(7) Postup podle odstavce 5 je obchodník povinen oznámit správci daně. Obchodník je povinen postupovat podle zvláštního režimu nejméně dva následující po sobě jdoucí kalendářní roky ode dne oznámení.

(8) Pokud při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti jsou splněny podmínky pro osvobození vývozu zboží podle § 66, je dodání tohoto zboží, jestliže je předmětem zvláštního režimu, také osvobozeno od daně.

(9) Plátce nemá nárok na odpočet daně z přírážky, kterou je povinen zaplatit v prodejní ceně zboží, které mu bylo dodáno obchodníkem, pokud je dodání tohoto zboží předmětem zvláštního režimu.

(10) Obchodník při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nemá nárok na odpočet daně

- a) u uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,
- b) u uměleckého díla, které mu dodal zhotovitel díla nebo jeho právní nástupce,
- c) u uměleckého díla, které mu dodal jiný plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, kteří nejsou obchodníky, u kterého byla uplatněna snížená sazba daně.

(11) Pokud se použije zvláštní režim při dodání zboží do jiného členského státu, nepoužije se § 8 a 64. Zvláštní režim nelze použít při dodání nového dopravního prostředku z tuzemska do jiného členského státu.

(12) Pokud obchodník uplatňuje daň a současně používá zvláštní režim, je povinen vést v evidenci pro daňové účely samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(13) Obchodník při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nesmí samostatně uvést na daňovém dokladu daň týkající se přírážky.

(14) Pokud obchodník uplatňuje daň při

- a) dodání uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl, má nárok na odpočet daně při dovozu tohoto zboží,
- b) dodání uměleckého díla, které mu dodal zhotovitel díla nebo jeho právní nástupce, má nárok na odpočet daně u dodaného uměleckého díla,
- c) dodání uměleckého díla, které mu dodal jiný plátcе nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, kteří nejsou obchodníky, u kterého byla uplatněna daň, má nárok na odpočet daně u dodaného uměleckého díla,

přičemž může uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto zboží nejdříve ve zdaňovacím období, ve kterém je povinen priznat daň.

§ 91

Zvláštní režim pro plátce, kteří nakupují zboží za účelem jeho dalšího prodeje v nezměněném stavu

Plátci, kteří nakupují zboží za účelem jeho dalšího prodeje v nezměněném stavu a nejsou prokazatelně schopni vykazovat daň na výstupu na základě kontrolovatelné denní evidence tržeb, mohou požádat příslušného správce daně o stanovení individuálního způsobu stanovení daňové povinnosti. Správce daně je povinen stanovit plátci na základě konkrétních podmínek vedení záznamní povinnosti ve smyslu § 100 a zvláštního právního předpisu⁶²⁾ individuální způsob stanovení daňové povinnosti. Správce daně zároveň určí plátci i dobu, na kterou se tato výjimka vztahuje.

§ 92

Zvláštní režim pro investiční zlato

(1) Investičním zlatem se rozumí

- a) zlato ve tvaru uzančních slitků o hmotnosti připouštěné na trhy zlata a ryzosti nejméně 995 tisícín,
- b) zlaté mince, které
 1. mají ryzost nejméně 900 tisícín,
 2. byly vyraženy po roce 1800,
 3. jsou nebo byly v zemi svého původu zákoným platidlem a
 4. jsou obvykle prodávány za cenu, která nepřevyšuje volnou tržní hodnotu jejich zlatého obsahu o více než 80 %.

(2) Česká národní banka uveřejní ve Věstníku

České národní banky seznam zlatých mincí, které splňují podmínky podle odstavce 1 písm. b).

(3) Od daně je osvobozeno dodání investičního zlata v tuzemsku, pořízení z jiného členského státu a jeho dovoz. Osvobození od daně se vztahuje i na

- a) investiční zlato s osvědčením pro fyzicky alokované a nealokované zlato,
- b) investiční zlato obchodované na zlatých účtech, a to zejména úvěry a swapy zakládající k investičnímu zlatu vlastnické právo nebo právní nárok, nebo
- c) termínované obchody s investičním zlatem, včetně futures a forwardů, které zahrnují převod vlastnického práva nebo právního nároku k investičnímu zlatu.

(4) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozena služba osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění dodání zlata.

(5) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, se může rozhodnout, že uplatní daň u dodání investičního zlata, které by bylo osvobozeno podle odstavce 3, jinému plátci nebo osobě registrované k dani v jiném členském státě.

(6) U zprostředkovatelské služby, která spočívá v obstarání dodání investičního zlata podle odstavce 4, může být uplatněna daň, pokud plátce při dodání investičního zlata uplatnil daň podle odstavce 5.

(7) Plátce, který dodává investiční zlato osvobozené od daně, má nárok na odpočet daně v plné výši

- a) při nakoupení investičního zlata, u něhož byla uplatněna daň podle odstavce 5,
- b) při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zlata, které není investičním zlatem, a které následně plátce nebo jím zmocněná třetí osoba přemění na investiční zlato, nebo
- c) při nakoupení služby, spočívající ve změně formy, hmotnosti nebo ryzosti zlata, včetně investičního zlata.

(8) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, má nárok na odpočet daně v plné výši při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zboží nebo služby, přímo související s výrobou investičního zlata nebo přeměnou zlata na investiční zlato.

⁶²⁾ § 39 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA IV

SPRÁVA DANĚ V TUZEMSKU

§ 93

Správa daně

(1) Při správě daně a při řízení o věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle právního předpisu upravujícího správu daní,⁶³⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Při dovozu a vývozu zboží se postupuje podle právního předpisu upravujícího správu cla,¹³⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 94

Plátci

(1) Osoba povinná k dani, která má sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku, jejíž obrat za 12 kalendářních měsíců přesáhne částku uvedenou v § 6, se stává plátcem od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat. Pokud nesplní registrační povinnost, stává se plátcem dnem účinnosti registrace uvedeným na osvědčení o registraci.

(2) Osoby povinné k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, které uskutečňují zdanitelná plnění na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, jejichž individuální obrat nepřekročí částku podle § 6, ale celkový obrat těchto osob v rámci sdružení i mimo něj překročí částku uvedenou v § 6, se stávají plátcí dnem účinnosti uvedeným na osvědčení o registraci. Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uzavře smlouvu o sdružení nebo jinou obdobnou smlouvu s jiným plátcem, se stává plátcem dnem uzavření této smlouvy. Osoby povinné k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, které uskutečňují zdanitelná plnění společně na základě smlouvy o sdružení nebo jiné obdobné smlouvy, se stávají plátcí dnem účinnosti uvedeným na osvědčení o registraci účastníka, který se zaregistroval jako plátec nejdříve.

(3) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která nabývá majetek pro účely uskutečňování ekonomických činností na základě rozhodnutí o privatizaci podle zvláštního právního předpisu,⁶³⁾ a osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která nabývá majetek od plátce na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladem podniku

nebo části podniku, tvořící organizační složku podniku, se stává plátcem dnem nabytí majetku.

(4) Osoby povinné k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, na které při přeměně společnosti nebo družstva podle zvláštního právního předpisu⁶⁴⁾ přechází nebo je převáděno jmění zanikající společnosti nebo družstva, pokud zanikající společnost nebo družstvo byly plátcem, se stávají plátcí dnem zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Právnícká osoba, která při změně právní formy na jinou formu podle zvláštního právního předpisu⁶⁴⁾ nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní poměry a právní postavení jejich společníků, nepřestává být plátcem.

(5) Osoba povinná k dani, která jako osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti, se stává plátcem ke dni následujícímu po dni úmrtí plátce. Při ukončení dědického řízení se dědic, kterému je majetek vydáván a který pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti, stává plátcem ke dni následujícímu po dni vydání majetku.

(6) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, a uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu, se stává plátcem dnem, kdy hodnota pořízeného zboží bez daně v běžném kalendářním roce převyší částku 10 000 EUR nebo ekvivalentní částku v jiné měně. Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle § 2 odst. 2 písm. b) se započítává hodnota zboží dodaného osobě povinné k dani formou zaslání zboží podle § 18 a hodnota zboží, které bylo touto osobou nakoupeno v jiném členském státě a přemístěno do tuzemska. Plátec je povinen přiznat a zaplatit daň z pořízeného zboží, jehož hodnotou překročí uvedenou částku.

(7) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, které je zasíláno zboží podle § 18, které je předmětem spotřební daně, se stává plátcem dnem dodání zboží. Plátec je povinen přiznat a zaplatit daň ze zboží dodaného v tento den.

(8) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, které jsou poskytovány služby uvedené v § 10 odst. 1, 2, 4, 5, 6, 9, 12 a 13 osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osobou povinnou k dani,

⁶³⁾ Zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁴⁾ § 69 a násl., § 254 a násl. obchodního zákoníku.

se stává plátcem dnem poskytnutí uvedených služeb. Plátce je povinen přiznat a zaplatit daň již ze služeb poskytnutých tento den.

(9) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, které je dodáno zbožím podle § 13 odst. 8 osobou registrovanou k dani v jiném členském státu, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osobou povinnou k dani, se stává plátcem dnem dodání zboží. Plátce je povinen přiznat a zaplatit daň ze zboží dodaného v tento den.

(10) Plátce je povinen uvádět daňové identifikační číslo ve struktuře kód země CZ a kmenová část, kterou tvoří obecný identifikátor podle zvláštního právního předpisu.⁶⁵⁾

(11) Osoba registrovaná v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, která uskuteční plnění s místem plnění v tuzemsku a je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň z tohoto plnění podle § 108, se stává plátcem dnem uvedeným na osvědčení o registraci.

§ 95

Registrace plátce

(1) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, jejíž obrat překročil částku uvedenou v § 6, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený limit.

(2) Osoby povinné k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, které uskutečňují zdanitelná plnění společně na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, jsou povinny, pokud celkový obrat těchto osob v rámci sdružení i mimo něj překročí částku uvedenou v § 6, podat jednotlivě přihlášku k registraci ve lhůtě uvedené v odstavci 1. Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uzavře smlouvu o sdružení nebo jinou obdobnou smlouvu s plátcem, je povinna podat přihlášku k registraci ke dni uzavření této smlouvy. Osoby povinné k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, které podnikají společně na základě smlouvy o sdružení nebo jiné obdobné smlouvy a nejsou plátcí, jsou povinny podat přihlášku k registraci k datu účinnosti uvedenému na osvědčení o registraci účastníka, který je registrován jako plátce nejdříve. Současně s přihláškou k registraci předloží jednotliví účastníci

správci daně písemnou smlouvu o sdružení a sdělí jméno určeného účastníka sdružení, který povede daňovou evidenci za sdružení podle § 100 odst. 3.

(3) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která nabývá majetek pro účely uskutečňování ekonomických činností na základě rozhodnutí o privatizaci nebo na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladem podniku nebo části podniku, tvořící organizační složku podniku, je povinna podat přihlášku k registraci nejpozději do 15 dnů ode dne nabytí majetku.

(4) Osoby povinné k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, na které při přeměně společnosti nebo družstva přechází nebo je převáděno jmění zanikající společnosti nebo družstva, pokud zanikající společnost nebo družstvo byly plátcem, jsou povinny podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Právnícká osoba, která je plátcem a při změně právní formy na jinou formu nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, je povinna do 15 dnů ode dne zápisu změny právní formy v obchodním rejstříku oznámit změnu správci daně, který ji vyznačí na osvědčení o registraci.

(5) Osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu, která pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti a není plátcem, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne úmrtí plátce, pokud při zrušení registrace v důsledku úmrtí plátce nepostupovala podle § 74 odst. 5. Při ukončení dědického řízení je dědic, kterému je vydáván majetek zemřelého plátce, který pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti a není plátcem, povinen podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne vydání majetku, pokud neuplatnil postup podle § 74 odst. 5. Obdobně se postupuje v případě úmrtí plátce, který podnikal podle zvláštního právního předpisu.⁶⁶⁾

(6) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, a uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu, je povinna podat přihlášku k registraci nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy překročila částku podle § 2 odst. 2 písm. b).

(7) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která je osvobozena od uplatňování daně, protože její obrat nepřesáhla částku podle § 6, může předložit přihlášku k registraci kdykoliv a plátcem se stává ode dne účinnosti uvedeného na osvědčení o registraci.

(8) Osoba povinná k dani se sídlem, místem pod-

⁶⁵⁾ § 33 odst. 12 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁶⁾ § 2 odst. 2 písm. c) a d) obchodního zákoníku.

nikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, není oprávněna podat přihlášku k registraci. Pokud tato osoba začne uskutečňovat zdanitelná plnění a plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, je povinna podat přihlášku k registraci podle odstavce 1, pokud její celkový obrát přesáhne limit stanovený v § 6 odst. 1. Jestliže se osoba povinná k dani rozhodne uplatňovat daň u nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor podle § 56, může podat přihlášku k registraci kdykoliv.

(9) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, pro kterou je uskutečněno zasílání zboží podle § 18, které je předmětem spotřební daně, je povinna podat přihlášku k registraci nejpozději 15 dnů ode dne prvního dodání zboží.

(10) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, které jsou poskytovány služby podle § 10 odst. 1, 2, 4, 5, 6, 9, 12 a 13 osobou registrovanou v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osobou povinnou k dani, je povinna podat přihlášku k registraci nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy jí byly služby poskytnuty.

(11) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, které je dodáno zboží podle § 13 odst. 8, je povinna podat přihlášku k registraci nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy jí bylo zboží dodáno.

(12) Osoba povinná k dani, která se stane plátcem podle § 94 odst. 11, je povinna podat přihlášku k registraci Finančnímu úřadu pro Prahu 1 nejpozději k datu uskutečnění plnění. V přihlášce k registraci je povinna uvést všechna daňová identifikační čísla, která jí byla přidělena v jiném členském státě nebo ve třetí zemi. Pokud tato osoba začne uskutečňovat plnění v tuzemsku prostřednictvím provozovny, je povinna tuto skutečnost oznámit Finančnímu úřadu pro Prahu 1, který provede změnu místní příslušnosti podle adresy provozovny. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu ani místo pobytu v tuzemsku, která uskutečňuje pouze přemístění zboží z jiného členského státu a následné dodání jednomu kupujícímu podle § 16 odst. 4, není povinna předložit přihlášku k registraci, pokud kupující zaplatí daň z přemístěného zboží jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

§ 96

Osoby identifikované k dani

(1) Osobou identifikovanou k dani je právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání a neuskutečňuje ekonomické činnosti v tuzemsku, nebo osoba povinná k dani, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, pokud pořizují zboží z jiného členského státu a hodnota pořízeného zboží bez daně v běžném kalendářním roce převyší částku 10 000 EUR nebo ekvivalentní částku v jiné měně přepočtenou na českou měnu. Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle § 2 odst. 2 písm. b) se započítává hodnota zboží dodaného osobě formou zasílání zboží podle § 18 a hodnota zboží, které bylo nakoupeno touto osobou v jiném členském státě a přemístěno do tuzemska. Osoba identifikovaná k dani je povinna přiznat a zaplatit daň z pořízení zboží, jehož hodnotou převyší stanovenou částku.

(2) Osobou identifikovanou k dani je vždy právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, nebo osoba, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, pokud je jí zasíláno zboží, které je předmětem spotřební daně.

(3) Osoba identifikovaná k dani je povinna uvádět daňové identifikační číslo ve struktuře kód země CZ a kmenová část, kterou tvoří obecný identifikátor podle zvláštního právního předpisu.⁶⁵⁾

§ 97

Registrace osob identifikovaných k dani

(1) Osoba identifikovaná k dani podle § 96 odst. 1 je povinna podat přihlášku k přidělení daňového identifikačního čísla pro účely přiznání a zaplacení daně místně příslušnému správci daně nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy hodnota pořízeného zboží překročila stanovenou částku, a osobou identifikovanou k dani se stává dnem překročení stanovené částky.

(2) Osoba identifikovaná k dani podle § 96 odst. 2 je povinna podat přihlášku k přidělení daňového identifikačního čísla pro přiznání a zaplacení daně místně příslušnému správci daně nejpozději do 15 dnů ode dne dodání uvedeného zboží a osobou identifikovanou k dani se stává dnem dodání zboží.

(3) Právnické osoby, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, nebo osoba, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, mohou v případě, že pořizují zboží z jiného členského státu, podat přihlášku k přidělení daňového identifikačního čísla místně příslušnému správci daně, i když hodnota pořízeného zboží nepřekročí částku 10 000 EUR nebo ekvivalentní částku v jiné měně přepočtenou na českou měnu, a osobou

identifikovanou k dani musí zůstat nejméně dva následující po sobě jdoucí kalendářní roky.

§ 98

Náhrada za nesplnění zákonné registrační povinnosti

(1) Nesplní-li osoba povinná k dani povinnost se registrovat podle § 95 odst. 1, je povinna uhradit správci daně částku ve výši 10 % z celkových příjmů nebo výnosů jako náhradu za zdanitelná plnění, která uskutečnila bez daně. Celková částka se počítá od data, kdy se osoba povinná k dani měla stát plátcem, až do data, kdy se stala plátcem na základě rozhodnutí správce daně.

(2) Nesplní-li osoba identifikovaná k dani, která pořizuje zboží z jiného členského státu, povinnost se registrovat, je povinna uhradit správci daně jako náhradu částku ve výši 10 % z hodnoty zboží, které pořídila neoprávněně bez daně.

(3) Rozhodnutí o uložení náhrady musí být odůvodněno a včas podané odvolání má odkladné účinky. Platba uvedené částky se považuje za příjem daně podle tohoto zákona.

§ 99

Zdaňovací období

(1) Zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí, pokud obrat plátce za předcházející kalendářní rok nedosáhl 10 000 000 Kč.

(2) Pokud obrat plátce za předcházející kalendářní rok dosáhl 10 000 000 Kč, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(3) Plátce, jehož obrat za předcházející kalendářní rok dosáhl 2 000 000 Kč, je oprávněn si zvolit za zdaňovací období kalendářní měsíc a tuto změnu oznámí správci daně. Osoba povinná k dani, která podává přihlášku k registraci, si může zvolit za zdaňovací období kalendářní měsíc, pokud v předcházejícím kalendářním roce dosáhla výše uvedeného obratu a tuto skutečnost uvede do přihlášky k registraci.

(4) Zdaňovací období plátce, který podniká společně s jinými plátcí na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, se stanoví ze součtu obratu dosaženého všemi účastníky v rámci sdružení a obratu plátce dosaženého mimo sdružení.

(5) Při přeměně společnosti fúzí se zdaňovací období zúčastněných společností nebo družstev stanoví ze součtu obrátů zúčastněných společností nebo družstev. Při přeměně společnosti nebo družstva rozdělením se zdaňovací období nově založených nástupnických společností nebo družstev, popřípadě nástupnických společností nebo družstev při rozdělení sloučením stanoví tak, že se přiřadí ke každé nástupnické společnosti obrat zanikající společnosti nebo družstva

v poměru, v jakém na ně bylo převedeno jmění ze zanikající společnosti nebo družstva. Při převodu jmění na společníka se zdaňovací období stanoví z obratu společnosti, která se zrušuje bez likvidace, a obratu společníka.

(6) Pokud není znám obrat za předcházející kalendářní rok, stanoví se zdaňovací období podle odstavce 1 nebo 2 z předpokládaného ročního obratu v běžném roce.

(7) Prvním zdaňovacím obdobím plátce je kalendářní čtvrtletí nebo kalendářní měsíc, ve kterém se osoba povinná k dani stala plátcem.

(8) Změnu zdaňovacího období ze čtvrtletního na měsíční anebo z měsíčního na čtvrtletní je plátce oprávněn provést nejdříve od počátku následujícího kalendářního roku. Plátce je povinen oznámit správci daně změnu zdaňovacího období nejpozději do 31. ledna příslušného kalendářního roku.

(9) Zdaňovacím obdobím pro osobu identifikovanou k dani je kalendářní čtvrtletí.

(10) Zdaňovacím obdobím plátce podle § 94 odst. 11 je kalendářní čtvrtletí.

(11) Při prohlášení konkurzu končí probíhající zdaňovací období dnem, který předchází dni prohlášení konkurzu. Další zdaňovací období plátce začíná dnem prohlášení konkurzu a končí posledním dnem kalendářního měsíce, ve kterém byl prohlášen konkurz. Pro další období se považuje za zdaňovací období plátce kalendářní měsíc. Při zrušení konkurzu končí zdaňovací období dnem předcházejícím dni zrušení konkurzu, a pokud registrace plátce trvá, začíná zdaňovací období dnem zrušení konkurzu a končí posledním dnem kalendářního měsíce, ve kterém byl konkurz zrušen. Do konce kalendářního roku, ve kterém byl konkurz zrušen, je zdaňovacím obdobím plátce kalendářní měsíc a v následujícím kalendářním roce se zdaňovací období určí podle odstavců 1 až 3.

§ 100

Evidence pro daňové účely

(1) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně veškeré údaje vztahující se k jeho daňové povinnosti, zejména údaje potřebné pro správné stanovení daňové povinnosti. Plátce je povinen vést evidenci v takovém členění, aby sestavil daňové přiznání, a jestliže uskutečnil dodání zboží do jiného členského státu osobě registrované k dani, aby sestavil souhrnné hlášení.

(2) Plátce je povinen vést také evidenci uskutečněných plnění, která jsou osvobozená od daně nebo nejsou předmětem daně. Plátce, který nemá povinnost vést účetnictví nebo účetnictví nevede dobrovolně, je povinen vést evidenci obchodního majetku.

(3) Plátcí, kteří podnikají společně na základě

smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, jsou povinni vést evidenci pro účely daně podle odstavců 1 a 2 za činnost, pro kterou se sdružili, odděleně. Evidenci vede určený účastník sdružení, který za sdružení plní všechny povinnosti a uplatňuje práva vyplývající z tohoto zákona pro ostatní jednotlivé účastníky.

(4) Plátce, který pořizuje zboží z jiného členského státu, a osoba identifikovaná k dani jsou povinni vést evidenci o hodnotě pořízeného zboží v členění na pořízení zboží z jednotlivých členských států.

§ 101

Daňové přiznání a splatnost daně

(1) Plátce je povinen do 25 dnů po skončení zdaňovacího období podat daňové přiznání na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí, a to i v případě, že mu nevznikla daňová povinnost, pokud zákon nestanoví jinak. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání, s výjimkou daně u dovezeného zboží podle § 20, u kterého je splatnost daně stanovena celními předpisy.

(2) Při prohlášení konkurzu je plátce povinen podat daňové přiznání za uplynulou část zdaňovacího období ke dni předcházejícímu prohlášení konkurzu, a to do 30 dnů po prohlášení konkurzu. Při ukončení konkurzu je plátce povinen podat daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém byl konkurz zrušen, nejpozději ke dni zrušení konkurzu.

(3) Plátce, který jako osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu pokračuje po zemřelém plátcovi v živnosti, je povinen podat za zemřelého daňové přiznání ke dni úmrtí do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém došlo k úmrtí plátce. Při ukončení dědického řízení, kdy je majetek vydáván dědici, je osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu, která pokračovala po zemřelém plátcovi v živnosti, povinna podat poslední daňové přiznání ke dni ukončení dědického řízení. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(4) Zanikne-li společnost nebo družstvo zrušením bez likvidace, je daňové přiznání za část zdaňovacího období ke dni předcházejícímu dni zániku plátce povinen podat právní nástupce plátce, a to s uvedením, že je podává za zaniklého plátce.

(5) Plátce, který jako určený účastník sdružení¹⁰⁾ vede evidenci pro daňové účely za sdružení podle § 100 odst. 3, je povinen uvést ve svém daňovém přiznání zdanitelná plnění a daňovou povinnost ze své činnosti a zdanitelná plnění a daňovou povinnost z činnosti celého sdružení. Ostatní účastníci sdružení v daňovém přiznání uvádějí pouze zdanitelná plnění a daňovou povinnost ze své vlastní činnosti.

(6) Osoba identifikovaná k dani je povinna do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém ji

vznikla daňová povinnost, podat daňové přiznání. Daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(7) Plátce podle § 94 odst. 11 je povinen do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém mu vznikla daňová povinnost, podat daňové přiznání. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

§ 102

Souhrnné hlášení

(1) Plátce, který uskutečnil dodání zboží do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě, je povinen podat souhrnné hlášení o dodání zboží do jiného členského státu na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí (dále jen „souhrnné hlášení“). V souhrnném hlášení uvede také přemístění obchodního majetku pro účely uskutečňování jeho ekonomických činností do jiného členského státu, a pokud je prostřední osobou při zjednodušeném postupu v třístranném obchodu podle § 17, také dodání zboží kupujícímu. Údaje o hodnotě dodaného zboží se uvádějí v české měně.

(2) Souhrnné hlášení za sdružení¹⁰⁾ podává určený účastník sdružení, který podává daňové přiznání za sdružení.

(3) Souhrnné hlášení za každé kalendářní čtvrtletí podává plátce do 25 dnů po skončení kalendářního čtvrtletí, a to současně s daňovým přiznáním.

(4) Pokud plátce, který podal souhrnné hlášení, zjistí, že uvedl chybné údaje, je povinen do 15 dnů od data zjištění chybných údajů podat následné souhrnné hlášení.

(5) Správce daně údaje v souhrnném hlášení, popřípadě v následném souhrnném hlášení prověří, případně nejasnosti odstraní a údaje využije při stanovení daňové povinnosti. Obdobný postup uplatní ohledně údajů, které správce daně obdrží v rámci mezinárodní spolupráce.

§ 103

Dodatečné daňové přiznání

(1) Plátce je povinen předložit dodatečné daňové přiznání, pokud

- a) souhrnem oprav zvyšuje daňovou povinnost,
- b) provádí opravu, při které se nemění poslední známá daňová povinnost, ale pouze údaje daňovým subjektem dříve tvrzené,
- c) provádí opravu sazby a výše daně podle § 49.

(2) Plátce může předložit dodatečné daňové při-

znání ve lhůtě stanovené zvláštním právním předpisem,⁶⁷⁾ pokud souhrnem oprav snižuje daňovou povinnost.

(3) V dodatečném daňovém přiznání podle odstavce 1 písm. a) a b) a odstavce 2 plátce uvádí pouze rozdíly od údajů, ze kterých byla stanovena předcházející daňová povinnost příslušného zdaňovacího období.

(4) V dodatečném daňovém přiznání podle odstavce 1 písm. c) plátce uvádí původní základ daně se záporným znaménkem, a pokud se nejedná o opravu zdanitelného plnění osvobozeného od daně, uvede i výši daně na výstupu s nesprávnou sníženou sazbou se záporným znaménkem. Dále uvede základ daně s kladným znaménkem, a pokud se nejedná o zdanitelné plnění osvobozené od daně, uvede s kladným znaménkem i výši daně na výstupu se správnou základní nebo sníženou sazbou.

(5) Pro osobu identifikovanou k dani platí odstavce 1 až 4 obdobně.

§ 104

Nesprávné uvedení daňové povinnosti za jiné zdaňovací období

(1) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daňové povinnosti v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, než do kterého příslušely, a nesnížil tím daňovou povinnost, správce daně daň za zdaňovací období, ve kterém měla být uplatněna, dodatečně nevyměří.

(2) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daňové povinnosti v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, než do kterého příslušely, a snížil tím daňovou povinnost, správce daně daň za zdaňovací období, ve kterém měla být uplatněna, dodatečně nevyměří, ale stanoví sankci ve výši 0,1 % z částky daně uvedené v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období za každý den krácení státního rozpočtu. Sankce je splatná v náhradní lhůtě 15 dnů ode dne doručení platebního výměru. Sankce se nepředepíše, nepřesáhne-li částku 100 Kč za zdaňovací období.

(3) Pro osobu identifikovanou k dani platí odstavce 1 a 2 obdobně.

(4) Sankce podle zvláštního právního předpisu⁶⁸⁾ se neuplatní.

§ 105

Vracení nadměrného odpočtu

(1) Vznikne-li v důsledku vyměření nadměrného odpočtu vratitelný přeplatek,⁶⁹⁾ vrátí se plátcí bez zádotci do 30 dnů od vyměření nadměrného odpočtu. Tento postup se neuplatní, pokud vznikne vratitelný přeplatek změnou daňové povinnosti na základě dodatečného vyměření, a postupuje se podle zvláštního právního předpisu.⁶⁹⁾ Prohlášením konkurzu se daňové řízení nepřerušuje a po prohlášení konkurzu se plátcí vrátí vyměřený nadměrný odpočet, pokud nemá daňové nedoplatky vzniklé před prohlášením i po prohlášení konkurzu.

(2) Pokud vznikne v důsledku neoprávněného uplatnění odpočtu daně daňový nedoplatek, počítá se sankce podle zvláštního právního předpisu⁶⁸⁾ od počátku běhu lhůty podle odstavce 1. Tato sankce⁶⁸⁾ se neuplatní do doby vrácení nadměrného odpočtu.

(3) Za den vzniku vratitelného přeplatku se považuje den vyměření a vratitelný přeplatek se vrátí, pokud činí více než 100 Kč.

§ 106

Zrušení registrace

(1) O zrušení registrace může plátce požádat nejdříve po uplynutí jednoho roku od data účinnosti uvedeného na osvědčení o registraci, pokud jeho obrat nepřesáhl za nejbližších předcházejících 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců částku 1 000 000 Kč.

(2) Plátcí podnikající na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy mohou požádat o zrušení registrace jednotlivě pouze při vystoupení nebo vyloučení ze sdružení za podmínek uvedených v odstavci 1, nebo pokud přestanou být osobou povinnou k dani, a to po vypořádání majetku. Při rozpuštění sdružení mohou požádat všichni účastníci sdružení o zrušení registrace po vypořádání majetku ve sdružení. Obratem účastníka sdružení je pro účely zrušení registrace součet jeho obratu za zdanitelná plnění uskutečňovaná mimo sdružení a podílu obratu sdružení připadajícího na něho ze sdružení. Podíl obratu připadajícího na účastníka sdružení se stanoví podle smlouvy, jinak rovným dílem.

(3) Plátce podle § 95 odst. 3, 4 a 5 však může požádat o zrušení registrace nejdříve po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy se stal plátcem, pokud jeho obrat nepřesáhl za nejbližší předcházející tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce částku 250 000 Kč. Při zrušení regis-

⁶⁷⁾ § 47 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁸⁾ § 63 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁹⁾ § 64 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

tracy je plátce povinen snížit nárok na odpočet daně podle § 74 odst. 5.

(4) Pokud plátce žádá o zrušení registrace, je povinen prokázat, že existují důvody pro zrušení registrace uvedené v odstavci 1.

(5) Pokud dojde ke zrušení registrace v důsledku úmrtí plátce, je jeho právní nástupce povinen postupovat podle § 74 odst. 5. To neplatí, pokud osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu pokračuje po zemřelém plátci v živnosti a současně je plátcem nebo předloží přihlášku k registraci plátce do 15 dnů ode dne úmrtí plátce. Ke dni vydání majetku dědici, popřípadě správci dědictví, který nepokračuje v živnosti po zemřelém plátci, je osoba oprávněná, která pokračovala po zemřelém plátci v živnosti, povinna postupovat u vydaného majetku podle § 74 odst. 5. Tato povinnost se nevztahuje na případ, kdy je majetek vydán dědici, který pokračuje v živnosti a současně je plátcem nebo předloží přihlášku k registraci plátce do 15 dnů ode dne vydání majetku. Obdobně se postupuje v případě úmrtí plátce, který podnikal podle zvláštního právního předpisu.⁶⁶⁾

(6) Zrušení společnosti nebo družstva bez likvidace se nepovažuje za zrušení s povinností snížit nárok na odpočet daně podle § 74 odst. 5, pokud jsou všechny zúčastněné společnosti nebo družstva plátcí. Obdobně se postupuje i v případě, kdy fyzická osoba, která je plátcem, ukončí podnikatelskou činnost tím způsobem, že celý svůj obchodní majetek vloží do právnické osoby, která bezprostředně v činnosti pokračuje a jejíž je jediným zakladatelem, nebo v případě, kdy dojde ke zrušení registrace právnické osoby, která je plátcem a byla založená jedinou fyzickou osobou a v činnosti zaniklé právnické osoby pokračuje tato fyzická osoba jako podnikatel, anebo v případě, kdy dojde k přeměně, sloučení, splynutí nebo rozdělení státního podniku nebo osoby, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, jestliže jsou plátcí.

(7) Správce daně je však oprávněn zrušit registraci plátce, pokud

- a) plátce neuskutečnil bez oznámení důvodu správci daně po dobu dvanácti po sobě následujících měsíců zdanitelné plnění,
- b) plátce neplní své povinnosti vyplývající z tohoto zákona, nebo
- c) plátce přestane být osobou povinnou k dani.

(8) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 7 má odkladný účinek a účinnost zrušení registrace nastává dnem nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení registrace.

(9) Správce daně je oprávněn zrušit registraci plátce podle § 94 odst. 11 k 31. lednu následujícího kalendářního roku, pokud tomuto plátci nevznikla v průběhu běžného kalendářního roku žádná povinnost přiznat a zaplatit daň.

§ 107

Zrušení registrace osoby identifikované k dani

Osoba identifikovaná k dani, která pořizuje zboží z jiného členského státu, může požádat o zrušení registrace, pokud hodnota pořízeného zboží v běžném roce nepřekročila částku 10 000 EUR a pokud tuto částku nepřekročila ani v roce předcházejícím, nebo pokud uplynula lhůta uvedená v § 16 odst. 3. Žádost o zrušení registrace je povinna tato osoba podat nejpozději 2 měsíce před skončením druhého kalendářního roku, a pokud žádost nepodá, prodlužuje se její registrace o následující dva kalendářní roky.

§ 108

Osoby povinné přiznat a zaplatit daň

- (1) Přiznat a zaplatit daň správci daně je povinen
- a) plátce, který uskutečňuje zdanitelná plnění v tuzemsku,
 - b) plátce, kterému jsou poskytnuty služby podle § 10 odst. 7 s místem plnění v tuzemsku,
 - c) kupující, který je plátcem nebo osobou identifikovanou k dani, kterému je dodáváno zboží za podmínek stanovených v § 17,
 - d) plátce nebo osoba identifikovaná k dani, kterým je dodáváno zboží podle § 13 odst. 8,
 - e) osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která dodává zboží podle § 13 odst. 9,
 - f) plátce nebo osoba identifikovaná k dani, kteří uskutečňují pořízení zboží z jiného členského státu, včetně pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně,
 - g) plátce nebo osoba identifikovaná k dani, kterým jsou poskytnuty služby podle § 10 odst. 1, 2, 4, 5, 9, 12 a 13 s místem plnění v tuzemsku osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou povinnou k dani,
 - h) osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která uskutečňuje zaslání zboží do tuzemska podle § 18 osobě, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani, pokud hodnota dodaného zboží, s výjimkou zboží, které je předmětem spotřební daně, přesáhne částku 35 000 EUR za kalendářní rok,
 - i) osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která uskutečňuje zaslání zboží do tuzemska podle § 18, které je předmětem spotřební daně, osobě, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani,
 - j) osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která poskytuje služby uvedené v § 10 odst. 1, 2, 4, 5, 9, 12 a 13 nebo dodává zboží podle § 13 odst. 9 s místem plnění v tuzemsku osobě, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani,
 - k) osoba, které je při dovozu zboží toto zboží pro-

puštěno do celního režimu, u kterého vznikla daňová povinnost,

- l) osoba, která pořizuje nový dopravní prostředek z jiného členského státu,
- m) zahraniční osoba povinná k dani, která poskytuje služby podle § 10 odst. 1, 2, 4, 5, 9, 10, 11 a 12 nebo dodává zboží podle § 13 odst. 9 s místem plnění v tuzemsku osobě, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani,
- n) daňový zástupce podle § 109,
- o) osoba, která uvede daň na daňovém dokladu,
- p) zahraniční osoba povinná k dani, která poskytuje elektronické služby podle zvláštního režimu.

(2) Osoby povinné přiznat a zaplatit daň mají procesní postavení daňového subjektu.

(3) Osoba určená k zajištění prodeje obchodního majetku plátce, která přijala úplatu za uskutečněný prodej obchodního majetku, je povinna zajistit daň a odvést ji na osobní daňový účet plátce vedený u místně příslušného správce daně. Tato osoba je povinna oznámit správci daně uskutečnění a výši zdanitelného plnění ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se uskutečnil prodej obchodního majetku plátce.

§ 109

Daňový zástupce

(1) Daňovým zástupcem je daňový poradce, advokát, auditor nebo právnická osoba, která má oprávnění vykonávat činnost daňového poradenství, advokacii nebo audit, která zastupuje osobu registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobu, pokud tyto osoby nemají sídlo, provozovnu ani místo pobytu v tuzemsku a neuskutečňují ekonomické činnosti v tuzemsku, a jsou povinny přiznat a zaplatit daň v tuzemsku. Daňový zástupce musí mít sídlo nebo místo podnikání, popřípadě provozovnu nebo místo pobytu v tuzemsku a musí uskutečňovat ekonomické činnosti v tuzemsku.

(2) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, a zahraniční osoba povinná k dani je oprávněna zmocnit pro splnění povinnosti přiznat a zaplatit daň daňového zástupce.

(3) Zastupovaná osoba je povinna oznámit Finančnímu úřadu pro Prahu 1 svého daňového zástupce na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí a požádat o přidělení daňového identifikačního čísla. Pokud správce daně přidělí zastupované osobě daňové identifikační číslo, je daňový zástupce povinen je uvádět při styku se správcem daně ve všech případech týkajících se zastupované osoby. K tiskopisu musí zastupovaná osoba přiložit ověřenou plnou moc k zastupování, ve

které se daňový zástupce zavazuje k ručení za daň zastupované osoby.

(4) Daňový zástupce společně se zastupovanou osobou má práva a povinnosti podle tohoto zákona, zejména povinnost zaplatit daň.

(5) Daňový zástupce je povinen vést evidenci pro daňové účely za každou zastupovanou osobu odděleně. Daňové přiznání je povinen podat do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém zastupované osobě vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň. Částka daně musí být uvedena v české měně a je splatná ve lhůtě pro podání přiznání.

§ 110

Regulační opatření za stavu nouze, ohrožení státu a válečného stavu

Je-li vyhlášen nouzový stav, stav ohrožení státu nebo válečný stav, může vláda nařízením na časově omezenou nezbytně nutnou dobu, odpovídající charakteru a intenzitě ohrožení bezpečnosti České republiky,

- a) provést úpravu sazeb daně, nejvýše však o 5 procentních bodů, případně přeradit zboží nebo služby ze základní do snížené sazby daně a naopak,
- b) umožnit plátcům, kteří uskutečňují zdanitelná plnění pro ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, hasičské záchranné sbory, havarijní služby a subjekty hospodářské mobilizace, dodávat stanovené druhy zboží a poskytovat stanovené služby těmto subjektům bez daně, při zachování nároku na odpočet daně v plné výši.

ČÁST DRUHÁ

PŘECHODNÁ, ZRUŠOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 111

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv s tím souvisejících, platí dosavadní právní předpisy.

2. Podle dosavadních právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se až do svého ukončení posuzují všechny procesní lhůty, které začaly běžet před účinností tohoto zákona. Lhůty pro uplatnění práv podle bodu 1 se řídí dosavadními právními předpisy.

3. Plátce registrovaný podle dosavadních předpisů je plátcem podle tohoto zákona.

4. Plátce, který podává daňové přiznání za kalen-

dávní čtvrtletí, je povinen do 25. července 2004 podat daňové přiznání za měsíc duben 2004 podle dosavadních právních předpisů.

5. Zdaňovacím obdobím pro plátce, který podává daňové přiznání za kalendářní čtvrtletí a tento plátce postupoval podle bodu 4, je období od 1. května 2004 do 30. června 2004. Od 1. července 2004 plátce podává daňové přiznání podle § 99.

6. Osvědčení o registraci, která byla vydána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti. Daňová identifikační čísla přidělená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaregistrovaným daňovým subjektům se mění tak, že první tři číslice a pomlčka se nahrazují kódem „CZ“. Daňový subjekt je povinen uvádět takto změněné daňové identifikační číslo. Na žádost daňového subjektu správce daně vyznačí změnu daňového identifikačního čísla v osvědčení o registraci.

7. Pro stanovení výše obratu uvedené v § 6 tohoto zákona se pro účely registrace nepřihlíží k obratu dosaženému před účinností tohoto zákona.

8. Ve zdaňovacích obdobích roku 2004 ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období kalendářního roku 2003.

9. Při zrušení registrace počínaje dnem účinnosti tohoto zákona plátce, který při uplatnění nároku na odpočet daně u majetku v období do 31. prosince 2000 použil koeficient podle § 20 dosavadního zákona, upraví částku snížení nároku na odpočet daně podle § 74 odst. 5 koeficientem stanoveným podle § 76 tohoto zákona.

10. Při vypořádání nároku na odpočet daně od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2004 postupuje plátce tak, že za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona provede vypořádání podle znění § 20 dosavadního zákona, a za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 podle § 76 tohoto zákona. Vypořádání za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona plátce uvede do daňového přiznání za měsíc duben 2004. V případě dodatečné opravy uskutečněných zdanitelných plnění za již vypořádané období podle předchozí věty plátce postupuje podle § 20 odst. 11 dosavadního zákona. Vypořádání za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 plátce uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období roku 2004. Ve zdaňovacích obdobích roku 2005 se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004.

11. U smluv uzavřených do dne předcházejícího

dni nabytí účinnosti tohoto zákona, u nichž byly do tohoto dne poskytnuty zálohy na zdanitelná plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona, je plátce daně povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Záloha zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona na plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona a budou zdanitelnými plněními podle tohoto zákona, je plátce, který je povinen přiznat a zaplatit daň, povinen tuto daň přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, pokud je platba přijata po nabytí účinnosti tohoto zákona. Částka zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona.

12. Pro smlouvy o finančním pronájmu, které byly uzavřeny a předmět smlouvy byl předán do užívání do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí příslušná ustanovení zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění platném do dne předcházejícího datu nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě se může zaregistrovat ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud bude uskutečňovat zdanitelná plnění v tuzemsku.

14. U zboží, které bylo v jiném členském státě nebo nově přistupujícím členském státě propuštěno do celního režimu vývoz nebo tranzit do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do tuzemska, se postupuje jako při dovozu zboží.

15. U zboží, které bylo v tuzemsku propuštěno do celního režimu vývoz, tranzit nebo pasivní zušlechťovací styk do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do jiného členského státu, se postupuje jako při vývozu zboží.

16. Ustanovení § 36 odst. 10 se poprvé použije pro vratné zálohované obaly vykoupené po 30. dubnu 2004.

17. U služeb ubytovacích zařazených v SKP 55 se uplatní v období od účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 snížená sazba.

18. Pro stanovení místa plnění podle § 8 odst. 3 v období od účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 neplatí podmínka, že hodnota dodaného zboží do jiného členského státu nebyla překročena v předcházejícím kalendářním roce.

19. Rozhodnutí o záznamní povinnosti vydané správcí daně podle § 18 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a to s platností do 31. prosince 2004, zůstávají v platnosti i po dni účinnosti tohoto zákona.

20. U převodu nemovitosti, u kterého dojde

k právním účinkům vkladu do 30. dubna 2004, se použijí dosavadní právní předpisy.

21. U zboží, které bylo dovezeno ze zemí, které byly členskými státy před účinností tohoto zákona, a propuštěno do příslušných celních režimů, se postupuje při uplatnění daně po účinnosti tohoto zákona podle celních předpisů.

22. U programů předvstupní pomoci se po účinnosti tohoto zákona vrací daň podle § 81 až do ukončení těchto programů.

23. Pokud bude zboží před účinností tohoto zákona propuštěno do režimu vývozu a jeho výstup do jiného členského státu po účinnosti tohoto zákona nebude potvrzen celním orgánem, prokazuje plátce splnění podmínek pro osvobození od daně jinými důkazními prostředky.

§ 112

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty.
2. Zákon č. 321/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb.

3. Zákon č. 258/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

4. Zákon č. 133/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

5. Zákon č. 208/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

§ 113

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou

- a) ustanovení § 23 odst. 3, § 73 odst. 3 věty poslední a § 51 odst. 1 písm. j), která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2005,
- b) ustanovení § 51 odst. 1 písm. i) a § 68 odst. 10, která pozbývají platnosti dnem 31. prosince 2004,
- c) ustanovení § 85, které pozbývá platnosti dnem 31. prosince 2006.

Zaorálek v. r.

Špidla v. r.

Seznam zboží podléhajícího snížené sazbě

Číselný kód Harmonizovaného systému popisu číselného označování zboží	Název zboží
01-04, 07, 08, 10-12, 1302, 15-17, 19-21, 2201, 2202, 2209, 23, 25	- Potraviny včetně nápojů (vyjma alkoholických, vymezených zvláštním právním předpisem; ⁷⁰⁾ živá zvířata, semena a rostliny a přísady případně krmiva; voda mimo zboží zařazeného do číselných kódů: 0306, 0307, 1213, 1214, 1704, 210111, 210112, 2203-2208
28-30, 40, 48, 56, 61 62	- Radiofarmaka, sorbit pro diabetiky, aspartam, sacharin a jeho soli, antibiotika, farmaceutické výrobky- jen používané pro zdravotní péči, prevenci nemocí a léčbu pro humánní lékařské účely.
Ex - 4818	- Dětské pleny.
Ex - 6111	- Dětské pleny.
Ex - 6209	- Dětské pleny.
Ex - 49	- Knihy, brožury, noviny a časopisy, kde reklama nepřesahuje 50 % plochy, obrázková alba, obrázkové knihy, předlohy ke kreslení a pro děti, hudebniny tištěné či rukopisné, kartografické výrobky všech druhů včetně atlasů, nástěnných map, topografických plánů a globusů, kromě tiskovin plně nebo podstatně určených k reklamě.
01- 96	- Zdravotnické prostředky podle zvláštních právních předpisů, ⁷¹⁾ včetně náhradních dílů, u kterých je čestným prohlášením doloženo, že zboží náleží k určitému zdravotnickému prostředku k ošetřování nemocných, vyjma zboží kapitoly 24.
48, 64, 66, 84, 85, 87 90, 91	- Zboží pro osobní používání nemocnými ke zmírnění následků nemocí, jež není zdravotnickým prostředkem podle zvláštních právních předpisů, a to : - Braille papír

⁷⁰⁾ Zákon č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, ve znění pozdějších předpisů.

⁷¹⁾ Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a změně některých dalších zákonů.

Nařízení vlády č.181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění zákona č. 336/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č.191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na implantabilní zdravotnické prostředky ve znění zákona č. 337/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č.286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.

- Bílé hole pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Osobní a kuchyňské váhy s hlasovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Manipulační stroje a zařízení pro přepravu těžce zdravotně postižených osob upoutaných na vozíku
- Psací stroje a stroje na zpracování textu (slovní procesory) upravené k používání nevidomými a částečně vidícími osobami nebo osobami s amputovanou nebo ochrnutou horní končetinou
- Elektronické kalkulačky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby a elektronické počítačové stroje s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Počítače speciálně upravené pro nevidomé a částečně vidící osoby s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu, a jejich jednotky a přídatná zařízení s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu
- Braillská počítačová tiskárna pro nevidomé a částečně vidící osoby, klávesnice pro nevidomé a částečně vidící osoby a jiné výstupní a vstupní jednotky počítače pro zpracování hmatového písma
- Jednotky počítačů a přídatná zařízení k počítačům umožňující jejich ovládání osobami se sníženou jemnou motorikou nebo amputovanými končetinami
- Telefony a videotelefony konstruované pro použití neslyšícími osobami
- Zvětšovače televizního obrazu pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Speciální akustické nebo vizuální přístroje pro neslyšící, nevidomé a částečně vidící osoby
- Ruční ovládání nožních pedálů, ruční páky, včetně řadicí páky, pro tělesně postižené osoby
- Hodinky pro nevidomé a částečně vidící osoby s hmatovým nebo hlasovým výstupem s pouzdem jiným než z drahých kovů a vibrační a světelné hodinky pro neslyšící osoby
- Vibrační a světelné budíky pro neslyšící osoby a budíky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Části a součásti těchto výrobků, u kterých je čestným prohlášením doloženo, že zboží náleží k určitému výše uvedenému druhu zboží.
- Dětské sedačky do automobilů.

Číselným kódem Harmonizovaného systému se rozumí číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2004.

Pokud je před číselným kódem uvedena poznámka ex, znamená to, že snížené sazbě daně podléhá pouze zboží v této příloze výslovně uvedené.

Novinami se pro účely tohoto zákona rozumí deníky a zpravodajské periodické tiskoviny, vydávané nejméně dvakrát ročně pod stejným názvem a v úpravě pro ně typické bez pevného spojení jednotlivých listů.

Seznam služeb podléhajících snížené sazbě

- Průmyslové služby a práce na zdravotnických prostředcích-přístrojích a zařízeních včetně zdravotnických prostředků – ortopedických pomůcek, zařazené v SKP 33.
- Opravy zdravotnických prostředků-invalidních vozíků, zařazené v SKP 35.43.92.
- Shromažďování, úprava a rozvod vody zařazené v SKP 41, odvádění a čištění odpadních vod a ostatní služby zařazené v SKP 90.01
- Pozemní hromadná pravidelná doprava cestujících, jejich zavazadel a dopravních prostředků zařazená v SKP 60, která zahrnuje osobní železniční a silniční dopravu, ostatní pozemní osobní dopravu, podzemní dopravu a dopravu lanovými dráhami včetně dopravy visutými lanovkami.
- Vodní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel zařazená v SKP 61, které zahrnuje osobní lodní dopravu cestujících a jejich zavazadel.
- Letecká hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel zařazená v SKP 62, která zahrnuje osobní leteckou přepravu cestujících a jejich zavazadel.
- Zdravotní péče, zařazená v SKP 85.1, pokud není osvobozena od daně podle § 58.
- Sociální péče, zařazená v SKP 85.32, pokud není osvobozena od daně podle § 59.
- Ex – Úklidové práce prováděné v domácnostech, zařazené v SKP 74.70.12 a 74.70.13.
- Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany zařazené v SKP 85.3 nebo 95.0
- Kulturní činnosti zařazené v SKP 92, které zahrnují vstupné na výstavy, koncerty, filmová, divadelní a jiná kulturní a zábavná představení, poplatky za vysílání rozhlasu a televize, umělecké a ostatní zábavné služby zařazené v SKP 92.3, které zahrnují činnosti spisovatelů, skladatelů, malířů, sochařů, herců, interpretů estrádních, kabaretních a podobných samostatných umělců
- Pohřebnictví a související služby, zařazené v SKP 93.03, které zahrnují provoz pohřebních ústavů, hřbitovů a krematorií.

Pro uplatnění daně se používá Standardní klasifikace produkce platná k 1. lednu 2003.

Pravidelnou hromadnou přepravou osob se rozumí přeprava osob v určeném dopravním spojení podle předem stanovených jízdních řádů a tarifních a přepravních podmínek, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech.

Pokud je před číselným kódem uvedena poznámka ex, znamená to, že snížené sazbě daně podléhá pouze zboží v této příloze výslovně uvedené.

**Seznam plnění, při jejichž provádění se veřejnoprávní subjekt považuje vždy
za osobu povinnou k dani**

-
- Dodání vody, plynu, tepla, chladu a elektrické energie.
 - Dodání nového zboží vyrobeného nebo nakoupeného za účelem dodání v nezměněném stavu.
 - Služby telekomunikační uvedené v kódu SKP 64.
 - Doprava pozemní a potrubní nákladní, doprava pozemní osobní uvedená v kódu SKP 60.
 - Doprava vodní osobní a nákladní uvedená v kódu SKP 61.
 - Doprava letecká pravidelná a nepravidelná osobní a nákladní doprava uvedená v kódu SKP 62.
 - Skladování, přístavní a letištní služby v kódu SKP 63.
 - Služby cestovních kanceláří a agentur, průvodcovské služby uvedené v kódu SKP 63.
 - Reklamní služby uvedené v kódu SKP 74.
 - Služby pořádání výstav, veletrhů a kongresů, uvedené v kódu SKP 74.
 - Služby prodejen pro zaměstnance, kantýn, závodních a podobných jídelen uvedené v kódu SKP 55
 - Služby provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání ze zákona jiné než osvobozené od daně podle § 53 zákona.
 - Plnění uskutečněná Státním zemědělským intervenčním fondem týkající se dodání zemědělských a potravinářských výrobků podle předpisů platných pro činnost tohoto fondu.

Umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti

Číselný kód
Harmonizovaného
systému popisu číselného
označování zboží

Název zboží

A) Umělecká díla

- 5805** - Tapisérie zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.
- 6304** - Nástěnné textilie, zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.
- 9701** - Obrazy, malby, kresby, koláže, a podobná výtvarná díla, zhotoveny zcela výhradně ručně umělcem, kromě plánů a výkresů pro architektonické, technické, průmyslové, obchodní, topografické nebo podobné účely, ručně dekorované a zhotovené předměty, divadelní kulisy, ateliérová a podobná malovaná pozadí.
- 9702** - Původní rytiny, tisky a litografie, které jsou zhotoveny umělcem bezprostředním přetiskem v omezeném počtu exemplářů v černobílém nebo barevném provedení a to výhradně ručně nikoli mechanickým nebo fototechnickým postupem.
- 9703** - Původní plastiky a sochy z jakéhokoliv materiálu, pokud byly zcela zhotoveny umělcem; odlévané sochy do 8 kusů, pokud výroba probíhá pod dohledem umělce nebo jeho právního zástupce.

B) Sběratelské předměty

- 9704** - Poštovní známky, výplatní známky nebo kolky, obálky frankované a opatřené poštovním razítkem prvního dne emise známky, poštovní ceniny a obdobné frankované či nefrankované předměty, pokud nejsou zákonným platidlem ani nejsou zamýšleny k použití jako zákonné platidlo.
- 9705** - Sbírky a sběratelské předměty zoologického, botanického, mineralogického, anatomického historického, archeologického, paleontologického, etnografického nebo numismatického zájmu.

C) Starožitnosti

- 9706** - Jiné předměty než umělecká díla nebo sběratelské předměty, pokud jsou starší 100 let.